

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ

**НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ
ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ**

ЗАТВЕРДЖУЮ

В. о. директора Інституту,
кандидат юридичних наук, доцент

_____ **С. В. Глібко**

«21» грудня 2016 р.

Затверджено

Вченою радою Інституту
(протокол № 12 від 21.12.2015 р.)

ЗВІТ
про науково-дослідну діяльність
за 2016 рік

ХАРКІВ – 2016

ЗМІСТ

№	Зміст	стор.
	ВСТУП	4
1	Дослідження, наукові і науково-технічні розробки, виконання робіт за державними цільовими програмами і державним замовленням у сфері законодавства і права (бюджетна програма 6581040).	8
1.1.	Фундаментальні наукові дослідження	8
1.2.	Виконання робіт за державним замовленням	74
2	Наукові дослідження для державних та недержавних організацій за господарськими договорами	74
3	Наукові експертні висновки для вищих та центральних органів державної влади (Президент України, КМУ, міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, Конституційний Суд України, Верховний Суд України, вищі спеціалізовані суди, Генпрокуратура, СБУ, РНБО тощо).	95
4	Наукові дослідження на замовлення регіонів	77
5	Участь Інституту в законопроектній (нормотворчій) роботі	78
5.1.	Розробка законопроектів (по кожній із досліджуваних темі обов'язково має бути хоча б один законопроект), проектів інших актів на замовлення органів державної влади, в тому числі на виконання бюджетної програми 6581040	78
5.2.	Розробка законопроектів за власною ініціативою	86
5.3.	Участь науковців Інституту у робочих групах по розробці нормативно-правових актів	87
5.4.	Правова експертиза законопроектів та інших актів	87
5.5.	Участь у розробці проектів інших правових актів	88
6	Перспективні напрямки наукових досліджень	89
7	Участь в організації та проведенні наукових заходів: конференцій, семінарів, «круглих столів» тощо	91
7.1.	Наукові заходи, що були організовані і проведені Інститутом	91
7.2.	Наукові заходи, в яких приймали участь науковці Інституту	92
8	Характеристика видавничої діяльності	100
8.1.	Наукові праці, що були видані в Інституті – на виконання показника паспорту бюджетної програми 6581040 (монографії, журнали, збірки статей, законодавства тощо)	100

8.2.	Наукові праці співробітників Інституту	120
9	Міжнародне наукове співробітництво	125
10	Координаційна та інформаційно-аналітична діяльність	126
11	Стан та перспективи підготовки наукових кадрів:	127
11.1.	Аспірантура Інституту (бюджетна програма 6581040)	127
11.2	Підготовка здобувачів в Інституті	127
11.3.	Підготовка дисертацій співробітниками Інституту	129
12	Кадрове забезпечення	130
13	Фінансове та матеріально-технічне забезпечення	132
14	Пропозиції щодо удосконалення роботи Інституту	134
15.	Інша діяльність Інституту	134

ВСТУП

Науково-дослідний інститут правового забезпечення інноваційного розвитку створено відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 2 березня 2010 р. № 217 в структурі Національної академії правових наук України. Інститут було засновано відповідно до Рекомендацій учасників Всеукраїнської науково-практичної конференції «Інноваційний розвиток України: наукове, економічне та правове забезпечення» (27-28 жовтня 2006 р.), рекомендацій Національного інституту стратегічних досліджень, а також численних пропозицій учених щодо необхідності створення окремої установи з вивчення правових аспектів забезпечення інноваційного розвитку держави. НДІ правового забезпечення інноваційного розвитку є державною науково-дослідною установою зі статусом юридичної особи, яка підпорядковується безпосередньо Президії Національної академії правових наук України, є неприбутковою організацією і діє на підставі Статуту.

В Інституті створено **3 відділи:**

1) відділ загальних проблем формування та реалізації інноваційної політики.

Основні напрямки діяльності відділу:

- удосконалення механізму формування та реалізації інноваційної політики держави;
- вивчення ефективності правового регулювання науково-технічної діяльності;
- створення методологічних засад формування державних стратегій та програм інноваційного розвитку;
- розроблення системи ефективних правових засобів забезпечення національної інноваційної безпеки;
- вивчення міжнародно-правових аспектів регулювання інноваційних відносин в контексті входження України до СОТ та інших міжнародних організацій.

2) відділ правового забезпечення функціонування національної інноваційної системи.

Основні напрямки діяльності відділу:

- загальні проблеми правового забезпечення функціонування національної інноваційної системи;
- правове забезпечення створення та впровадження інноваційних продуктів;
- правове забезпечення виробництва і реалізації інноваційної продукції;
- правове забезпечення ефективного захисту прав учасників інноваційних відносин.

3) відділ правового забезпечення галузевого інноваційного розвитку.

Основні напрямки діяльності відділу – правове забезпечення інноваційного розвитку окремих секторів економіки та видів виробництв, у тому числі: вивчення правових проблем інноваційного розвитку оборонно-промислового комплексу, паливно-енергетичного, продовольчого комплексу та системи охорони здоров'я тощо.

Згідно зі Статутом (**нова редакція затверджена Постановою президії Національної академії правових наук України «27» вересня 2016 р. № 98/6**) основними напрямками діяльності Інституту є: дослідження й експериментальні розробки у сфері суспільних і гуманітарних наук: проведення фундаментальних та прикладних наукових досліджень у сфері права та інноваційної діяльності, розроблення нових наукових напрямів; участь у розробленні концепцій, проектів законів та інших нормативно-правових актів; проведення наукових, науково-правових та судових експертиз з правових питань; підготовка науково-педагогічних та наукових кадрів вищої кваліфікації через систему аспірантури та здобування; діяльність у сфері права; видання журналів і періодичних видань; інша професійна, наукова та технічна діяльність.

Основними завданнями Інституту є дослідження й експериментальні розробки у сфері суспільних і гуманітарних наук: проведення фундаментальних та прикладних наукових досліджень у сфері права та інноваційної діяльності, розроблення нових наукових напрямів; участь у розробленні концепцій, проектів

законів та інших нормативно-правових актів; проведення наукових, науково-правових та судових експертиз з правових питань; вища освіта в частині підготовки науково-педагогічних та наукових кадрів вищої кваліфікації через систему аспірантури та здобування, видання журналів і періодичних видань тощо.

З метою підвищення ефективності правового регулювання відносин, що складаються у зв'язку із організацією та здійсненням інноваційної діяльності, Інститут активно працює над розробленням пропозицій щодо розроблення нормативно-правових актів та внесення змін до чинних з питань здійснення інноваційної діяльності, а також концепцією та проектом Інноваційного кодексу України, який має стати результатом їх систематизації та охопити правовим регулюванням відносини, що складаються в межах національної інноваційної системи.

Інститут досліджує 3 фундаментальні наукові теми: «Правове та законодавче забезпечення економічної безпеки України», «Правове забезпечення адаптації інвестиційної моделі розвитку економіки України та ринків фінансових послуг до права Європейського Союзу», «Правове регулювання відносин у мережі Інтернет».

Основні напрямки співробітництва

Науково-дослідний інститут правового забезпечення інноваційного розвитку – відкритий до співпраці з органами державної влади та місцевого самоврядування, державними установами, підприємствами, установами, організаціями. Формами співпраці є:

1) проведення науково-правових експертиз та підготовка висновків з проблем правозастосування;

2) створення спільних авторських колективів для проведення науково-дослідних робіт, зокрема, участь у розробленні проектів концепцій, законів та інших нормативно-правових актів;

3) проведення експертних досліджень інноваційних проектів на предмет відповідності вимогам чинного законодавства України;

4) надання юридичних, консультаційних, інформаційних та інших послуг підприємствам, установам, організаціям та фізичним особам з правових питань;

5) використання наукових та інформаційних фондів кожної зі сторін – за погодженням;

6) організація та проведення спільних конференцій, семінарів, «круглих столів»;

7) обмін виданнями та іншими видами інформації.

Розділ 1.

Дослідження, наукові і науково-технічні розробки, виконання робіт за державними цільовими програмами і державним замовленням у сфері законодавства і права (бюджетна програма 6581040).

1.1. ФУНДАМЕНТАЛЬНІ НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ

ТЕМА «ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН У МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ»

(РК УКРІНТЕІ № 0114U002467)

Науковий керівник – *к.ю.н., с.н.с., К. В. Єфремова*

Термін виконання – 2014-2016 рр.

Мета теми – дослідження особливостей та стану правового регулювання суспільних відносин, що виникають при організації і користуванні мережею Інтернет, з'ясувати співвідношення приватних і публічних інтересів у ній з метою визначення оптимальних правових механізмів забезпечення та захисту.

Завершується виконання зазначеної фундаментальної теми випуском *колективної монографії «Правове регулювання відносин у мережі Інтернет»*. В ній отримали відбиття такі питання, як: правова природа Інтернет-правовідносин; суб'єктний склад відносин у мережі Інтернет; правові аспекти виникнення та реалізації договірних відносин у мережі; електронний цифровий підпис і нова політика ідентифікації; електронна комерція – світовий досвід правового регулювання; охорона авторських та суміжних прав від порушень у мережі Інтернет: реалії та тенденції в Україні; право на доступ до інформації в мережі Інтернет; права дітей у мережі; доступ до публічної інформації у формі відкритих даних через мережу Інтернет; правовий режим інформації розміщеної на веб-сторінці акціонерного товариства та відповідальність за її недостовірність; електронне урядування: історія виникнення, запровадження в зарубіжних країнах, законодавча база іноземних держав його функціонування; електронний суд – сучасний стан та шляхи вдосконалення; саморегулювання у мережі Інтернет на прикладі віртуальних організацій Grid.

Наукова новизна керівника теми:

1. Встановлено, що поява і розвиток мережі Інтернет породили безліч нових благ, які є об'єктами Інтернет-відносин, а саме: доменні імена; електронні кошти; дисковий простір (файлове сховище); електронні послуги (хостингу, різних видів Інтернет-реклами, електронні розрахунки, електронної пошти тощо); об'єкти авторського права в електронній формі (електронні твори, комп'ютерні програми, веб-сайти тощо); віртуальні речі (об'єкти).

2. Вперше запропоновано визнати віртуальні об'єкти Інтернет-відносин майном, яке може бути відчужено і/ або передано будь-кому. Це є необхідним для того: а) щоб правильно кваліфікувати злочини, вчинені у сфері віртуальної власності та передбачити покарання за незаконні дії з такими об'єктами; б) щоб уніфікувати розуміння правової природи походження віртуальних об'єктів; в) щоб регламентувати на державному рівні обіг віртуальних об'єктів.

3. Розглянуто особливості захисту прав на віртуальне майно, порядок їх передання і наслідування.

4. Запропоновано:

а) скористатися світовим досвідом і визначити правовий статут віртуального майна на законодавчому рівні – прирівняти віртуальне майно до звичайного. Уніфікувати підхід до питання передання та спадкування віртуального майна;

б) створити уніфіковані вимоги до ліцензійних угод (end-user-agreement license). Це актуально як для користувачів, так і для провайдерів онлайн-послуг;

в) запровадити використання послуги сервісів цифрового спадкування. Створити веб-сервіси, які безкоштовно або за визначену плату зберігатимуть інформацію, яка дає змогу отримати доступ до соціальних профілів, ігрових аккаунтів та електронних платіжних систем користувача.

Наукові результати:

1. Удосконалено положення щодо умов відповідальності власника веб-сайту за порушення на останньому авторських та суміжних прав. Визначено, що власник сайту може визнаватися відповідальним за порушення прав інтелектуальної власності на підконтрольному йому Інтернет-ресурсі лише за

умови та з моменту його обізнаності про порушення прав інтелектуальної власності третіх осіб, в тому числі авторських та суміжних прав. Якщо умови функціонування сайту допускають технічну можливість внесення інформації до нього лише адміністратором, який самостійно визначає його наповнення, або визначеною ним особою, то момент обізнаності про порушення авторських та/або суміжних прав третіх осіб слід визнавати, на нашу думку, з моменту розміщення такої інформації на сайті. У разі, якщо веб-ресурс є відкритим для внесення до нього змін, розміщення інформації на ньому будь-якою особою, то його власник дізнається про порушення на ньому таких прав інтелектуальної власності третіх осіб з моменту отримання ним відповідного повідомлення та/або вимоги.

2. Уперше зроблено пропозицію щодо застосування «результативного» способу тлумачення поняття «розміщення твору», відповідно до якого під розміщенням твору в мережі Інтернет визнавати систему розташування елементів об'єкту авторського і(або) суміжного права на певному електронному ресурсі (веб-сайті), що дозволяє встановити факт наявності на ньому такого об'єкту. За такого підходу стає можливим говорити, що власник веб-сайту відповідає за розміщення об'єктів авторського права, виходячи з факту наявності таких об'єктів на належному йому ресурсі. На нього покладається обов'язок доведення правомірності такого способу використання ним об'єктів авторського права і (або) суміжних прав, що привели до їх розміщення на належному йому веб-сайті, а також спростувати передбачену цивільним законодавством презумпцію винного завдання шкоди (статті 614 та 1166 ЦК України).

3. Визначені та проаналізовані положення проекту Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту авторського права і суміжних прав у мережі Інтернет» з позиції забезпечення балансу інтересів між правовласниками об'єктів авторських прав – користувачами – провайдерами. Визначено, що пріоритетний захист зазначеним законопроектом надається суб'єктам авторського та суміжних прав. До положень, які потенційно створюють ризики для провайдерів у майбутньому, віднесено:

- невідповідність визначення провайдерів послуг хостингу визначенню суб'єктів телекомунікацій відповідно до ЗУ «Про телекомунікації»;

- інформація, що порушує авторське право і (або) суміжні права, визначається за розсудом заявника без подання ним доказів підтвердження наявності в нього авторського або суміжного права на об'єкт, який використовується на веб-сайті іншої особи;

- встановлення моменту отримання скарги провайдером послуг хостингу або власником веб-сайту дати та часу відправлення електронною поштою скарги або заяви особою яка вважає, що належні їй авторські або суміжні права порушено.

4. Удосконалено положення щодо правових засад відповідальності провайдерів на території ЄС: 1) вона не є абсолютною, а настає за умов, якщо постачальник послуг здійснює певне втручання у процес передачі інформації (ініціювання, спрямування, формування контенту, його перероблення); 2) якщо предмет діяльності постачальника послуг носить технічний характер, на нього не розповсюджуються вимоги щодо несення відповідальності за порушення інформацією прав інтелектуальної власності третіх осіб; 3) відповідальність настає за умови обізнаності постачальника про порушення інформацією прав інтелектуальної власності третіх осіб; 4) вчинення постачальником послуг за умов обізнаності швидких дій щодо припинення такого порушення звільняє його від несення відповідальності у подальшому.

5. Визначено невідповідність засад правового інституту відповідальності провайдерів, закладеного у проекті Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту авторського права і суміжних прав у мережі Інтернет» положенням Directive on electronic commerce 2000, що порушує зобов'язання України щодо адаптації вітчизняного законодавства до положень законодавства ЄС.

6. В Україні продовжується поступовий перехід до розуміння сутності технічного регулювання та стандартизації. Відповідно до нового підходу необхідно гармонізувати національне законодавство, усунувши правові колізії. І, звичайно, важливу роль зіграє діяльність відповідних органів державного

нагляду і контролю у зазначеній сфері, а також ініціативність та фаховість спеціалістів підприємств, установ та організацій, що здійснюють стандартизацію.

7. Щодо політики ідентифікації – проаналізовано зміст чинного законодавства України та перспективних законопроектів у галузі правового регулювання обігу електронного цифрового підпису. Проведено порівняння законодавства України із новітнім законодавством ЄС в цій галузі за критеріями правового значення електронного цифрового підпису та вимог до надання послуг електронного цифрового підпису. Сформульовано пропозиції щодо удосконалення законодавства України та його узгодження із законодавством ЄС в цій галузі.

8. Для новітніх інноваційних комп'ютерних технологій, зокрема, для Grid-технологій найкращим варіантом технічного регулювання вважаємо добровільне прийняття відкритих міжнародних стандартів XXI ст., розроблених спеціалізованими організаціями професіоналів відповідної сфери. Такий шлях стандартизації для мережевих технологій та веб-сервісів склався історично з 1990-х років та є найбільш вдалим. З одного боку, це зніме із забюрократизованих державних органів функцію стандартизації цієї сфери, а з іншого – зробить стандартизацію ефективнішою (оскільки нею будуть займатися професіонали, які добровільно на це погодились) та мобільнішою з можливістю внесення оперативних змін у діючі стандарти чи заміни їх новими відповідно до рівня розвитку Grid-технологій.

9. З'ясовано, що віртуальні організації Grid мають ознаки саморегулювних у частині особливостей діяльності та виконання функцій, характерних для саморегулювних організацій. Проте у зв'язку з відсутністю у віртуальних організацій статусу юридичної особи та їх виключення зі сфери регулювання Закону України «Про громадські об'єднання» суспільних відносин, пов'язаних з діяльністю саморегулювних організацій, залишається невирішеним питанням легального визначення правової природи ВО.

10. Вважаємо, що ідеальним варіантом вирішення правових колізій та ситуацій, коли відносини, пов'язані із діяльністю СРО та ВО, неурегульовані взагалі, буде видання окремого комплексного Закону України «Про саморегулівні організації». Норми цього Закону відповідали б сучасним реаліям та рівню розвитку науково-технічного прогресу. Саме у такому законі необхідно передбачити можливість існування віртуальних саморегулівних організацій, у тому числі ВО Grid як повноцінних суб'єктів господарської діяльності, які мають у той же час особливий статус, оскільки їх діяльність пов'язана із нормуванням, стандартизацією та контролем за діяльністю своїх членів.

11. Проте на сьогодні ВО Grid можуть претендувати лише на статус громадських об'єднань і то за умови внесення окремих змін до діючого Закону України «Про громадські об'єднання». Вважаємо дискримінаційними положення ст. 1 Закону України «Про громадські об'єднання», оскільки із двох передбачених у Законі організаційно-правових форм громадського об'єднання – громадської організації та громадської спілки – жодна не може бути заснована та/або її членом не може бути юридична особа публічного права. Організаційно-правова форма громадської спілки розрахована лише на діяльність юридичних осіб приватного права. В Україні більшість діючих науково-дослідних установ створені розпорядчими актами органів державної влади, а значить вони – це юридичні особи публічного права відповідно до абз. 3 ч. 2 ст. 81 Цивільного кодексу України. Саме науково-дослідні інститути, ВНЗ, НАН України відіграють ключову роль у розвитку Grid-технологій в Україні та є засновниками і/або учасниками багатьох ВО національного та міжнародного рівня. Тому виникає зцілком правомірне запитання: чому ж вони не мають права створювати громадські спілки? З метою легалізації правового статусу ВО пропонуємо у ч. 4 ст. 1 Закону України «Про громадські об'єднання» виключити словосполучення «приватного права» і сформулювати визначення громадської спілки наступним чином: «Громадська спілка – це громадське об'єднання, засновниками якого є юридичні особи, а членами (учасниками) можуть бути юридичні особи та фізичні особи».

12. Вважаємо раціональними пропозиції щодо внесення змін до визначення поняття «громадська спілка», надавши повноваження юридичним особам публічного права бути засновниками та учасниками таких спілок, а також виключити п. 5 ч. 2 ст. 2 Закону України «Про громадські об'єднання», оскільки у цьому разі до віртуальних організацій без статусу юридичної особи можуть бути застосовані положення законодавства України про громадські об'єднання. На сучасному етапі становлення саморегульованих організацій це буде необхідний крок для формування та закріплення у спеціальному законі концепції розуміння сутності, функціонального призначення та принципів діяльності саморегульованих організацій.

13. Доведено, що чинне законодавство України не містить чіткого розмежування понять «інформаційне втілення технології» та «інформація про технологію». Запропоновано визначення вказаних категорій: інформаційне втілення технології – це система інформації про ті дії, які необхідно вчинити суб'єкту господарювання для втілення технології до цілісного майнового комплексу суб'єкта господарювання, інформацію про процеси і послідовність перетворення речовин і енергії для досягнення визначеного технологією кінцевого результату, обсяг якої дозволяє відтворити технологію у її матеріальному втіленні (у формі механізмів, обладнання, устаткування, дослідного зразку, відокремленої технологічної лінії). У той же час інформація про технологію – це категорія, яка є значно вужчою за обсягом технічних даних про конкретне технологічне рішення, покладене в основу такої технології, за описом принципів роботи тих об'єктів права інтелектуальної власності, які покладені в його основу, а повинні становити лише відомості щодо обґрунтування доцільності використання технології, про її особливості та переваги, наявність попиту на отримані результати і аналогічних товарних пропозицій, про економічну раціональність втілення (розрахунки потенційної здатності приносити прибутки, бізнес-плани, прогнози, аналітичні дослідження і т. ін.).

14. Обґрунтовано, що інформації про технологію доцільно надати статус публічної інформації, із застосуванням правових механізмів її поширення, визначеними спеціальним нормативно-правовим актом: Законом України «Про доступ до публічної інформації». Це дозволить забезпечити вільний доступ суб'єктів господарювання до відомостей про такі технології, що прискорить процес їх втілення до виробничого сектору національної економіки України та дозволить створити передумови для реалізації принципу пріоритетності національного використання вказаних об'єктів.

15. Доведено, що поняття інформації про технологію доцільно поєднати із державною реєстрацією таких об'єктів, проведенням досліджень на патенту чистоту та експертним дослідженням на предмет відповідності технології вимогам, встановленим чинним законодавством України. Саме після таких дій держава може забезпечити більш високу вірогідність настання того економічного ефекту, який здатна забезпечити технологія конкретному суб'єкту господарювання та дозволить «відфільтрувати» можливість використання псевдо-технологій та технологій, які не є новими на території нашої держави і на світовому рівні.

16. Обґрунтовано, що винахід є складовою частиною технології, визначає її головні та визначальні технічні характеристики і на доктринальному рівні ці об'єкти співвідносяться як частина та ціле. Винахід набуває ознак технології тоді, коли автор винаходу починає роботи із технічного доопрацювання, вдосконалення свого винаходу для його виділення до конкретного виробничого процесу визначеного суб'єкта господарювання, оскільки ці роботи не охоплені поняттям промислової придатності, через те, що при її визначенні не береться до уваги можливість втілення у конкретний виробничий процес, а лише абстрактна можливість застосування такого винаходу у промисловості. Технологія відрізняється від винаходу наступним: 1) технологія – це поєднання декількох об'єктів права інтелектуальної власності як таких, що вже отримали правову охорону, так і таких, які наділені ознаками охороноздатності, проте не отримали таку охорону через певні обставини. У той

же час, винахід – це завжди один об’єкт, якщо мова йде про поєднання декількох однорідних об’єктів, наділених ознаками винаходу, то реєстрація прав відбуватиметься на кожен з цих об’єктів окремо; 2) всі частини технології поєднані між собою єдиним функціональним призначенням: виробництво товарів/надання послуг і охоплюють собою весь виробничий алгоритм цієї діяльності від використання сировини до появи готової продукції, проте винахід може використовуватись лише як частина певного технічного процесу і не завжди опосередковує весь виробничий цикл; 3) результат використання технології наділений такими споживчими властивостями, рівень яких не був відомий раніше, чи існуючий рівень технологічного розвитку не надавав можливості їх отримання, або ж використання технології дозволяє істотно здешевити процес отримання такого результату, чи результат такого використання є новою технологією, однак, винахід може і не надавати істотного економічного чи технічного результату. Для визначення корисності винаходу достатньо лише того, що він надає будь-яку користь, яка не завжди має переноситись на кінцевий результат виробничої діяльності – готову продукцію.

17. Запропоновано таке визначення експериментального конструювання технології – це матеріалізована форма інформаційного втілення технології, створена суб’єктами трансферу технологій у процесі її комерціалізації, є працездатною та придатною для проведення подальших технологічних робіт і випробувань, або доведення до промислового використання.

18. Доведено необхідність правового регулювання експериментального конструювання технології у національному законодавстві як специфічного об’єкта нормативного впливу із наступними ознаками:

1) є системою приладів, машин, механізмів устаткування, обладнання, поєднаних між собою матеріально-просторовим та функціональним призначенням;

2) спрямоване на досягнення мети технології: (1) при її використанні у виробничих процесах утворюється можливість отримати результат (у вигляді товарів чи послуг), що наділений споживчими властивостями, які не були відомі

(чи були недосяжні) раніше; 2) у результаті її використання створюються товари чи послуги, які наділені споживчими властивостями та значно переважають за своїми якісними характеристиками аналогічні об'єкти, що вже створюються в національній економіці; 3) у результаті її функціонування створюються об'єкти, які наділені властивостями технології;

3) є результатом комерціалізації інформаційного втілення технології;

4) є працездатним (дозволяє досягти визначеної мети існування);

5) є придатним для проведення подальших робіт із доведення до можливості використання у межах цілісного майнового комплексу суб'єкта господарювання або ж до проведення подальшої інтелектуальної роботи по покращенню її властивостей та основних економічних показників функціонування.

19. Обґрунтовано, що експериментальне конструювання технології має бути віднесено до основних виробничих фондів суб'єкта господарювання та визначено чинним законодавством України як специфічний різновид майна у складі цілісного майнового комплексу суб'єкта господарювання.

20. Актуалізовано питання розмежування юрисдикції різних країн щодо встановлення правил поведінки у сфері електронної комерції з урахуванням здійснених на міжнародному рівні спроб сегментування мережі Інтернет. З'ясовано, що Модельний закон СНД про основи регулювання Інтернету хоча й сегментує мережу Інтернет, проте «заземлює» саму віртуальну взаємодію учасників Інтернет-відносин. Установлено, що у вітчизняному законодавстві зазначене питання вирішено також без урахування спроб сегментування Інтернет-простору, а через квазітериторіальний принцип здійснення юрисдикції держави: шляхом «прив'язування» електронних комерційних трансакцій до географічних кордонів діяльності суб'єктів електронної комерції.

21. Установлено неузгодженість та суперечливість положень ЗУ «Про електронну комерцію» та ЦК України в частині визначення характеру співвідношення понять «електронний договір» – «електронна форма договору» – «письмова форма договору», а також «електронний правочин» – «електронна

форма правочину» – «письмова форма правочину». Аналіз положень ЗУ «Про електронну комерцію» свідчить про визнання можливості укладання електронного договору не тільки у письмовій формі, та визначає умови, за яких цей договір прирівнюється до договору, укладеного у письмовій формі. Натомість, ЦК України беззастережно розглядає електронну форму правочину як різновид письмової.

22. Запропоновано розмежування понять «електронний договір» та «договір з електронним елементом». При визначенні електронного договору законодавець акцентує увагу на способі та/або процедурі його укладення за допомогою електронних засобів взаємодії, тоді як «електронні елементи» можуть бути репрезентовані не тільки способом укладення договору (через мережу Інтернет) та його електронною формою, а й електронним об'єктом договору, створеним у віртуальному просторі (електронним товаром/послугою), електронною торговельною мережею (електронними магазинами, електронними концентраторами), через яку здійснюється договірна транзакція, віртуальними посередниками сторін договору (електронними агентами), електронними розрахунками за договором тощо.

23. Подальший розвиток отримав підхід щодо класифікації електронних договорів за функцією, яку виконує Інтернет у процесі формування та реалізації договірних зв'язків. Зокрема, визначено три основні класифікаційні групи електронних договорів: (1) договори, що укладаються у мережі Інтернет, однак виконуються поза межами електронного середовища; (2) договори, що можуть укладатися як у мережі Інтернет, так і поза її межами, однак їх виконання завжди відбувається у межах електронного середовища; (3) договори, що, як правило, укладаються та виконуються у мережі Інтернет. Найбільш поширеними підвидом договорів, що належать до третьої групи є мережевий договір, що забезпечує функціонування глобальної комп'ютерної мережі, її інфраструктуру (такими є договори із провайдерами та Інтернет-компаніями про надання послуг доступу до мережі Інтернет, про надання телекомунікаційних послуг

електрозв'язку, про надання телекомунікаційних послуг електрозв'язку із захищеного доступу до мережі Інтернет тощо).

24. Визначено, що особливості договірних зв'язків у сфері електронної комерції зумовлені моделлю відносин, що виникають та/або реалізуються у віртуальному просторі. Різне використання суб'єктами господарювання можливостей мережі Інтернет для досягнення своїх цілей зумовлює виокремлення трьох базових моделей відносин, що виникають у сфері електронної комерції: 1) моделі інформаційно-рекламної Інтернет-підтримки неелектронного бізнесу; 2) моделі продажу традиційних товарів і послуг (створених у межах неелектронного бізнесу) через мережу Інтернет; 3) моделі Інтернет-підприємства (віртуального підприємства).

25. З'ясовано, що сучасною практикою багатьох країн є визнання можливості укладення ліцензійних договорів на поширення вільного програмного забезпечення у спрощеному порядку – через мережу Інтернет. Актуалізовано проблему відставання вітчизняного законодавства у сфері інтелектуальної власності та ліцензійної практики від сучасних тенденцій розвитку електронного середовища та нових (мережевих) технологій. По-перше, ЦК України вимагає укладення договору щодо розпоряджання майновими правами інтелектуальної власності тільки у письмовій формі, недодержання якої робить договір нікчемним; по-друге, положення вітчизняного законодавства у сфері інтелектуальної власності не містять прямої відповіді на питання про можливість віднесення вільної публічної ліцензії до ліцензій іншого виду, що не суперечить закону.

26. Щодо правових засад регулювання електронної комерції у Європейському Союзі:

1) в Європейському Союзі сформувалася специфічна модель міжнародно-правового регулювання електронної комерції, за якої одночасно діє міжнародне право, що становить базову частину права Європейського Союзу, нормативно-правові документи Європейського Союзу, що є обов'язковими для держав-членів Європейського Союзу, а також національне право країн-членів Європейського

Союзу. А тому норми Європейського права, що стосуються електронної комерції, не повинні суперечити нормам міжнародного права.

2) правову основу регулювання відносин в сфері електронної торгівлі у ЄС становлять: Директива 2000/31/ЄС Європейського парламенту та Ради від 8 червня 2000 року про деякі правові аспекти інформаційних послуг; Директива 97/7/ЄС Європейського парламенту та Ради від 20 травня 1997 р. про захист споживачів щодо дистанційних договорів (дистанційний продаж).

3) Норми Директиви про правові рамки здійснення електронної торгівлі в ЄС (Директива 2000/31/ЄС) не поширюються на товари, доставку товарів та послуг, що не надаються електронними засобами (хоча вони і можуть бути замовлені та оплачені електронним шляхом);

4) Директива ЄС про електронну комерцію детально визначає сферу правового регулювання електронної комерції та послуги, пов'язані зі здійсненням електронної підприємницької діяльності; визначається перелік вимог до учасників електронної комерції, особливо, до постачальників відповідних послуг. Відповідно до Директиви ЄС поняття постачальника послуг пов'язане з особою, яка спеціально, на професійній основі, надає послуги електрозв'язку, інформаційного обміну;

5) Директива ЄС про електронну комерцію встановила чіткі вимоги до повідомлень, що направляються у рамках здійснення комерційної діяльності – комерційних повідомлень. Вони проявляються у вимогах про однозначну ідентифікацію комерційних повідомлень як таких, ідентифікації відправників комерційних повідомлень. Спеціальні норми стосуються регулювання рекламних повідомлень і повідомлень про тоталізатори, азартні ігри;

6) прийнятий Закон України «Про електронну комерцію», у цілому відповідаючи положенням Директиви «Про електронну комерцію», містить деякі розбіжності із нормами законодавства ЄС в частині прав споживачів, а також не містить обов'язкових вимог до інформації, що повинна надаватися постачальником послуг одержувачу відповідно до Директиви, а не лише диспозитивний перелік вимог до електронного договору, крім того, регулює

значно ширше коло відносин, зокрема використання електронного підпису, укладення правочинів у електронній комерції, однак суперечить нормам Директиви Європейського Союзу «Про електронну комерцію» та Розпорядження Європейського Союзу щодо електронної ідентифікації та довірчих послуг для цілей електронних трансакцій на внутрішньому ринку. У Законі України «Про електронну комерцію» використовується термінологія, не характерна для Цивільного кодексу України та його положень, створюється низка юридичних колізій, зокрема із нормами Закону України «Про електронний цифровий підпис», а тому повинен бути приведений у відповідність не тільки із нормами і положеннями Директиви про електронну комерцію шляхом скасування та зміни низки положень, а також приведений у відповідність із внутрішнім законодавством України.

Фактичні результати:

Монографії:

1. Бринцев О.В. «Електронний суд» в Україні. Досвід та перспективи: монографія / О.В. Бринцев. – Х.: Право, 2016. – 72с. – (серія «Інноваційне суспільство і розвиток законодавства»).
2. Правове регулювання відносин у мережі Інтернет: колективна монографія / кол. авторів А. П. Гетьман, Ю. Є. Атаманова, В. С. Мілаш та ін.; за ред. С.В. Глібка, К.В. Єфремової. – Х.: Право, 2016. – 286 с.

Наукові статті:

1. Атаманова Ю., Глухенька Я. Стан та перспективи судового захисту авторських прав, порушених у мережі Інтернет // Юридична газета // Режим доступу: <http://yur-gazeta.com/publications/practice/zahist-intelektualnoyi-vlasnosti-avtorske-pravo/realne-virishennya-virtualnih-problem.html>;
2. Стріжкова А.В. Історичний розвиток Grid-технологій у мережі Інтернет / А.В. Стріжкова // Інформація і право, 2016. – № 1 (16). – С. 151 – 159;
3. Стріжкова А.В. Господарсько-правові ознаки віртуальних

організацій Grid [Електронний ресурс] / А.В. Стріжкова // Порівняльно-аналітичне право: електронне наукове фахове видання, 2016. – № 1/2016. – Режим доступу: http://www.pap.in.ua/1_2016/39.pdf;

4. Стріжкова А.В. Технічне регулювання Grid-технологій / А.В. Стріжкова // Право і суспільство, 2016. – № 3. – ч. 2. – С. 77 – 81;

5. Мілаш В.С. Договірні аспекти господарсько-виробничих відносин у сфері електронної комерції // Економічна теорія та право. – 2016. – № 1 (24). – С. 87-99 (0, 93 умов. друк. арк.).

6. Черкашин С.В., Мілаш В.С. Окремі аспекти укладення електронного договору // Право і суспільство. – 2016. – № 3 (частина 2). – С.87- 90 (0, 35 умов. друк. арк.).

7. Бринцев О.В. До питання про критерії розмежування юрисдикцій // Вісник господарського судочинства – 2016 – №5. – С. 23-26.

8. Давидюк О. М. Господарсько-правове регулювання обігу експериментального конструювання технології [Електронний ресурс] / О. М. Давидюк // Право та інноваційне суспільство : електрон. наук. вид. – 2016. – № 1 (6). – Режим доступу: <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2016/06/Davydyuk6.pdf>.

9. Жорнокуй Ю. М. Доктрина «проникнення за корпоративну вуаль» : основи вчень / Ю. М. Жорнокуй // Форум права. – 2016. – № 3. – С. 75–81 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2016_3_15.pdf ;

10. Жорнокуй Ю. М. Окремі питання договорів по реорганізації юридичної особи / Ю. М. Жорнокуй // Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. – 2016. - № 3 (74). – С. 195–204.

Тези наукових доповідей:

1. Бринцев О.В. Процесуальна революція – єдиний шлях електронного судочинства // Безпекове інноваційне суспільство: взаємодія у сфері правової освіти та правового виховання : матеріали міжнар. інтернет-конф., 25 трав. 2016

р. / Над. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, НДІ прав, забезп. інновац. розвитку Нац. акад. прав, наук України, Наук, б-ка Нац. юрид. ун-ту ім. Ярослава Мудрого. - Х.: Право, 2016. – С.24-26.

2. Єфремова К.В. Інформаційне суспільство та основи правового регулювання і розвитку інформаційно-телекомунікаційної індустрії в Японії / К. В. Єфремова // Правові питання трансформації інформаційного суспільства в суспільство знань, як основи інноваційного розвитку України: матеріали наук.-практ. «круглого» столу / 27 квітня 2016 р., м. Київ / Упорядн. : В.М.Фурашев, С.Ю.Петряєв. – К. : НДІП НАПрН України, Навчально-науковий центр інформаційного права та правових питань інформаційних технологій ФСП НТУУ «КПІ», 2016. – С. 66-70.

3. Єфремова К. В. Відкритий доступ до науки в інформаційному суспільстві / К. В. Єфремова // Безпекове інноваційне суспільство: взаємодія у сфері правової освіти та правового виховання : матеріали міжнар. інтернет-конф., 25 трав. 2016 р. / Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, НДІ прав. забезп. інновац. розвитку Нац. акад. прав. наук України, Наук. б-ка. – Харків, 2016. – С. 50–53.

4. Єфремова К. В. Щодо визначення об'єктів інтернет-правовідносин / К. В. Єфремова // Правове забезпечення розвитку національної інноваційної системи в умовах глобалізації: матеріали II міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., 14 листопада 2016 р. / НДІ прав. забезп. інновац. розвитку Нац. акад. прав. наук України. – Харків, 2016. – С. 45-47.

5. Спасибо І. А. Дещо про історію виникнення глобальної мережі Інтернет // Безпекове інноваційне суспільство: взаємодія у сфері правової освіти та правового виховання: матеріали міжнар. інтернет-конф., 25 трав. 2016. / Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, НДІ прав. забезп. інновац. розвитку нац. акад. прав. наук України, Наук. б-ка Нац. юрид ун-ту ім. Ярослава Мудрого. – Х.: Право, 2016. – 250 с. – С. 115-120.

6. Стріжкова А.В. Застосування Grid-технологій в правовій сфері [Текст] / А.В. Стріжкова // Правове забезпечення розвитку національних

інноваційних систем в умовах глобалізації: II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція 14 листопада 2016 р. / НДІ прав. забезп. інновац. розвитку Нац. акад. прав. наук України. – Харків, 2016. – С. 58-60.

**ТЕМА «ПРАВОВЕ ТА ЗАКОНОДАВЧЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ»
(РК УкрІНТЕІ № 0115U002626)**

Затверджена Постановою Президії НАПрН України № 88/7 від 13 червня 2014 року.

Науковий керівник – к.ю.н., доцент **Є. М. Білоусов**.

Термін виконання – 2015-2017 рр.

Мета теми – проведення комплексного міжгалузевого дослідження проблем сучасного регулювання правового та законодавчого забезпечення економічної безпеки України з урахуванням її місця як однієї з найважливіших складових цілісної системи національної безпеки держави.

У рамках зазначеної проблематики досліджувалися такі аспекти теми:

- 1) аналіз дисфункції чинного законодавчого забезпечення безпекової проблематики та функціонування національної інноваційної системи.
- 2) аналіз безпекової проблематики в сферах існуючих загроз національній безпеці. Визначення кола та інтенсивності їх впливу, економічних можливостей подолання та нейтралізації, зокрема в сфері оборонно-промислового комплексу, вітальної безпеки, охорони довкілля.
- 3) дослідження проблематики економічної безпеки в традиційних експортоорієнтованих галузях національної економіки.
- 4) дослідження проблематики економічної безпеки в інноваційно-перспективних галузях та видах виробництва національної економіки.
- 5) розробка правових засобів та механізмів, концептуальних пропозицій щодо правової політики у відповідних секторах національної економіки.

Наукові результати:

1) Досліджено актуальні проблеми вдосконалення законодавства у сфері економічної безпеки (Білоусов Є.М.), зокрема:

- Визначено, що відтік капіталів у офшорні зони з України є суттєвою проблемою, оскільки в такий спосіб важко прослідкувати кінцевих бенефіціарів, а отже, важко відстежити легальність походження грошей, а також оцінити їх призначення. Тривалий час реінвестування в економіку України коштів, які були виведені з неї, створювало передумову для збагачення окремих бізнес-структур із одночасним падінням купівельної спроможності населення та знецінення національної валюти. Тому для запобігання подібного явища вкрай важливим є міжнародне співробітництво, яке дає змогу активізувати зусилля вітчизняних державних інституцій шляхом залучення іноземних органів фінансового моніторингу, обміну досвідом тощо. Долучаючись у такий спосіб до глобальної системи захисту легального походження грошової маси, Україна вирішує проблему мінімізації фінансово-кредитних та економічних ризиків, і одночасно захищає власну фінансово-економічну систему від насичення грошима із сумнівним походженням.

- Доведено, що світова економіка та система забезпечення економічної безпеки глобального господарства має власну архітектуру, центральне місце в якій займають певні держави та ТНК. Це означає, що їх вплив на глобальні економічні процеси є суттєвим, а відтак будь-які кризові явища є прогнозованими, керованими та, скоріше за все, спеціально викликаними для оздоровлення тих чи інших економічних систем. Будь-який ризик призводить до збагачення певних груп впливу або до жорстокого усунення конкурентів, а тому для економік, що розвиваються, у тому числі і для економіки України, є надзвичайно чутливими та складними для управління чи подолання. Але участь нашої держави у системі глобального фінансового моніторингу дає певні перспективи для своєчасного встановлення джерела можливих ризиків та оперативного реагування з її боку на процес їх протікання.

- Встановлено, що засоби цивільно-правового регулювання стосуються головним чином приватно-майнових відносин, а засоби

господарсько-правового регулювання – відносин з приводу перерозподілу економічних благ. Саме через характер об'єкту регулювання, говорячи про забезпечення економічної безпеки держави, доцільно і коректно вести мову в площині господарсько-правового регулювання, оскільки основною його метою є раціоналізація та підвищення ефективності економічної діяльності суб'єктів господарювання;

2) Досліджено проблеми модернізації правового забезпечення оборонно-промислового комплексу України в контексті функцій економічної безпеки правового регулювання захисту прав споживачів в Україні (Семенишин А.В.), зокрема:

- У процесі дослідження встановлено, що глобалізаційні процеси в світі обумовлюють створення нової парадигми відносин для українського ОПК, передусім, за допомогою вдосконалення законодавчої бази. Особливої актуалізації це питання набуває у зв'язку із тенденціями до погіршення прогнозних показників щодо експорту українського ОВТ, постійною відсутністю достатнього фінансування державного оборонного замовлення, агресивною експансіоністською політикою основних світових гравців ринку ОВТ та конкурентів України;

- На сьогодні структура українського ОПК в цілому зберегла свій вигляд, який вона набула ще з радянських часів. Як зазначають фахівці, розвиваються тільки ті галузі промисловості та підприємства ОПК, продукція яких затребувана на експортних ринках, фактично ж державне бюджетне фінансування діяльності підприємств та проведення ними розробок протягом останніх років здійснюється на недостатньому рівні, таким чином інноваційний потенціал з кожним роком втрачається, а сучасні технологічні висоти стають дедалі більш недосяжними;

- ОПК України дуже жорстко прив'язаний до змін глобальної економіки та суттєво залежить від кон'юнктури на світових ринках ОВТ через його виключно експортну спрямованість та здебільшого низьку інноваційну складову. Саме із цих причин працездатність українського ОПК практично

повністю залежить від стану світової економіки та від політичної та економічної ситуації в окремих регіонах світу, де розташовані основні експортери українського ОВТ.

3) Проаналізовано питання удосконалення організаційно-правових форм господарюючих суб'єктів як напрям забезпечення їх економічного стану (Борисов І.В.). За зазначеною темою досліджувалися і аналізувалися вимоги з боку держави до фінансових установ, дотримання яких сприяє усуненню загроз економічної безпеки споживачів фінансових послуг. У процесі дослідження встановлено:

- Аналіз економіко-правових вимог до фінансових установ свідчить, що досліджувані суб'єкти забезпечують функціонування інфраструктури фінансової системи та фінансового ринку і належать в цілому до фінансових посередників. Серед них слід виокремити тих суб'єктів господарювання, які одночасно виконують ще й функції інвестора. Особливості правового статусу фінансових установ, виключний характер їх господарської правоздатності, визначаються такими основними вимогами, які мають бути дотримані на етапі їх утворення, а саме: вимоги до організаційно-правової форми, реєстраційні та ліцензійні вимоги;

- Додаткові вимоги встановлюються чинним законодавством до самої діяльності фінансових установ під час надання ними фінансових послуг (щодо обліку та звітності, проведення аудиту та проведення фінансового моніторингу, до управління ризиками, а також вимоги інформаційного характеру);

- Невід'ємною складовою ефективного функціонування фінансового ринку України є створення спеціалізованих організацій, а саме Бюро кредитних історій, які збирають, зберігають та використовують інформацію, що складає кредитну історію юридичної або фізичної особи про виконання нею зобов'язань за кредитними правочинами;

- Фінансові установи як учасники ринку фінансових послуг, створюються та функціонують в «модифікованих» («ускладнених») організаційно-правових формах;

- Функціональні правові засоби, що ускладнюють структуру основних елементів базових організаційно-правових форм юридичних осіб, зумовлені необхідністю дотримання у процесі діяльності фінансових установ таких спеціальних (функціональних) вимог: до порядку та структури формування статутного капіталу; до правового статусу, матеріального забезпечення та репутації засновників/учасників суб'єкта господарювання; до системи управління із створенням спеціальних органів та порядку реалізації господарської компетенції; до умов відповідальності та її розподілу між засновниками та юридичною особою;

- Спеціальні (функціональні) вимоги до організаційно-правових форм фінансових установ відбивають інтереси власності, управління та контролю не тільки з боку засновників/учасників фінансових установ, але також й інших учасників ринку фінансових послуг (інвесторів та реципієнтів). Однак, приватні економіко-правові інтереси різних груп учасників ринку фінансових послуг носять різнорідний характер і неоднаково впливають на формування особливостей елементів організаційно-правових форм фінансових установ.

4) Вивчено стан та проблеми правового регулювання науково-технічної та інноваційної політики держави в ядерному енергетичному секторі України (Битяк О. Ю.). У процесі дослідження було обґрунтовано:

- Наявність відносин природної монополії як технічно і технологічно невід'ємної складової самого електроенергетичного комплексу, маються на увазі як мережі електропостачання, так і розподіл електричної енергії на регіональних та місцевих ринках, так і невід'ємна організаційна його складова – функціонування безальтернативної об'єднаної електроенергетичної системи, автоматично робить будь-які ринкові перетворення в електроенергетичній сфері за визначенням квазіринковими. Слід враховувати також і велику роль імперативу забезпечення національної енергетичної безпеки, що завжди був і буде присутнім як найважливіший публічний інтерес щодо електроенергетичної галузі. Цілком природно, що засоби його забезпечення будуть обмежувати

прояви підприємницьких свобод на цьому ринку, так би мовити «за визначенням».

- Аналіз проблем функціонування оптового ринку електричної енергії свідчить про їх потенційну можливість бути вирішеними без зміни існуючої моделі організації такого ринку.

- Та запропоновано на підставі законодавчого врегулювання засад організації оптового ринку, і Договір між членами оптового ринку, і Правила оптового ринку повинні отримати повне викладення у відповідних підзаконних актах, щоб надати можливість нормотворчим органам забезпечувати подальший розвиток правового регулювання в напрямку його модернізації.

- Розглянуто питання саморегулювання господарської діяльності як складової економічної безпеки держави. Також було проведено аналіз зарубіжного досвіду впровадження саморегулювання господарської діяльності. (Курашова І.М.) При цьому було визначено, що саморегулювання господарської діяльності в будівництві має здійснюватися у двох основних формах:

- правотворчій – розроблення, прийняття різноманітних локальних нормативів, правил, стандартів, інших внутрішній регулюючих документів. Саморегулювання господарської діяльності спрямоване на організацію, регламентацію та впорядкування відносин як між членами саморегулювних організацій та самими саморегулювними організаціями, зокрема, так і між саморегулювним сектором підприємницької діяльності та державою взагалі;

- правозастосовній – створення та впровадження різноманітних механізмів контролю за дотриманням членами саморегулювних організацій локальних нормативних актів, про які мова йшла вище, та розроблення спеціальних важелів, спрямованих на притягнення до відповідальності суб'єктів господарювання, що здійснюють свою підприємницьку діяльність в саморегулювному секторі економіки, й являються собою правозастосовну форму саморегулювання господарської діяльності. Метою її є розроблення елементів механізму дотримання положень вказаних документів та формування та

класифікація санкцій, які можуть бути застосовані та застосовуються у випадку їх порушення;

- Встановлено, що стандарти, нормативи, правила та механізми, що будуть формуватися, створюватися та втілюватися саморегульованими організаціями в будівництві, перш за все, направлені на максимальну адаптацію нормативно-правової бази України до потреб будівельного сектору, захист прав споживачів, прискорення темпів вирішення спорів у галузі та впровадження компенсаційних механізмів, що є нагальними та актуальними саме для будівельної галузі.

- Вивчалися функції та завдання органів місцевого самоврядування у сфері забезпечення національної економічної безпеки України (Петришина М. О.). Під час дослідження було встановлено, що у зв'язку із розробленням та розглядом проекту Закону «Про внесення змін до Конституції України (щодо децентралізації влади)» та пов'язаних проектів нормативно-правових актів проведено дослідження, спрямоване на визначення місця та ролі місцевого самоврядування в Україні. Зважаючи на сформульовані в проектах пропозиції щодо запозичення окремих інститутів та практик, з'ясовано досвід зарубіжних країн у напрямі децентралізації влади та реформування місцевого самоврядування, у тому числі, вивчено проблеми, пов'язані із здійсненням контролю та нагляду за діяльністю їх органів та посадових осіб в Україні та за кордоном, а також вивчено окремі аспекти здійснення останніми повноважень в контексті участі у розвитку системи національної інноваційної безпеки.

5) Вивчено питання сприяння забезпеченню економічної безпеки України за національним митним законодавством (Калініченко А. І.). Під час дослідження було зроблено наступні висновки:

- Складовою економічної безпеки держави є забезпечення інтересів вітчизняних виробників, для чого застосовуються інструменти торговельного захисту внутрішнього ринку від несприятливого впливу іноземної конкуренції. До таких інструментів належать спеціальні захисні, антидемпінгові і компенсаційні заходи, які використовуються в міжнародній торговельній

практиці для ефективної нейтралізації шкоди промисловості від демпінгового, субсидованого імпорту або різкого зростання імпорту товарів з іноземних держав.

- Для забезпечення економічної безпеки Україні треба навчитися повною мірою використовувати переваги членства в СОТ, оволодіти всіма інструментами торговельного захисту, які надає система багатосторонньої торгівлі СОТ, уміти захищатися від недружніх дій торговельних партнерів усіма способами, передбаченими СОТ. Необхідними є заходи, які включатимуть навчання представників державних і приватних організацій, пряму експертну підтримку та консультації, фахове оцінювання та технічну допомогу в розробці інформаційних інструментів, процедур, інституційних методів координації та навчання.

- Метою активізації захисту внутрішнього ринку України від несприятливого впливу іноземної конкуренції має стати: реалізація принципів ГАТТ/СОТ; створення сприятливих умов для експорту; запобігання вживанню інструментів торговельного захисту до товарів, які вироблені в Україні; забезпечення конкуренції та зростання конкурентоспроможності; запобігання заподіяння шкоди національній промисловості.

б) Досліджено питання правового регулювання національної мережі трансферу технологій в розрізі забезпечення технологічної безпеки держави (Новіков Є. А.). Під час дослідження було:

- Проаналізовано основні аспекти функціонування Європейських мереж трансферу технологій та виявлено позитивний досвід у сфері трансферу технологій в США та Японії, що дозволить запозичити їх позитивний досвід при створенні вітчизняної мережі трансферу технологій та її функціонуванні в розрізі економічної безпеки.

- Досліджено головні аспекти побудови мережі трансферу технологій, зокрема, структура, права і обов'язки сторін, шляхи фінансування мережі трансферу технологій, головна мета та завдання.

- Проведено періодизацію становлення та розвитку мереж трансферу технологій в Європі, визначено основні причини та тенденції розвитку кожного етапу.

7) Досліджено питання фармацевтичної безпеки як складової економічної безпеки держави в умовах інноваційної моделі соціально-економічного розвитку (Вороніна І. С.). Під час дослідження було:

- зроблено висновок про необхідність подальших теоретичних розробок у даній сфері. Ця проблема актуалізується через відсутність чіткого законодавчого визначення поняття «фармацевтична безпека держави», що породжує невизначеність у діях державного управлінського апарату і призводить до помилок у формуванні регіональних та загальнодержавних програм економічного розвитку та програм у галузі охорони здоров'я;

- доведено, що для формулювання понятійного апарату фармацевтичної безпеки держави та виявлення взаємозв'язків між поняттями, вважаємо доцільним розглядати фармацевтичну безпеку держави у широкому та вузькому (прикладному) значенні. У вузькому значенні фармацевтична безпека держави охоплює безпеку фармацевтичної розробки, доклінічних та клінічних випробувань лікарського засобу, безпеку виробництва (включаючи безпеку субстанцій, що застосовуються для виробництва лікарських засобів), безпеку лікарського засобу під час обігу (транспортування, зберігання, утилізація, медичне застосування, фармаконагляд) тощо;

- зазначено, що фармацевтична безпека у широкому розумінні передбачає створення відповідної нормативно-правової бази необхідної для ефективного функціонування системи фармацевтичної безпеки; удосконалення її організаційної структури; прогнозування змін, що відбуваються в них, та потенційних загроз фармацевтичній безпеці; розроблення науково обґрунтованих пропозицій і рекомендацій щодо створення стратегії фармацевтичної безпеки держави; оцінки результативності дій щодо забезпечення фармацевтичної безпеки та визначення витрат на ці цілі; участь у

двосторонньому і багатосторонньому співробітництві у галузі фармацевтичної безпеки;

- зроблено огляд законодавства країн ЄС, в результаті якого продемонстровано, що у країнах-членах ЄС існують на національному рівні розроблені типові форми договорів щодо проведення клінічного випробування, використання яких для початку дослідження рекомендовано на державному рівні, але не є жорстко регламентованим;

- охарактеризовано, що подальший розвиток досліджень у галузі фармацевтичної безпеки (як теоретичних, так і прикладних аспектів) буде сприяти ефективному функціонуванню фармацевтичної галузі не тільки як однієї із складових економіки країни, але і дозволить побудувати дієву систему нейтралізації загроз здоров'ю населення України.

8) Вивчено питання державного регулювання наукової та науково-технічної сфер як елемент економічної безпеки України (Черняєва Д О). Під час дослідження було зроблено наступні висновки:

- Науково-технологічний потенціал, утвердження інноваційної моделі розвитку є пріоритетом національних інтересів України, збереження та зміцнення яких є однією із основних цілей у державній політиці національної безпеки. У ході дослідження знайдена категоріальна невизначеність науково-технічної, інноваційно-інвестиційної сфер у економічній безпеці як на законодавчому, так і на науковому рівні. Потребують визначення взаємозв'язки науково-технологічної безпеки та економічної безпеки.

- У європейському дискурсі поняття «державне управління» охоплює три виміри, яким відповідають три англійських терміни: *governance* – врядування, *management* – менеджмент та *administration* – адміністрування.

- Ці виміри державного управління теоретично можна розглядати окремо один від одного. Проте ефективність системи державного управління, послідовність, гармонійність та узгодженість державної політики можливі лише за умови, коли всі три виміри послідовно, гармонійно й узгоджено взаємопов'язані – жоден не працює ефективно без двох інших.

9) Розглянуті питання правового забезпечення розвитку альтернативної енергетики як фактору енергетичної безпеки держави (Кузьміна М. М.).

- Доведено, що Україна має створити конкурентний енергоринок та підключитися до європейської енергосистеми ENTSO-E після 2020 року, що важко буде зробити за наявності монополістів на ринку. Законодавство у цій сфері, над яким зараз ведеться активна робота, має запроваджувати поетапну лібералізацію ринку, що зазвичай передбачає виконання певних кроків: реструктуризація (розділення діяльності генерації, передачі, розподілу та постачання, розукрупнення вертикально інтегрованих компаній); розмежування ринків різних джерел енергії та підтримання конкуренції на них (конкуренція в роздрібній торгівлі, доступ нових учасників); регулювання (створення незалежного регулятора та надання доступу до мережі сторонніх виробників, стимулююче регулювання передавальних та розподільчих мереж); приватизація та дозвіл власності нових суб'єктів.

- Особливу увагу слід звернути на вирішення таких питань: гарантування незалежності та визначення повноважень Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг; створення незалежних структур для передачі та розподілу електроенергії (розмежування видів діяльності, розукрупнення вертикально інтегрованих компаній); визначення правового режиму діяльності невеликих виробників, що одночасно є і споживачами, які не зможуть повноцінно покрити витрати на приєднання до мережі і потребуватимуть спеціального державного стимулювання; запровадження інституту енергетичного омбудсмена.

- Аналіз нормативно-правових актів у сфері відновлювальної енергетики показує, що законодавство в цій сфері сформовано нерівномірно, адже деякі питання нерегульовані зовсім, а деякі ключові нормативно-правові акти носять декларативний характер. Так, Концепції, стратегії, що виступають правовою формою реалізації енергетичної політики мають чітко відображати реальну ситуацію розвитку відносин, передбачати конкретні досяжні цілі та засоби

реалізації у чітко встановлені терміни, а вони сьогодні часто носять декларативний характер. Програми розвитку мають бути загальнодержавного (національного) та регіонального рівнів.

- Серед завдань розвитку нормативно-правової бази в сфері відновлювальної енергетики слід виділити необхідність: в рамках реалізації третього енергетичного пакету ЄС, прийняття Закону України «Про Національну комісію, що здійснює регулювання у сфері енергетики і комунальних послуг (НКРЕКП)», а також Закону «Про ринок електроенергії»; розширення Закону України «Про альтернативні джерела енергії» як базового закону у сфері альтернативної енергетики, що повинен бути центральним нормативно-правовим актом у цій сфері, містити основні положення щодо державного регулювання та стимулювання альтернативної енергетики з чіткими механізмами реалізації. Удосконалення також потребує спеціальне законодавство щодо розвитку виробництва енергії з окремих видів відновлювальних джерел шляхом прийняття окремих нормативно-правових актів щодо регулювання певних джерел, враховуючи особливості виробництва енергії за кожним напрямом. Необхідним є доопрацювання законодавства у сфері технічного забезпечення функціонування енергетичного ринку та ринку відновлювальної енергетики, а також приведення його до європейських стандартів, а саме спрощення процедури затвердження поворотної фінансової допомоги при підключенні об'єктів відновлювальної енергетики, прийняття Кодексу електричних мереж, вдосконалення законодавства в частині встановлення та розмежування відповідальності суб'єктів електроенергетики та споживачів, тобто визначення того, хто повинен відповідати за якість, а також можливості власника та споживача домовитися про це у договорі.

10) У ході наукового дослідження розглянуто проблеми розвитку мінерально-сировинної бази України як матеріальної основи зростання національної економіки (Золотарьова Д. М.) та зроблено певні висновки:

- Через складне становище економіки держави, що зумовлює недостатні обсяги проведення геологознімальних, пошукових та інших

розвідувальних робіт, темпи та обсяги відтворення власної мінерально-сировинної бази не відповідають потребам країни. Недостатні обсяги проведення названих робіт в сучасних умовах зумовлені не тільки складним становищем економіки держави, а й недосконалим організаційно-правовим механізмом надання та використання відповідних земельних ділянок для геологічного вивчення надр.

- Обсяги проведення геологорозвідувальних робіт скоротилися у 3-4 рази через нестачу коштів. Починаючи з 1994 року приріст розвіданих запасів більшості стратегічних видів корисних копалин не компенсує їх видобуток. Подальше зволікання із вжиттям дієвих заходів зумовить нестачу деяких видів власної мінеральної сировини, зниження рівня захисту національних інтересів.

- Встановлено, що проблема розвитку мінерально-сировинної бази України як матеріальної основи зростання національної економіки потребує зваженого системного підходу, оптимальним варіантом якого є збалансоване використання ресурсів держави і приватного бізнесу та запровадження інноваційно-інвестиційного механізму надрокористування. Це дасть змогу підвищити ефективність засобів впливу з боку держави на розвиток геологічної галузі, забезпечити впровадження сучасних ефективних форм господарювання, створити додаткові робочі місця на підприємствах мінерально-сировинного комплексу та збільшити його внесок у розвиток національної економіки, зменшити її залежність від імпорту окремих видів мінеральної сировини та зміцнити експортний потенціал.

11) У ході наукового дослідження розглянуто зарубіжний досвід та міжнародні трудові стандарти у царині правового регулювання звільнення працівників у випадку порушення законодавчих вимог щодо запобігання корупції (Вапнярчук Н.М. та Ярошенко О. М.) та зроблено певні висновки.

- Антикорупційне законодавство зарубіжних країн спрямовано перш за все: (а) на забезпечення стабільності й безпеки в суспільстві, (б) на розширення демократичних засад, гласності й контролю в управлінні державою, (в) на зміцнення довіри населення до держави та її органів, (г) на стимулювання

вступу високопрофесійних кадрів на службу в державні органи й органи місцевого самоврядування, (д) на зміцнення гарантій незалежності й чесності чиновників.

- Основними завданнями, які ставить перед собою це законодавство є: (а) попередження корупційного правопорушення, його виявлення і припинення; (б) відновлення порушених прав і законних інтересів громадян і юридичних осіб; (в) забезпечення безпеки держави й ефективного функціонування органів державної влади й органів місцевого самоврядування; (г) зміцнення авторитету публічної служби; (д) створення умов, що забезпечують непідкупність осіб, які виконують публічні функції; (е) забезпечення невідворотності відповідальності за вчинення корупційних правопорушень.

- Отже, аналіз зарубіжного досвіду правового регулювання звільнення працівників у випадку порушення законодавчих вимог щодо запобігання корупції та пошук шляхів його імплементації в Україні є вкрай актуальним в умовах реформ та Європейської інтеграції України. Зважаючи на позитивні результати запобігання та протидії корупції в зарубіжних країнах, їх досвід вирішення цієї проблеми заслуговує на увагу та імплементацію в Україні.

- Приведення національного законодавства у відповідність із загальноновизнаними міжнародними правовими стандартами є одним із пріоритетних завдань держави. Відповідна діяльність не обмежується часом, а має бути постійною і здійснюватися згідно з розвитком уявлень про зміст прав людини. Усе це в сукупності свідчить про необхідність пошуку нової наукової парадигми у форматі суспільство – держава – людина. Невід'ємним складником цієї проблеми є врегулювання юридичними засобами проблеми запобігання корупції.

- Корупція – складне антисоціальне явище, що вже тривалий час супроводжує суспільний розвиток усіх країн світу. Посилення взаємозалежності економік окремих держав вимагає об'єднання сил у протидії цьому небезпечному явищу. Масштаби й наслідки процесів корумпованості потребують від відповідних міжнародних організацій постійного й поглибленого аналізу причин

останньої з метою нейтралізації й розроблення заходів щодо її подолання. Держави погоджуються вести боротьбу з корупцією шляхом застосування відповідних національних законів проти неї, оскільки вона підриває правові підвалини громадянського суспільства, такої діяльності. Кожна держава вживає законодавчих, адміністративних або інших ефективних заходів для сприяння добросовісності, попередження й виявлення корупції серед публічних посадових осіб і покарання за неї, а також для забезпечення ефективних дій компетентних органів у цій царині.

- Вихідною позицією міжнародних стандартів є те, що державні посади наділені довірою держави й передбачають зобов'язання діяти в її інтересах. Тому особам, які їх обіймають, належить виявляти абсолютну відданість державним інтересам. Чиновник повинен здійснювати свої повноваження відповідно до закону й тих законних вимог та етичних стандартів, що стосуються його функцій. Під час прийняття рішень він діє законно і здійснює свої дискреційні повноваження безсторонньо, беручи до уваги обставини, що безпосередньо стосуються справи. Службовці не повинні надавати неправомірну перевагу будь-якій особі або групі осіб, не вправі допускати дискримінацію, зловживати в інший спосіб наданими їм повноваженнями і владою. Корумпований посадовець діє всупереч інтересам служби. Зловживаючи довірою держави, він діє незаконно, недоброчесно, несправедливо й упереджено, надаючи при цьому неправомірну перевагу своєму приватному інтересу чи інтересам інших осіб.

12) Досліджено питання правового забезпечення транспортної безпеки як складової економічної безпеки держави (Матвєєва А. В.) та встановлено, що:

- транспортна система України – це одна з галузей національної економіки, що має складну інфраструктуру, складові частини якої взаємопов'язані між собою та водночас існують відносно відокремлено одна від одної, та взаємодіють між собою у рамках визначеної мети;

- національна транспортна безпека – це такий стан розвитку транспортної системи держави, при якому забезпечується баланс інтересів

держави, суспільства та окремих громадян, а також захист їхніх інтересів у випадку виникнення внутрішніх і зовнішніх загроз;

- транспортна безпека містить такі ознаки: спрямована на захист інтересів держави та суспільства, окремих громадян; передбачає відповідний стан національної транспортної системи та правовий механізм реалізації державної політики у цій сфері; є складовою економічної безпеки держави, оскільки лише завдяки роботі транспортної галузі стає можливим основа економіки держави – торгівля.

13) Досліджено тему реформування вищої освіти як найважливіша умова забезпечення економічної безпеки українського суспільства (Клімова Г. П.) та встановлено, що:

- Інноваційне суспільство знаменує собою перехід від суспільства, заснованого на індустріальних технологіях, до суспільства, основним змістом якого є інновації. Саме з інноваціями людство зв'язує свою подальшу долю, вбачаючи в них основне джерело задоволення соціальних потреб і найважливіший засіб рішення практичних і духовних завдань. Інновації набувають статус головного індикатора соціального прогресу. В силу цього вони є основним пріоритетом розвитку держави і визначають становлення суспільства нового типу.

- У сучасних умовах потрібно особливо враховувати соціокультурний аспект забезпечення економічної безпеки. Це обумовлено тим, що сьогодні рівень розвитку національної економіки, місце країни в сучасному світі здебільшого зумовлюються станом трудових ресурсів, якістю їхньої професійної підготовки. Достатня кількість робочої сили все менше розцінюється як конкурентна перевага. Трудові ресурси – це один із основних факторів виробництва, у зв'язку з чим їх існуючий стан і зміни їх кількісних і структурних параметрів відіграють суттєву роль у формуванні і зміцненні економічної безпеки держави. Найважливіше значення в формуванні трудових ресурсів належить вищій школі, яка покликана забезпечити якісну підготовку своїх випускників. Це дуже актуалізує проблему підвищення якості вищої освіти як

найважливішого фактору зміцнення економічної безпеки держави.

- Встановлено, що в умовах інтеграції національних освітніх систем до європейського простору країни-учасниці Болонського процесу створили єдину систему забезпечення якості вищої освіти та розробили єдині критерії її оцінки. Тим самим вони заклали базис для формування і зміцнення єдиного загальноєвропейського простору вищої освіти, для посилення довіри до нього. Це має важливе значення для активізації академічної мобільності та збільшення працевлаштування випускників європейських вузів.

14) Досліджено тему трансфер інновацій у соціально-правовій системі суспільства (Бистрова Ю.В.) та зроблено наступні висновки:

- комунікація – це об'єднуючий компонент будь-якого суспільства, його внутрішній зміст, умова і форма існування соціального в цілому і права зокрема, онтологічна підстава життя соціуму;

- правова комунікація виступає не тільки феноменом права, а й спілкування;

- із позицій загальної теорії права та науки соціальних комунікацій її слід розглядати не просто як правову взаємодію, а й як врегульований нормами права акт спілкування, інтерактивний діалог між суб'єктами права, що реалізується за допомогою мови та інших знакових систем;

- правова комунікація забезпечує реальний зв'язок між особистістю і державою, між юридичними особами і державою, а також міждержавні зв'язки у правничій сфері;

- правова система нормативно регламентує соціальне життя, а її відкритість і постійна готовність до діалогу і є основною властивістю правової комунікації, що слід розглядати як ключовий компонент розвитку національних інноваційних систем.

15) Досліджено тему стратегічне управління університетами в системі національної освітньої безпеки України (Шевченко Л.С.) та отримано наступні результати:

- Розкрито національні інтереси та сфери відповідальності держави у сфері вищої освіти в Україні. Доведено, що норми освітнього права повинні гарантувати освітньою безпеку суспільства, реалізацію конституційного права людини на вищу освіту, розвиток освітньої сфери в цілому.
- Сформульовано інноваційні пріоритети університетської освіти: розвиток інновацій в освіті; комерціалізація результатів інноваційної діяльності та захист інтелектуальної власності університетів; трансформація дослідницьких університетів у підприємницькі; розвиток університетів як інтелектуальних підприємств; транснаціоналізація та глобалізація вищої освіти.
- Проаналізовано сутність процесів злиття і поглинання у сфері вищої освіти. Досліджено досвід M&A у вищій школі зарубіжних країн. Особливу увагу приділено обґрунтуванню перспектив укрупнення університетів в Україні.
- Охарактеризовано сутність та основні типи трудових контрактів викладачів з університетом як роботодавцем. Доведено, що ефективність діяльності викладача залежить від тривалості його контракту з університетом, рівня оплати праці, розв'язання проблем множинної (вторинної) зайнятості та «академічного інбридингу» у вищій школі.

Фактичні результати:

В рамках наукової теми опубліковано ряд наукових праць, зокрема:

А) Монографії:

1. *Шевченко, Л. С.* Університетська освіта: економічні пріоритети та управління розвитком : монографія / Л. С. Шевченко. – Харків : Право, 2016. – 188 с. (10,98 друк. арк.)
2. *Sustainable Development: Social and Economic Changes. Monograph.* Opole: The Academy of Management and Administration in Opole, 2016; ISBN 978 – 83 – 62683 – 85 – 7 (Paper); pp. 436, illus., tabs., bibls.
3. Міжнародно-правові стандарти у сфері місцевого самоврядування (у співавторстві). – 2016. – Х.: Право. – 40 с.

4. Звільнення працівника у випадку порушення обмежень, спрямованих на запобігання корупційним і пов'язаним із корупцією правопорушенням: проблеми теорії та практики: моногр. / за наук. ред. проф. О.М. Ярошенка. – Х.: Монолит, 2016. – 188 с.
5. Економічна теорія : навч. посіб. / Л. С. Шевченко, О. А. Гриценко, О. С. Марченко ; за заг. ред. Л. С. Шевченко. – Харків : Право, 2016. – 268 с.

Б) Наукові статті:

1. Білоусов Є.М. Актуальні проблеми функціонування механізму господарсько-правового забезпечення економічної безпеки держави / Є.М. Білоусов // Право і суспільство : наук. журн. / Дніпропетр. держ. ун-т внутр. справ, Всеукр. фонд юрид. науки акад. права В. В. Сташиса, Київ. нац. ун-т внутр. справ. –Дніпропетровськ, 2016. - №6. – С. 86-91
2. Білоусов Є.М. Щодо принципів забезпечення економічної безпеки держави / Є.М. Білоусов // Підприємництво, господарство і право : щоміс. наук.-практ. госп.-прав. журн. / НДІ приват. права і підприємництва України НАПрН України. – Київ, 2016. - №12. – С. 69-74
3. *Shevchenko, L. S. Mergers and Acquisitions in Higher Education [Текст] / L. S. Shevchenko // Актуальні проблеми економіки. – 2016. – № 11. – С. 60-67 (Scopus)*
4. *Шевченко, Л. С. Контрактна політика університету в контексті управління якістю освітніх послуг [Текст] / Л. С. Шевченко // Международный журнал «Acta Universitatis Pontica Euxinus». Специальный выпуск. – Варна, 2016. – С. 480-485. (0,54 друк. арк.).*
5. Петришина М.О. До проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо зупинення актів органів місцевого самоврядування» /М.О. Петришина// Актуальні питання публічного та приватного права. – № 1 (12). – 2016. – С. 12 – 18 (0, 5 д. а.).
6. Петришина М.О. Деякі аспекти реалізації актів суб'єктів місцевого самоврядування /М.О. Петришина// Право і суспільство. – № . – 2016. С. 25 – 29 (0,5 д. а.).

7. Petryshyna M. O. The right on local self-government in the context of ensuring of national innovative security in Ukraine (0, 5 д. а., у ред. «Visegrad Journal on Human Rights», № 5, 2016.).
8. Ярошенко О. М. Особливості припинення трудового договору у зв'язку з укладенням трудового договору (контракти), всупереч вимогам Закону України «Про запобігання корупції» / О.М. Ярошенко // Публічне право. – 2016. – №1(21). – С. 215-220.
9. Ярошенко О. М. Укладення трудового договору, всупереч вимогам Закону України «Про запобігання корупції», як самостійна підстава припинення трудового договору/ О.М. Ярошенко // Вісник Національної академії правових наук України: зб. наук. пр. / редкол.: О. В. Петришин та ін. – Х.: Право, 2016. – №1 (84). – С. 100-108.
- 10.Калініченко А. І. Інструменти торговельного захисту в контексті забезпечення економічної безпеки України [Електронний ресурс]. / А. І. Калініченко // Право та інноваційне суспільство : електронне видання. – 2016. – № 2. – С. 115-118 – Режим доступу : http://lsej.org.ua/1_2016/30.pdf
- 11.Вапнярчук Н. М. Дистанційна зайнятість: проблеми правового регулювання / Н. М. Вапнярчук // Право та інновації. – 2016. – № 1. – С. 101-106
- 12.Вапнярчук Н. М. Сумісництво: невирішені питання / Н. М. Вапнярчук// Науковий вісник Херсонського державного університету. – Сер. Юридичні науки. – Вип. 6. – Т.1. – 2016. 147-149.
- 13.Кузьміна М. М. Реформа ринку електроенергії в Україні / М. М. Кузьміна // Право та інновації: наук.- практ. журн. / редкол.: Ю.Є. Атаманова та ін. – Х.: Право, 2016.-№.- С. 16-22.
- 14.Кузьміна М. М. Систематизація законодавства у сфері відновлювальної енергетики / М. М. Кузьміна // Вісник Національного Університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого. Серія : Економічна теорія та право / Редкол. А. П. Гетьман та інші. – Х.: Видавництво «ПРАВО», 2016, С. 122-133.

15. Бистрова Ю. В. Сучасні проблеми соціально-правової комунікації через призму викликів часу [Електронний ресурс] / Ю. В. Бистрова // Право та інноваційне суспільство : електрон. наук. вид. – 2016. – Вип. 1. – С. 33–39. – Режим доступу: <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2016/07/Bystrova6.pdf>.
16. Клімова Г.П. Якість вищої освіти: європейський вимір // Вісник національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого». Сер. Філософія - 2016. - № 1. – с. 203-211 (0,5 др.арк.)
17. Klimova G.P. The Concept of Innovative Society: Social and Philosophical Discourse [Electronic resource] / G.P. Klimova // Law and Innovative Society: Electr. Scient.Edition - 2016. - № 1 (6). – Retrieved from : [http:// apir.org.ua/wp-content / uploads / 2016 / 06 / Klimova6. pdf](http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2016/06/Klimova6.pdf).
- 18.. Клімова Г.П. Інтерпретація поняття «якість вищої освіти»: соціально-філософська рефлексія // Вісник національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого». Сер. Філософія - 2016. - № 3. – с. (0,5 др.арк.)
19. Борисов І. В. Організаційно-правова форма фінансових установ як правовий механізм узгодження економіко-правових інтересів основних учасників ринку фінансових послуг / І. В. Борисов // Право та інновації : наук. – практ. журн.// редкол.: Глібоко та ін. – Х. : Право, 2016. - №4(16). – С. 45-51
20. Вороніна І. С. Фармацевтична безпека як складова економічної безпеки держави в умовах інноваційної моделі соціально-економічного розвитку / І. С. Вороніна // Право та інноваційне суспільство : електронне видання. – 2016. – № 2. – С. 32-40 – Режим доступу : http://lsej.org.ua/1_2016/30.pdf

В) Тези наукових доповідей:

- 1) Білоусов Є.М. Завдання господарського законодавства в контексті забезпечення економічної безпеки держави / Є.М. Білоусов // Всеукраїнська науково-практична конференція «Тенденції та пріоритети реформування законодавства України» (9-10 грудня 2016 р. м. Херсон). С. 65-68

- 2) Білоусов Є.М. Методи господарського права і економічна безпека держави (постановка проблеми) / Є.М. Білоусов // Причорноморська фундація права Міжнародна науково-практична конференція «Сучасне державотворення та правотворення» (9-10 грудня 2016 р. м. Одеса). С. 25-29
- 3) Шевченко, Л. С. Стратегічний Форсайт в системі управління вищою освітою [Текст] / Л. С. Шевченко // International Scientific-Practical Conference From Baltic to Black Sea: National Models of Economic Systems: Conference Proceedings, Part I, March 25, 2016. Riga: Baltija Publishing. – 356 pages. – P. 91-94. (0,25 друк. арк.).
- 4) Шевченко, Л. С. Освітня безпека суспільства: загроза обмеженої доступності вищої освіти [Текст] / Л. С. Шевченко // Правові питання трансформації інформаційного суспільства в суспільство знань, як основи інноваційного розвитку України : Матеріали науково-практичного «круглого» столу / 27 квітня 2016 р., м. Київ / Упорядн. : В. М.Фурашев, С. Ю. Петряєв. – К. : НДШІ НАПрН України, Навчально-науковий центр інформаційного права та правових питань інформаційних технологій ФСП НТУУ «КПІ», 2016. – 182 с. – с. 117-123. (0,25 друк. арк.).
- 5) Шевченко, Л. С. Університети в новітній інноваційній моделі розвитку суспільства / Л. С. Шевченко // Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації : Матеріали II Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції / 14 листопада 2016 р., м. Харків / Упорядн. : (0,25 друк. арк.).
- 6) Шевченко Л. С. Фінансування наукових і науково-технічних робіт університетських учених [Текст] / Л. С. Шевченко // Сучасна економічна наука: теорія і практика : Матеріали VI-ої Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції, 15 листопада 2016 року. – Полтава : ПолтНТУ, 2016. – 207 с. - С. 172-174 (0,25 друк. арк.).
- 7) Новіков Є. А. ОЕлементи сучасної мережі трансферу технологій: правовий елемент /Є. А. Новіков // II Міжнародна науково-практичної Інтернет-конференція «Правове забезпечення розвитку національних інноваційних

- систем в умовах глобалізації», 14 листопада 2016 р. (у редакції)
- 8) Калініченко А. І. Інструменти торговельного захисту в Україні /А. І. Калініченко// II Міжнародна науково-практичної Інтернет-конференція «Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації», 14 листопада 2016 р. (у редакції)
 - 9) Семенишин, А.В. Правове забезпечення економічної політики держави: економічне підгрунття / А.Семенишин // Правові питання трансформації інформаційного суспільства знань як основа інновацій України: Матеріали круглого столу, м. Київ, 27 квітня 2016 р.
 - 10) Курашова І. М. Організаційно-правова форма саморегулівних організацій в будівельній сфері / І. М. Курашова // II Міжнародна науково-практичної Інтернет-конференція «Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації», 14 листопада 2016 р. (у редакції)
 - 11) Черняєва Д.О. Проблеми розвитку наукової та науково-технічної сфер в Україні /Д. О. Черняєва// II Міжнародна науково-практичної Інтернет-конференція «Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації», 14 листопада 2016 р. (у редакції)
 - 12) Борисов І. В. Правовий статус фонду гарантування вкладів фізичних осіб /І. В. Борисов // Матеріали науково-практичної конференції, присвяченої 94-й річниці з дня народження доктора юридичних наук, професора В.П. Маслова: «Актуальні проблеми приватного права» (Харків, 19 лютого 2016 р.). – Х. : Право, 2016. – С. 240-244. – 364 с.
 - 13) Борисов І. В. Правовий статус Бюро кредитних історій /І. В. Борисов // Матеріали науково-практичного «круглого» столу: «Правові питання трансформації інформаційного суспільства в суспільство знань, як основи інноваційного розвитку України», / 27 квітня 2016 р., м. Київ / Упорядн. : В.М. Фурашев, С.Ю. Петряєв. – К. : НДІП НАПрН України, Навчально-науковий центр інформаційного права та правових питань інформаційних технологій ФСП НТУУ «КПІ», 2016. – С. 165-169. – 182 с.
 - 14) Борисов І. В. Інститути спільного інвестування як суб'єкти фінансування

- інноваційної діяльності /Л. В. Борисов // II Міжнародна науково-практичної Інтернет-конференція «Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації», 14 листопада 2016 р. (у редакції)
- 15) Вапнярчук Н. М. Соціальні пільги: невирішені питання / Н. М. Вапнярчук// Сфера дії трудового права та права соціального забезпечення : матеріали V Всеукраїнської наук.-практ. Конф. (м. Харків, 28 жовтня 2016 р.); за заг. ред. К.Ю. Мельника / МВС України, Харк. Нац. ун-т внутр. справ. – Х. : ХНУВС, 2016. – С. 359-361.
- 16) Золотарьова Д. М. Співвідношення права користування надрами та земельними ділянками для проведення геологорозвідувальних робіт / Д. М. Золотарьова // Актуальні питання реформування правової системи: зб. матеріалів XIII Міжнар. наук.-практ. конф. (Луцьк, 24-25 червня 2016 р.) / уклад. Л.М. Джурак. – Луцьк : Вежа-Друк, 2016. – С. 192-194.
- 17) Золотарьова Д. М. Право користування землями для проведення розвідувальних робіт як окремий титул права землекористування / Д. М. Золотарьова // Актуальні проблеми конвергенції екологічного законодавства України до законодавства Європейського Союзу : матеріали Всеукр. наук.-практ. Круглого столу, 28 жовт. 2016 р., м. Дніпро / ред. кол.: В. І. Андрейцев та ін. ; М-во освіти і науки України, Нац. гірн. ун-т; Євраз. асоц. правничих шкіл і правників. – Дніпро: НГУ, 2016. – С. 215- 217.
- 18) Золотарьова Д.М. Особливості виникнення права користування землями для проведення розвідувальних робіт / Д. М. Золотарьова // Актуальні проблеми соціального права. Еволюція правового регулювання аграрних, земельних та екологічних відносин. Матеріали міжнар. наук.-практ. конференції (м. Львів, 18 листопада 2016 р.) за заг. ред. П. Д. Пилипенка – Львів, 2016. – С. 95-96
- 19) Золотарьова Д. М. Щодо проблеми інвестиційного та фінансового забезпечення розвитку мінерально-сировинної бази України / Д. М. Золотарьова / II Міжнародна науково-практичної Інтернет-конференція

«Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації», 14 листопада 2016 р. (у редакції)

- 20) Клімова Г.П. Інноваційна діяльність викладача вищої школи в процесі його професійного становлення / Г. П. Клімова // Международная научно-практическая конференция «Кадровый потенциал современных образовательных систем: состояние и перспективы». – Х.: ХГУ НУА, 2016. – с. 141-144
- 21) Клімова Г.П. Правове виховання у вищій школі: сутність та етапи здійснення / Г. П. Клімова // [Електронний ресурс] : Міжнародна інтернет-конференція «Безпекове інноваційне суспільство: взаємодія у сфері правової освіти та правового виховання». – Х.: Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, НДІ ПЗІР НАПрН України, Наукова бібліотека. – 2016 (25 травня 2016 р.). – Режим доступу: <http://conf.nlu.edu.ua/bis-2016/index>. Назва з екрана.
- 22) Клімова Г.П. Сутність і структурні особливості правосвідомості / Г. П. Клімова // Науково-практична конференція «Правова та політична культура українського соціуму за умов його модернізації». - Х.: НЮУ імені Ярослава Мудрого . – 2016 (20 квітня 2016). – с.232-234.
- 23) Клімова Г. П. Подолання правового нігілізму як найважливіша умова трансформації інформаційного суспільств / Г. П. Клімова // круглий стіл «Правові питання трансформації інформаційного суспільства знань як основа інновацій України». – К.: НДІ інформатики і права НАПрН України, НДІ ПЗІР НАПрН України. -2016. С. 115-118
- 24) Клімова Г.П. Економічна безпека у системі забезпечення національної безпеки держави / Г. П. Клімова // Всеукраїнська науково-теоретична конференція «Національна безпека України» (XXIX Харківські політологічні читання). – Х.; НЮУ імені Ярослава Мудрого. – 2016. С. 102-105
- 25) Клімова Г.П. Атрибутивний аналіз інноваційного суспільства / Г. П. Клімова // II Міжнародна науково-практичної Інтернет-конференція

«Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації», 14 листопада 2016 р. (у редакції)

- 26) Кузьміна М. М. Реформа ринку електроенергії як фундамент для розвитку відновлювальної енергетики: матеріали науково-практичної конференції / М. М. Кузьміна // НТУУ КПІ.- Київ: ІВЕ НАНУ, 2016.- С. 57-62.

**ТЕМА «ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АДАПТАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ
МОДЕЛІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ ТА РИНКІВ
ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ ДО ПРАВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ»**
(РК УкрІНТЕІ № 0115U002625)

Затверджена Постановою Президії НАПрН України № 88/7 від 13 червня 2014 р.

Науковий керівник – к.ю.н., доцент **С. В. Глібо**.

Термін виконання – 2015-2017 рр.

Мета теми – проведення порівняльного аналізу класифікації ринків фінансових послуг в Україні та ЄС, здійснення систематизації фінансових послуг, на підставі цього виявлення недоліків правового регулювання та визначення шляхів і засоби його удосконалення, що дозволить адаптувати законодавство України в цих сферах до законодавства ЄС.

В межах поставленої мети завданнями є: дослідження правового регулювання ринків фінансових послуг як окремо так в порівняльному аспекті в Україні та ЄС, визначення окремих інститутів та категорій на в праві та законодавстві, що регулює ринки фінансових послуг, розроблення напрямків відповідності правового регулювання ринків фінансових послуг інвестиційній моделі розвитку економіки України та трансформації такої моделі в законодавчі акти. Невід’ємним є також завдання виявлення проблем та визначення концептуальних напрямків щодо належного врахування публічних та приватних інтересів інвесторів України на законодавчому рівні. Актуальними серед інших є завдання удосконалення правового механізму захисту інтересів учасників ринків фінансових послуг, пруденційного нагляду за діяльністю страховиків та

розроблення правового механізму адаптації вимог Солвенсі II ЄС до рівня платоспроможності страховиків.

Очікуваними результатами є надання концептуальних пропозицій щодо формування правового механізму регулювання оптимальної в сучасних умовах інвестиційної моделі економіки України та щодо удосконалення та наближення такого механізму до європейської моделі регулювання ринків фінансових послуг шляхом застосування методів, форм і засобів регулювання таких галузей юридичних наук, як господарського, цивільного, трудового, фінансового, аграрного, інших, з урахуванням інструментів окремих економічних наук.

Наукові результати:

1. Попри те, що реальні і фінансові інвестиції відносяться до різних секторів економіки, між ними існує тісний взаємозв'язок. Це пояснюється тим, що частенько в сучасній економіці фінансові інвестиції просто передують реальним, забезпечуючи переливання капіталу. На інвестиційному етапі інноваційного процесу частенько саме фінансові інститути виступають джерелами інвестицій, і чим ефективніше робота фінансових ринків і інститутів, тим простіше підприємству, що виступає носієм попиту на інвестиційний капітал, отримати доступ до фінансових ресурсів, що обертається на ринку. Звідси отримуємо, що розвиток фінансових ринків і наявність вільних фінансових ресурсів значною мірою стимулюють і активізують процес зростання реальних інвестицій. За якісною ознакою, реальні інвестиції можна розділити на екстенсивні і інтенсивні, залежно від характеру їх дії на систему економічних стосунків, що склалася, і організацію виробництва. Відповідно до цього, екстенсивними можна рахувати інвестиції, в результаті яких досягається приріст випуску продукції і інших економічних благ без якісної зміни існуючої організації виробництва і економічної системи. До інтенсивних інвестицій відноситиметься такий додаток капіталу, який забезпечує підвищення ефективності функціонування діючого капіталу, за рахунок появи нових видів виробництв і продукції.

Таким чином, засоби підприємства, що направляються на інноваційний розвиток, відносяться до реальних інвестицій інтенсивного типу. У сучасних умовах головним чинником, що впливає на економічний зміст інвестицій являється науково-технічний прогрес. Якісне вдосконалення виробництва здійснюється у формі нововведень (інновацій), які складають основу інвестиційного процесу в умовах ринку. Таким чином, можна сказати, що запорука успіху інноваційної діяльності підприємства в достатньому об'ємі фінансування (інвестицій), а якісне зростання інвестицій забезпечується нововведеннями.

В умовах ринкової економіки, головним напрямом розвитку підприємства і збереження його конкурентоспроможності є безперервна розробка і впровадження високоякісної продукції. Проте, прискорене впровадження нововведень неможливе на базі застарілої техніки. Тому стан основного капіталу визначає можливість зростання нової високоякісної продукції, а в перспективі і становище підприємства на ринку.

На інвестиційну політику України і її нормативно-правове забезпечення значний вплив здійснюють інтеграційні процеси, що відбуваються останнім часом у світі. Це є схожою ознакою в регулюванні інвестиційної діяльності в Україні і в зарубіжних країнах. Проте є і деякі відмінності, які Україні варто було б урахувати на шляху формування ефективної інвестиційної моделі держави. Наприклад, у США Україна могла б запозичити строгу систему контролю за інвестиційною діяльністю; у Японії – розбірливість у потенційних інвесторах; у Франції – політику зниження ризику вкладених до інвестиційних фондів грошових коштів; у Великобританії – ефективну пільгову політику; у Німеччині – систему «попереднього повідомлення влади» і т. д. Усе це дозволило б нашій державі найуспішніше влитися в систему світового господарства і зайняти своє місце серед експортно-імпортного обороту у світі. А єдиний політико-економічний курс у сфері розвитку іноземної інвестиційної діяльності, вживаний в усіх вищепозначених розвинених зарубіжних країнах, і

зовсім повинен стати деяким «шаблоном» для України з метою формування ефективної системи інвестиційного законодавства.

Проблемою інвестиційного процесу в українській економіці є його орієнтація на дешеві і короткострокові методи оновлення виробничого апарату. Існує тенденція до підвищення витрат на капітальний ремонт, тобто попит пред'являється на компоненти технічного устаткування, які можна замінити без довгострокових інвестицій в основний капітал, за рахунок оборотного капіталу, придбання основних засобів, які були в користуванні. Цей процес робить негативний вплив на відтворення основних фондів, оскільки капітальний ремонт, чи заміна на інше застаріле обладнання відновлює лише колишню продуктивність засобів праці. Така практика в довготривалому аспекті призводить до економічної і технологічної стагнації, а також до "недоотримання" прибутку потенційно можливою при своєчасній заміні основних фондів. Нині особливо гостро стоїть проблема оновлення активної частини основних фондів, якісної зміни технологічного рівня виробництва і підвищення його ефективності. У рамках цього завдання необхідна розробка довгострокова стратегія інвестування до основних фондів з метою отримання максимального прибутку. Саме такий критерій повинен стати стрижнем політики правового регулювання залучення національних та іноземних інвестицій (Бойчук Р. П.).

2. Окремі принципи й повноваження в регулюванні банківської діяльності регламентуються нормативними актами невідповідного рівня, наслідком чого стає некерованість певної сфери економіки, точніше, об'єкта дослідження – ринку банківських послуг з боку НБУ та інших державних органів.

Програмні документи розвитку банківської системи в ситуації становлення економіки України повинні прийматися на рівні законів з чіткою регламентацією повноважень державних органів, відповідальних за реалізацію норм законів.

Керованість банківської системи має досягатися за рахунок максимального впорядкування в законах засобів (інструментів) регулювання банківської

діяльності з наданням функцій видання нормативних актів НБУ та іншим державним органам у випадках, які не змінюють конституційних засад правової регламентації фінансового, грошового, кредитного й інвестиційного ринків.

Державне регулювання банківської діяльності як об'єкта господарського регулювання здійснюється всіма засобами господарського права, чим досягається оптимальний варіант упорядкування правовідносин з метою досягнення спільних цілей і що пов'язано з потребою поєднання відносно банківської діяльності регламентування майново-господарських та організаційно-господарських зобов'язань, економічної політики держави та засобів державного регулювання господарської діяльності.

Оскільки метою банківського нагляду НБУ є стабільність банківської системи й захист інтересів вкладників і кредиторів банку щодо безпеки зберігання їх коштів на банківських рахунках, то головним, вбачається чітке регламентування методів і засобів банківського нагляду, в тому числі із втручанням в діяльність підконтрольних осіб, а нагляд необхідно розглядати в єдиній системі з банківським регулюванням. Крім того, постає питання про спрямованість усього державного регулювання банківської діяльності. У цьому аспекті суттєвим є врахування в засобах останнього принципів та інших засад регламентування певних правовідносин. З нашого погляду, дійовим є аналіз закріплення, й застосування всіх засобів з погляду збереження одночасно функціональної спрямованості всього правозастосування. Тому, по-перше, необхідно відокремлювати принцип, який регламентує врахування та захист інтересів фізичних та юридичних осіб, що користуються послугами банків; по-друге, названий принцип повинен коригувати реалізацію як загальних, так і спеціальних принципів регулювання банківської діяльності; по-третє, необхідно законодавчо відокремлювати державне регулювання макроекономічних процесів (закріплення основ правового регулювання в загальнолюдських, міжгалузевих принципах) від ринкового регулювання (в міжгалузевих, більш в галузевих принципах).

Розвиток інновацій та/або технологій на ринку банківських послуг та на інших ринках фінансових послуг повинен чітко пов'язуватися з вирішенням наступних завдань:

1. Стимулювання використання новітніх технологій в банківській діяльності.
2. Розроблення правового механізму для публічного визначення пріоритетів в розвитку технологій на ринках фінансових послуг.
3. Вирішення правової проблеми щодо співвідношення механізмів патентного захисту технологій та їх масового застосування, вирішення конфлікту публічних та приватних інтересів.
4. Визначення загальних технологічних норм і стандартів щодо проведення банківських операцій та інших фінансових послуг для усунення конфліктів.
5. Усунення проблеми антиконкурентного застосування інновацій на ринках фінансових послуг.

Встановлення резервування по кредитних операціях з метою виконання функцій банківського регулювання і нагляду не виключають наявність інших функцій, реалізація яких здійснюється при застосування названого засобу регулювання господарської діяльності банків. У цьому аспекті доцільно акцентувати увагу законодавця на посилення стимулюючої функції, що дасть змогу і покращити капітал банку за рахунок стягнення неповернених боргів банку. Але саме для цього стає важливим і необхідно удосконалення законодавства в частині усунення перешкод при стягненні заборгованості по виконавчим документам або в позасудовому порядку. Додатково необхідно узгодити і регламентування названого засобу господарського регулювання з податковим законодавством, що у деяких випадках не передбачає виконання спільних функцій до правовідносин з резервування в банках.

Необхідність регламентування прав споживачів як невід'ємних прав особи на рівні законів. Будь-яке інше регламентування можливе тільки у випадку наявності або надання повноважень певним державним органам. Інші варіанти будуть носити рекомендаційний, а в сфері банківського регулювання,

індикативний характер, що не складе всієї завершеної системи засобів державного регулювання, в тому числі, наприклад, окремих, таких як притягнення до відповідальності винних в порушенні вимог суб'єктів.

У договорі про надання споживчого кредиту до загальної його вартості має належати тільки вартість останнього як окремої фінансової операції, тоді як вартість усіх інших фінансових операцій, нефінансових послуг, зобов'язань по сплаті обов'язкових платежів тощо повинна вважатися тільки істотною умовою правочинів про надання інших послуг або в законодавстві щодо обов'язкових платежів, якщо інше не буде встановлено законом з метою усунення зловживань сторін цього договору.

Існуюче регламентування захисту прав споживача підтверджує необхідність поступового внесення в законодавство норм, які звільняють від відповідальності позичальників на підставі того, що сторона, малообізнана про дійсне фінансове чи матеріальне становище нав'язаного контрагента, не повинна приймати на себе ризик, пов'язаний з виконанням обов'язків таким постачальником товарів чи послуг. Але механізм застосування цих норм потребує вдосконалення.

Інформація про клієнта банку не повинна бути закритою від нього. Необхідно законодавчо закріпити обов'язок банків надавати як фізичним особам, так і іншим клієнтам всю інформацію, що стала підставою для прийняття рішення про відмову в наданні кредиту.

Необхідно визначити види інвестицій в сукупності зі змістом інвестиційної діяльності банків з урахуванням місця в правовідносинах інвестування, способу інвестування та відношення до інвестиції і її вирішенням може бути спеціальне врегулювання щодо окремих банківських інвестиційних видів діяльності.

Банкам, як найбільшим інвесторам на ринках фінансових послуг України, до усунення можливості для зловживання з боку маркет-мейкерів, в сучасних умовах необхідно проводити самостійну оцінку акцій, а реформування законодавства повинно здійснюватися в напрямку посилення контролю за

біржовими операціями з боку НКЦПФР, фондової біржі та саморегулівних організацій професійних учасників фондового ринку.

Інвестиційна діяльність є узагальнюючим поняттям для окремих видів діяльності банків, які не вичерпують весь перелік інвестиційної діяльності і, одночасно, зазнають додаткового впливу з боку держави. Остаточно визначити обсяг засобів впливу на інвестиційну діяльність можливо при аналізі функцій банків як фінансових посередників на ринку інвестиційних послуг.

Фактично державне регулювання інвестування в банківський капітал ставить єдину мету – контроль за структурою власності банків, на підставі Положення № 328. Відомості про структуру власності дають змогу визначити усіх осіб, які мають пряму та/або опосередковану істотну участь у банку або можливість значного або вирішального впливу на управління та/або діяльність банку, а також усіх ключових учасників банку та всіх ключових учасників усіх юридичних осіб у ланцюгу володіння корпоративними правами банку та характер взаємозв'язків між зазначеними вище особами.

Поєднання різних форм інвестування – інвестиційний кредит та корпоративне інвестування, як виду інвестиційної операції, є недоцільним як результат, та як форма, оскільки правове регулювання здійснюється для банку не тільки відносно джерел інвестицій, а по формах, які відрізняються як зобов'язальні та корпоративні відносини, мають різні форми як корпоративного нагляду, так і з боку афілійованих осіб, а також різні форми та засоби банківського регулювання та нагляду. З другого боку, для економічного аналізу діяльності можливо допустити, що поєднуються критерії для інвестування: суб'єкт (банківське, державне), резидентство суб'єкта (міжнародний кредит), характер заборгованості (податковий, товарний), які можуть існувати в розрахункових показниках заборгованості, але не припустимо для правової класифікації (Глібко С. В.).

3. Розроблено теоретичне визначення таких понять як:

- державне регулювання ринку фінансових послуг – це система форм, методів державного впливу на учасників ринку фінансових послуг, заснована на

принципах (засадах) господарського правопорядку, основною метою застосування яких є задоволення соціально-економічних потреб споживачів фінансових послуг та реалізація господарської діяльності учасників ринку, яка реалізуються за допомогою сукупності засобів регулювання, заснованих на діючому законодавстві та виконання функцій державних регуляторів.

- контроль, як форма державного регулювання на ринку фінансових послуг – це діяльність суб'єктів організаційно-господарських повноважень НБУ, НКЦПФР, Нацкомфінпослуг, Антимонопольного комітету України, їх органів територіальних та інших, що реалізують свої повноваження з метою забезпечення належного функціонування й виконання зобов'язань кожного із суб'єктів ринку фінансових послуг у чітко визначених межах і відповідно до норм чинного законодавства у формі ревізій, перевірок, аудиту й фінансового моніторингу за допомогою таких засобів, як реєстрація, ліцензування й нагляд.

- пруденційний нагляд – це захід впливу на діяльність суб'єктів ринку фінансових послуг, що реалізується органами, які здійснюють державне регулювання, та має на меті забезпечення стабільного та належного функціонування ринку фінансових послуг в цілому, а також захист прав споживачів фінансових послуг шляхом встановлення звітності, моніторингу та реагування відповідних органів влади на порушення норм законодавства та надання звітності (Шовкопляс Г. М.).

4. Одержали подальший розвиток:

- положення щодо встановлення пріоритетних інструментів державного регулювання страхової діяльності в сучасних умовах відповідно до вимог ЄС на основі оцінки ризиків та платоспроможності ;

- положення щодо адаптації національного законодавства до стандартів Solvency II для удосконалення системи управління страховою компанією та підвищенню рівня довіри населення до ринку страхових послуг;

- положення щодо встановлення найбільш безумовної переваги від запровадження нового режиму платоспроможності на основі оцінки ризиків для

великих страхових компаній за рахунок економії на масштабах та достатньої диверсифікації страхових портфелів;

- підходи до запровадження європейських вимог до системи регулювання страхового ринку (Внукова Н. М.).

5. Розглянуто зміст публічних інтересів у сфері оподаткування, що являють собою такі суспільні інтереси, без задоволення яких неможливо, з одного боку, реалізувати приватні інтереси, з іншого боку – забезпечити цілісність, сталість і нормальний розвиток держави, і суспільства в цілому. Таким чином, публічний інтерес в сфері оподаткування є визнаний державою і забезпечений правом інтерес, задоволення якого служить умовою і гарантією існування і розвитку держави і суспільства. Особливістю правове упорядкування відносин оподаткування у сфері інвестування спрямовується в ідеальному вигляді на досягнення безконфліктної ситуації, де раціонально співвідносяться приватні і публічні інтереси. Розмежування приватного та публічного за такого підходу виходить із примату відповідного типу інтересу (в публічно – правовому регулюванні інтерес держави виражений безпосередньо, а приватних осіб опосередковано). Проаналізовано практику Конституційного Суду України і Європейського Суду з прав людини стосовно забезпечення і дотримання балансу приватних і публічних інтересів у сфері оподаткування.

Проаналізовано різні підходи до оподаткування інвестиційної діяльності. Констатовано, що з метою покращення інвестиційної діяльності і, відповідно належного її оподаткування, необхідно змінити правові підходи щодо зменшення податкового тиску на платників (зменшити ставки податку на прибуток і податку на доходи фізичних осіб), послабити державне регулювання економічних відносин, забезпечити стабільність податкового законодавства.

Проаналізовано іноземний досвід правового регулювання податкових пільг і преференцій, що запроваджуються для підтримки інвестиційного розвитку. Наголошено на необхідності стимулювання інвестиційної діяльності шляхом введення особливостей правового регулювання інвестиційної діяльності за допомогою різних механізмів: прискорена амортизація; формування

неоподатковуваних резервів, інвестиційний податковий кредит; інвестиційна податкова знижка та податкові канікули (Дмитрик О. О.).

б. Функціонально-цільова підсистема сприяння сталому розвитку – це формалізована частина норм господарського права, що опосередковує цільовий комплекс засобів, здатних забезпечити функціонування ланцюга типізованих правил поведінки у відносинах, пов'язаних з господарським використанням природних ресурсів відповідно до об'єктивних потреб економіки природокористування і закономірностей суспільного розвитку. Методологічне значення сутності функціонально-цільової підсистеми в утворенні запропонованої комбінації норм: інституту господарського використання природних ресурсів, субінституту концесій природокористування та цільового комплексу інших господарських норм, якими, у сукупності, досягається переведення термінологічної цінності інструментів переваг, стримувань та обмежень суб'єктів господарських прав на відносини з формування майнової основи господарювання з використанням природних ресурсів.

Для подолання індиферентності правової регламентації господарювання (ознака невисокого рівня розвитку економічних відносин та правової культури) пропонується: впорядкування засобів стимулювання (преференцій, дотацій, компенсацій тощо); втілення у юридичну форму способів попередження господарських правопорушень при реалізації інвестицій у галузь природокористування; систематизація первинних засобів (дозволів, заборон, вимог) за критерієм їх сприяння сталому розвитку.

Аргументовано актуальність та доцільність запровадження наукової доктрини імплементації функціонально-цільової підсистеми сприяння сталому розвитку в систему господарського законодавства, доказові положення якої дозволяють відновити в ГК України втрачений пакетний зв'язок законів щодо угод про розподіл продукції та державно-приватне партнерство, що сприятиме Адаптації національної інноваційної системи до умов глобалізації та підвищення її конкурентоспроможності.

Обґрунтовано, що мотив використання природних ресурсів у сфері господарювання має правове значення, тому у разі прийняття Закону України «Про державно-приватне партнерство у сфері природокористування» прогнозується створення правових умов досягнення інвестором і державою своїх інтересів, відповідно, для першого – у частині звуження предмета регулювання та розширення об'єкта договірних організаційно-майнових зв'язків, для другого – навпаки.

Обґрунтовано основні напрями структурної адаптації наявного інституціонально-правового середовища до цінностей, що змінилися, а також концепцій та пріоритетів у господарській діяльності (практичним результатом став проект Закону про внесення змін до ч.1 ст.3 ГК України) (Шаповалова О. В.).

7. Вперше:

- обґрунтовано, що аграрній розписці за законодавством України притаманні такі характеристики: а) це товаророзпорядчий документ; б) вона фіксує певне безумовне зобов'язання боржника перед кредитором; в) має специфічний суб'єктний склад. Кредитором за аграрною розпискою може бути будь-яка юридична чи фізична особа, а боржником – виключно сільськогосподарське підприємство чи фізична особа, що займається сільськогосподарським виробництвом; г) виконання зобов'язання боржника за розпискою забезпечується заставою специфічного об'єкту – майбутнього врожаю сільськогосподарської продукції; д) змістом зобов'язання боржника є здійснення поставки сільськогосподарської продукції або сплата грошових коштів; е) аграрна розписка підлягає обов'язковому нотаріальному посвідченню, а також реєстрації (як і застава, що надається за нею);

- доведено, що у правовідносинах кредитування за участю сільськогосподарських підприємств та фізичних осіб, що займаються сільськогосподарським виробництвом, з видачею аграрної розписки виникає комплекс правовідносин: а) щодо виконання основного кредитного зобов'язання; б) щодо виконання зобов'язань за аграрною розпискою; в) щодо

виконання зобов'язань стосовно заставленого майна у разі прострочення боржника;

Отримали подальший розвиток наукові думки, ідеї, теорії щодо:

- сутності відносин застави у правовідносинах кредитування з використанням аграрних розписок, що характеризуються значними особливостями, обумовленими властивостями об'єкту (майбутній врожай сільськогосподарської продукції), що передається у заставу;

- потреби вдосконалення правового регулювання обігу аграрних розписок шляхом внесення змін до Закону України «Про аграрні розписки», зокрема, у визначенні аграрної розписки слід уточнити, що вона підлягає обов'язковому нотаріальному посвідченню та реєстрації, а також передбачити особливості видачі аграрних розписок, зобов'язання за якими будуть забезпечуватися заставою сільськогосподарських тварин та продукції тваринництва (Уркевич В. Ю.).

8. Визначено перелік основних суб'єктів інвестиційної діяльності на ринку природного газу; основні види інвестування на ринку природного газу; форми та механізмами реалізації інвестування; основні об'єкти інвестиційних правовідносин газового ринку.

До основних видів інвестування на ринку природного газу відносяться внутрішнє інвестування (шляхом розміщення вітчизняних інвестицій), іноземне інвестування (при якому інвестиції належать іноземним інвесторам), спільне (при якому інвестиції спільно належать вітчизняним та іноземним інвесторам), а також приватне інвестування (яке здійснюється шляхом розміщення коштів індивідуальних інвесторів) та державне інвестування (яке здійснюється виключно за рахунок державних коштів).

Формами та механізмами реалізації інвестування є: самофінансування (у тому числі через реалізацію амортизаційної політиці як надійного джерела фінансування інвестицій з врахуванням певних обмежень використання в рамках цілей статті ГК України); реалізація державно-приватного партнерства: укладання угод про розподіл продукції, договорів концесії, спільної діяльності та

корпоративне інвестування; оптимізація цінової і тарифної політики (шляхом врахування коштів як інвестиційної складової в тарифі); бюджетне інвестування (здійснюється за рахунок держави шляхом вкладення бюджетних інвестицій з метою підтримки та розвитку газового сектору) та оптимізація грошово-кредитної політики (шляхом поліпшення умов кредитних ставок суб'єктам інвестиційної діяльності).

Сформульовані пропозиції щодо подальшого вдосконалення чинного законодавства (до Закону України «Про ринок природного газу» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2015, N 27, ст.234) щодо здійснення інвестицій на ринку природного газу. А саме, пропонуване внесення змін відносно створення умов, які підвищують привабливість вкладень в газову галузь шляхом залучення значних приватних та державних інвестицій за рахунок власних коштів або позикового фінансування.

Удосконалено класифікацію суб'єктів інвестиційної діяльності на ринку природного газу та об'єктів інвестиційних правовідносин газового ринку.

До основних суб'єктів інвестиційної діяльності, які можуть здійснювати розміщення коштів у формі інвестицій на газовому ринку належать: держава як головний стратегічний інвестор, індивідуальні (фізичні та юридичні особи) та інституційні (юридичні особи) інвестори.

Відносно визначення об'єктів інвестиційних правовідносин газового визначено три основні групи, це: цілісні майнові комплекси (які повністю та частково можуть бути об'єктами інвестування); юридичні особи (інвестування яких здійснюється, шляхом корпоративного або колективного інвестування); права на використання природних ресурсів (право на видобуток і реалізацію найважливіших природних ресурсів, які можуть здійснювати як держава, так і приватні компанії) (Подрез-Ряполова І. В.).

9. Вперше розроблено теоретико-концептуальний підхід до модернізації транспортних підприємств, призначених для перевезення пасажирів на територіях міської агломерації, в основу якого закладені принципові позиції інтеграції нових знань щодо виробничої специфіки надання транспортних послуг

з використанням електроенергії, тісного зв'язку і залежностей в системі «рухомий склад – транспортні мережі», використання інновацій для забезпечення розвитку підприємства та впровадження інституційно-правових змін в практику реформ і модернізацій. В авторському підході комплекс модернізаційних заходів на підприємстві розглядається як складно структурований просторовий об'єкт, для управління яким рекомендується використовувати інструментарій кібернетичного моделювання, операційну логістику та основи економічного проектування, в тому числі для обґрунтування тарифів на перевезення пасажирів.

Визначено і теоретично обґрунтовано умови та механізми застосування ризик-менеджменту для завдань підвищення надійності роботи міського електротранспорту. Розробки цієї управлінської моделі раніше використовувались для технічних пристроїв і комплексів, тому в дослідженні приведені аргументи, що вводять показники «відмови роботи в системах транспорту» в сферу обліку і в базу даних і на цій основі запропоновано розробку заходів зменшення ризику в обслуговуванні пасажирів.

Теоретично обґрунтовані сумісні, екологічні та організаційні особливості створення в структурі пасажирського електротранспорту міста «Автоматизованої системи обслуговування пасажирів» (АСОП) на базі електричних систем оплати проїзду. Запропоновано варіантні комбінації технічних комплектів з моделями систем їх організаційно-економічного супроводу в оновленому інформативно-правовому полі, де замовник послуги, виробник і споживач взаємодіють в рамках закону.

Розкрито змістовну характеристику поняття «цільовий економічний ефект» та запропоновано процедурний порядок його визначення для обслуговування проектних рішень» при виборі інноваційних модернізаційних заходів, що забезпечує раціональне використання витрат на перебудову МЕТ. Сутність «цільового економічного об'єкту» полягає в тому, що враховується рівень виконання системою основних функцій за призначенням, а не тільки прибутковість вкладень на одиницю витрат.

Розроблено концептуальні засади дослідження та моделювання транспортних систем та маршрутних мереж МЕТ, які базуються на виявленні їх розподілу за рівнем значимості кожного з векторів направленості. В концептуальних засадах моделювання акцентується увага на зв'язках між структурними елементами підприємства і на теоретичному рівні, в наглядній формі взаємозв'язку двох ромбічних фігур, розкривають характер інтеграції головних складових діяльності МЕТ: виробництва та реалізації послуг.

Удосконалено:

- структурно - функціональний механізм управління модернізаційним процесом, в якому на відміну від існуючих розробок і пропозицій сформовано адекватну досліджуваному об'єкту систему алгоритмічних моделей та більш детально обґрунтовано процедурний порядок введення змін;
- змістовні положення та формулювання щодо змін в законодавчій базі транспортного обслуговування населення, що зменшують конфліктність між учасниками взаємодій та стимулюють підвищення рівня культури обслуговування. В розвиток інституційної теорії поглиблено розуміння співвідношення між законом, нормою, правилом та умовами взаємодії в системі соціально-економічних відносин;
- механізм формування інформаційної бази та безбар'єрних економічних умов регулювання якості надання послуг підприємствам МЕТ, що на відмінно від існуючого виділяє «негативи, бар'єри, спротиви» в групу зі своїми показниками оцінювання, серед яких «людський фактор», перенавантаження, ймовірність, рівень ризику;
- трактування економіко-організаційного статусу та особливостей МЕТ в цілісному галузевому комплексі житлово-комунального господарства (ЖКХ), та інфраструктурі міста в основі яких спільне користування земельними ресурсами міста, інфраструктурні атрактори, вулично-дорожня мережа, а також спільна відповідальність за екологічний стан міста та задоволення життєво-важливих потреб громади; також визначено критеріальну роль інтеграційних процесів в ЖКХ з орієнтацією на кластерну форму об'єднання.

Дістали подальшого розвитку:

- інституційне забезпечення процесу реформ і модернізації МЕТ, де на відміну від наявної нормативної та організаційної бази визначені положення і правила в сфері регулювання тарифів, оплати проїздів, оптимізації перевезення на пільгових умовах, дотаційні механізми;
- система методичного забезпечення та алгоритмічного моделювання, в якій поглиблені уявлення щодо раціоналізації маршрутних схем, зменшення ризиків на транспорті, підвищення рентабельності підприємства, порядку розрахунку тарифів. В моделюванні використані логістичні основи та ймовірнісні оцінки очікуваних змін в наслідках модернізаційних процесів;
- понятійний апарат проблеми управління розвитком в частині розмежування і змістовного уточнення понять «реформа, модернізація, розвиток, трансформація» де на рівні підприємства «модернізація» визначається як діяльність, векторно-направлена на технік-технологічну бази виробництва, а «реформи» на систему і механізми управління;
- адаптаційні механізми МЕТ до змінних умов зовнішніх факторів впливу та територіальних умов конкуренції в яких на відміну від існуючих моделей реакції на зміни в середовищі розглядається можливість зворотного впливу підприємства на ситуацію в регіоні і на вибір споживачам послуг МЕТ з різновиду інших систем і засобів пасажирського перевезення (Палант О. Ю.).

Фактичні результати:

В рамках наукової теми опубліковано ряд наукових праць, зокрема:

А) Монографії, підручники, навчальні посібники:

1. Актуальні питання правового регулювання ринків фінансових послуг в Україні: монографія/ С. В. Глібко, Г. М. Шовкопляс, І. О. Ониськів. – Х. : Право, 2016. – 186 с.

Б) Наукові статті:

1. Бойчук Р. П. Окремі проблеми становлення інвестиційного права України [Електронний ресурс] / Р. П. Бойчук // Право та інноваційне суспільство

: електрон. наук. вид. – 2016. – № 1 (6). – Режим доступу:
<http://apir.org.ua/wpcontent/uploads/2016/06/Boichuk6.pdf>., (0,6 друк. арк.)

2. Бойчук Р. П. Методи, форми та засоби державного регулювання інвестиційної діяльності в Україні
<http://apir.org.ua/wpcontent/uploads/2016/06/Boichuk6.pdf>, (0,6 друк. арк.)

3. Внукова Н. М. Научно-образовательное обеспечение развития страхового рынка / Н.М.Внукова // Украинский страховой клуб. – 2016. – №2. – С. 82-83.

4. Внукова Н. М. Національна рамка кваліфікацій в системі забезпечення якості вищої освіти у вищому навчальному закладі /Н.М. Внукова, С.А. Ачкасова // Новий колегіум. – 2016. – №1. – С. 17-20.

5. Глібко С. В. Операції банків з консолідованим боргом: господарсько-правовий аспект / С. В. Глібко // Право та суспільство. - ВНПЗ "Дніпропетровський гуманітарний університет", 2016. - № 2(3). – С.61-67.

6. Glibko Sergiy. Problems of Legal Provision of Innovative Banking / Sergiy Glibko // Evropský politický a právní diskurz. - BEROSTAV DRUŽSTVO, 2016.- № 3(3). – S. 168-173.

7. Глібко С. В. Вплив Базельського комітету по банківському нагляду на визначення банківського регулювання / С. В. Глібко // Прикарпатський юридичний вісник, 2016. – № 6 / в ред.

8. Дмитрик О. О. Проблеми використання власних коштів бюджетних установ /О. О. Дмитрик // Право та інновації : наук. – практ. журн.// редкол.: С.В. Глібко та ін. – Х. : Право, 2016. – №4 (16). – С.

9. Палант О. Ю. Економічне управління ризиком технічних збоїв у трамвайному русі / О. Ю. Палант // Бізнес-інформ. – 2016. - № 7. - С. 79-84.

10. Podrez-Ryapolova I. V. Features of investment in the market for natural gas / Podrez-Ryapolova I. V. // «Evropský politický a právní diskurz». – №2 (2016) / в ред.

11. Савчук О. О. Адаптація правового регулювання лісової промисловості до інвестиційної моделі України з урахуванням норм

законодавства Європейського Союзу / О. О. Савчук // Право та інновації: наук.-практ. журн. / редкол.: С. В. Глібко та ін.. – Х. : Право, 2016. – № 3(15). – С. 73-79.

12. Urkevych V. Yu. Agrarian Receipts Circulation in Ukraine: Current Issues of Legal Framework [Electronic resource] / V. Yu. Urkevych // Law and Innovative Society: Electr. Scient. Edition – 2016. – № 1 (6). – Mode of access : <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2016/06/Urkevych6.pdf>

13. Уркевич В. Ю. Правові аспекти створення та функціонування сімейних фермерських господарств / В. Ю. Уркевич // Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія «Право» / редкол.: С. М. Ніколаєнко (відп. ред.) та ін. – К., 2016. – Вип. 243. – С. 67-75.

В) Тези наукових доповідей:

1. Бойчук Р. П. Інвестиційна складова як основна компонента інноваційної моделі розвитку економіки України / Р. П. Бойчук // Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації: матеріали II Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Харків, 14 листопада 2016. / в ред.

2. Бойчук Р. П. Роль адміністративних засобів державного регулювання інвестиційної діяльності / Р. П. Бойчук // Круглий стіл «Проблеми реформування господарсько-правового механізму розвитку національної економіки», присвячений 25-річчю кафедри господарського права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого 19 грудня 2016 р., Харків / в ред.

3. Внукова Н.М. Адаптація регулювання ринку страхових послуг до норм законодавства ЄС/ Н.М.Внукова // Фінансова політика України в умовах євроінтеграційних процесів: Збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції / за редакцією професора В.М. Фурмана (м. Київ, 25 березня 2016 р.). – К. : КІБС, 2016. – С. 134-139.

4. Внукова Н.М. Механізм застосування страхових послуг в умовах інтеграції до ринку ЄС / Н.М.Внукова // Інноваційні напрямки розвитку страхового ринку України : збірник матеріалів III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 19-20 квітня 2016 р.). – К. : КТ «Збасліна-Фільковська Т. С. і компанія Київська нотна фабрика», 2016. – С. 55-57.

5. Внукова Н.Н. Современные аспекты осуществления депозитарной деятельности в Украине/ Н.Н.Внукова, О.В.Петруновская // Инновационная экономика в условиях глобализации: современные тенденции и перспективы : материалы Междунар. науч.-практ. конф., г. Минск, 22 апр. 2016 г. / Междунар. ун-т «МИТСО»; редкол.: В. И. Ярошевич (гл. ред.) и [др.]. – Минск : Междунар. ун-т «МИТСО», 2016. – 1 электрон. опт. диск. – С. 37-43.

6. Vnukova N. S. Kuznets, M. Kalecki, E. Liberman in the economy of development / N.Vnukova // Електронний додаток до матеріалів Міжнародної наукової конференції «Економічний розвиток і спадщина Семена Кузнеця» (м. Харків, 26–28 травня 2016 р.). – CD-R (електронний диск) . – С. 96-99.

7. Внукова Н.М. Європейський вектор формування ефективної моделі державного регулювання страхової діяльності в Україні / Н.М.Внукова , С.А.Ачкасова // Грудневі читання «Європейський вектор розвитку страхового ринку України : збірник матеріалів XI Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 1-2 грудня 2016 р.). – К. : КНУ ім. Т. Шевченка, 2016. – Т.1.- С.21-23.

8. Внукова Н.М. Значення знань, як дескриптора Національної рамки кваліфікацій, для розвитку інформаційного суспільства / Н.М.Внукова // Правові питання трансформації інформаційного суспільства в суспільство знань, як основи інноваційного розвитку України: Матеріали науково-практичного «круглого» столу / 27 квітня 2016 р., м.Київ / Упорядн. : В.М.Фурашев, С.Ю.Петряєв. – К. : НДІП НАПрН України, Навчально-науковий центр інформаційного права та правових питань інформаційних технологій ФСП НТУУ «КП», 2016. – С.126-131.

9. Внукова Н.М.«Еразмус+» — інтеграційна європейська програма академічної мобільності /Н.М.Внукова // Безпекове інноваційне суспільство: взаємодія у сфері правової освіти та правового виховання : збірник матеріалів Міжнародної інтернет-конференції (м. Харків, 25 травня 2016 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://conf.nlu.edu.ua/bis-2016/schedConf/presentations?searchInitial=-%D0%92&track=>

10. Внукова Н.М. Національна рамка кваліфікацій у контексті нового Закону «Про вищу освіту» : загальноуправлінський аспект / Н.М. Внукова // Виклики та перспективи економічного розвитку в умовах міжнародного співробітництва : європейський досвід : абстракти 2 міжнародної наукової економічної конференції у м. Берегове, 6-7 травня 2016 р. – Ужгород : ТОВ «РІК-У», 2016. – С. 12-14

11. Внукова Н. М. Тренінгове навчання у забезпеченні якості освіти у навчальних закладах I-II рівня методичного напрямку підготовки за національною рамкою кваліфікацій / Внукова Н.М. // Формування сучасної системи управління якістю освіти у ВМ(Ф)НЗ I-II рівнів акредитації. Проблеми та шляхи їх вирішення : зб. матеріалів обласної наук.-практич. конф. (м. Харків, 10 лютого 2016 р.) / ХОДА ДОЗ. КЗОЗ Харк. мед. коледж №1; за заг. ред. Т. Г. Парафейник. – Х. : ХМК №1, 2016. – С. 24-29.

12. Глібко С. В. Інформаційні обов'язки інвестиційних фірм та банків в правовідносинах з клієнтами в ЄС / С. В. Глібко // Безпекове інноваційне суспільство: взаємодія у сфері правової освіти та правового виховання : матеріали міжнар. інтернет-конф., 25 трав. 2016 р. / Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, НДІ прав. забезп. інновац. розвитку Нац. акад. прав. наук України, Наук. б-ка. – Харків, 2016. – С. 36–39.

13. Глібко С. В. Проблеми правового забезпечення інноваційного банкінгу / С. В. Глібко // Матеріали науково-практичного «круглого» столу: Правові питання трансформації інформаційного суспільства в суспільство знань, як основи інноваційного розвитку України / 27 квітня 2016 р., м.Київ / Упорядн. : В.М.Фурашев, С.Ю.Петряев. – К. : НДІП НАПрН України, Навчально-науковий

центр інформаційного права та правових питань інформаційних технологій ФСП НТУУ «КПІ», 2016. – С. 17-21.

14. Глібко С. В. Діяльність та функції наукових парків в Україні: правовий аспект / С. В. Глібко // Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації: матеріали II Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Харків, 14 листопада 2016. / в ред.

15. Дмитрик О.О. Деякі проблеми фінансового права в сучасних умовах // Фінансове право : сучасний стан та перспективи : матеріали міжнар. наук.-практ. конф, м. Київ, 5 жовтня 2016 р. / Редкол.: А. П. Гетьман, М. П. Кучерявенко, Н. Ю. Пришва та ін. – Київ, 2016. – 304 с.

16. Карбовська К. А. Проблеми законодавчого забезпечення інноваційної діяльності в вищій школі / К. А. Карбовська // Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації: матеріали II Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Харків, 14 листопада 2016. / в ред.

17. Мозальова М. В. Удосконалення правового регулювання ринку землі на прикладі досвіду європейських країн / М. В. Мозальова // Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації: матеріали II Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Харків, 14 листопада 2016. / в ред.

18. Подрез-Ряполова І. В. Правове забезпечення процесів інвестування на національному ринку природного газу / І. В. Подрез-Ряполова // Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації: матеріали II Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Харків, 14 листопада 2016. / в ред.

19. Подрез-Ряполова І. В. Інформаційна прозорість процесів тарифоутворення в сфері постачання природного газу в Україні / І. В. Подрез-Ряполова // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Тенденції та пріоритети реформування законодавства України», м. Херсон, 9 грудня 2016 р. \ в ред.

20. Савчук О. О. Інвестування лісів: аналіз наукових досліджень / О. О. Савчук // Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації: матеріали II Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Харків, 14 листопада 2016 р. / в ред.

21. Савчук О. О. Інвестування лісів: аналіз чинного законодавства / О. О. Савчук // Круглий стіл "Теоретичні та практичні аспекти реалізації екологічного, земельного, аграрного права в умовах сталого розвитку України/ Нац. юр. ун-т ім. Я. Мудрого, м. Харків, 2 грудня 2016 р. / в ред.

22. Савчук О. О. Інвестиційна модель економіки Європейського Союзу у сфері лісових відносин / О. О. Савчук // Матеріали X Всеукраїнської науково-практичної конференції «Теорія та практика сучасної юриспруденції» м. Харків, 10 грудня 2016 р. / в ред.

23. Шаповалова О. В. Методологические аспекты исследования экономических отношений с учётом правовых традиций Украины / О. В. Шаповалова // Проблемы правопонимания и правоприменения в прошлом, настоящем и будущем цивилизации : сб. ст. Междунар. науч.-практ. конф., Минск, 27 апр. 2016 г. : в 2 ч. / Междунар. ун-т «МИТСО» ; редкол. : И. А. Маньковский (гл. ред.) [и др.]. – Минск : Междунар. ун-т «МИТСО», 2016. – Ч. 2. – С.54-58.

24. Шаповалова О. В. Інноваційний підхід до розробки навчальної дисципліни «Адаптація національного законодавства до вимог сталого розвитку» / О. В. Шаповалова // Правові засоби забезпечення та захисту прав людини: вітчизняний та зарубіжний досвід : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. науковців, юристів-практиків, молодих вчених, аспірантів, здобувачів, студентів. м. Северодонецьк, 14-15 квітня 2016 р. / за ред. проф. Розовського Б.Г. — Северодонецьк, Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля, 2016. – С. 34 - 37.

25. Шаповалова О. В. Методологічна забезпеченість адаптації вимог сталого розвитку України до права ЕС / О. В. Шаповалова // Круглий стіл

«Правові питання трансформації інформаційного суспільства знань як основа інновацій України» 27 квітня 2016 року, м. Київ.- 2016.- С. 67-69.

26. Шаповалова О. В. «Адаптація національного законодавства до вимог сталого розвитку» як навчальна дисципліна / О. В. Шаповалова // Міжнародна інтернет-конференція «Безпекове інноваційне суспільство: взаємодія у сфері вищої правової освіти та правового виховання» 25 травня 2016 р., м.Харків.- 2016.- 112 с.

27. Шовкопляс Г. М. Законодавчі засади щодо компетенції Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку в системі господарського законодавства / Г. М. Шовкопляс // 25 років господарській юрисдикції в Україні: досвід та перспективи: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Харків, 20 трав. 2016 р.) С.188-189.

28. Шовкопляс Г. М. Щодо прозорості та доступності інформації на ринках фінансових послуг / Г. М. Шовкопляс // Правові питання трансформації інформаційного суспільства в суспільство знань, як основи інноваційного розвитку України: матеріали науково-практичного круглого столу, м. Київ , 27 квітня 2016 р. С. 147-150.

29. Шовкопляс Г. М. Щодо визначення ліцензійних умов провадження діяльності із залучення коштів установників управління майном для здійснення операцій з нерухомістю / Г. М. Шовкопляс // Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації: матеріали II Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції, м. Харків, 14 листопада 2016 р. / в ред.

30. Уркевич В.Ю. Застава як спосіб забезпечення зобов'язань за аграрною розпискою / В.Ю. Уркевич // Збірник матеріалів Першого зібрання фахівців споріднених кафедр з обговорення актуальних наукових проблем та методики викладання аграрного, земельного, екологічного та природоресурсного права у вищих навчальних закладах України (м. Одеса, 9-10 вересня 2016 р.) / відп. ред. І.І. Каракаш. – Одеса: Юридична література, 2016. – С. 59-61.

31. Уркевич В.Ю. Правові питання реєстрації аграрних розписок / В.Ю. Уркевич // Правові питання трансформації інноваційного суспільства в суспільство знань, як основи інноваційного розвитку України: матер. наук.-практ. «круглого столу» (м. Київ, 27 квітня 2016 р.) / упор.: В.М. Фурашев, С.Ю. Петряєв. – К.: НДПП НАПрН України, Науково-навчальний центр інформаційного права та правових питань інформаційних технологій ФСП НТУУ «КП», 2016. – С. 169-172.

32. Уркевич В.Ю. Організаційно-правові питання розвитку сільськогосподарського дорадництва у світлі угоди про асоціацію між Україною та ЄС / В.Ю. Уркевич // O nouă perspectivă a proceselor de integrare Europeană a Moldovei și Ucrainei: aspectul juridic : Materialele conferinței internaționale științifico-practice, 25-26 martie 2016 / com. org.: V. Bujor. – Chișinău : S. n., 2016. – P. 76-79.

33. Уркевич В.Ю. Про розвиток науки аграрного права в Національному юридичному університеті імені Ярослава Мудрого / В.Ю. Уркевич // Конституційні засади аграрного, земельного та екологічного права: 20 років розвитку: матеріали «круглого столу» (м. Київ, 27 травня 2016 р.) / за ред. М.В. Краснової та Т.О. Коваленко; Київський національний університет імені Тараса Шевченка. – Чернівці: Кондратьєв А.В., 2016. – С. 31-35.

34. Уркевич В.Ю. Про розвиток науки аграрного права в Національному юридичному університеті імені Ярослава Мудрого / В.Ю. Уркевич // Конституційні засади аграрного, земельного та екологічного права: 20 років розвитку: матеріали «круглого столу» (м. Київ, 27 травня 2016 р.) / за ред. М.В. Краснової та Т.О. Коваленко; Київський національний університет імені Тараса Шевченка. – Чернівці: Кондратьєв А.В., 2016. – С. 31-35.

35. Уркевич В.Ю. Актуальні правові проблеми використання земельних ділянок у сільськогосподарському виробництві / В.Ю. Уркевич // Актуальні проблеми юридичної науки: зб. тез Міжнар. наук. конф. «П'ятнадцяті осінні юридичні читання» (м. Хмельницький, 21-22 жовтня 2016 р.): у 2-х част. –

Частина друга. – Хмельницький: Хмельницький університет управління та права, 2016. – С. 57-58.

36. Уркевич В.Ю. Про принципи виробництва органічної сільськогосподарської продукції в Україні й ЄС / В.Ю. Уркевич // Актуальні проблеми конвергенції екологічного законодавства України до законодавства Європейського Союзу: матер. Всеукр. наук.-практ. круглого столу (м. Дніпро, 28 жовтня 2016 р.) / ред. кол. В.І. Андрейцев та ін.; М-во освіти і науки України, Нац. гірн. ун-т; Євраз. асоц. правничих шкіл і правників. – Дніпро: НГУ, 2016. – С. 88-91.

1.2. Виконання робіт за державним замовленням

Наукові дослідження за державним замовленням не проводились.

Розділ 2. НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ ДЛЯ ДЕРЖАВНИХ ТА НЕДЕРЖАВНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ЗА ГОСПОДАРСЬКИМИ ДОГОВОРАМИ

2.1. У звітному році науковцями Інституту за господарськими договорами (науково-технічні послуги) проводилася робота на загальну суму 27900 (двадцять сім тисяч дев'ятсот) грн. 00 коп..

2.2. Зокрема, надано такі послуги:

1. Науковий висновок за запитом КТ «Желєв С. С. і компанія Комиш-зорянського елеватора» щодо порядку відступлення вимоги за кредитним договором.

2. Науково-правовий висновок щодо відповідності законопроекту від 13.11.2015 р. № 3474 «Про внесення змін до Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» (щодо діяльності студентських профспілок)» принципам міжнародного права, судовій практиці, положенням чинного національного законодавства.

3. Науково-правовий висновок за запитом гр. Дзюбенка О. Л. щодо перепрофілювання працівників.

4. Науково-правовий висновок за запитом гр. Татаркіна О.Л. щодо порядку передачі нерозпайованої частки майна підприємства у процесі приватизації.

5. Проект Закону України «Про спеціальні режими інвестиційної та інноваційної діяльності із застосуванням принципу субсидіарності в Україні» за договором із Федерацією роботодавців України.

6. Науково-правовий висновок за запитом ТОВ «Інвестор-Нафтогаз» щодо підприємств, які мають стратегічне значення для безпеки держави.

7. Науково-правовий висновок за запитом «ЖБК Дубки» щодо права продажу належного ОК майна.

2.3 Інформація щодо проведених грантових досліджень (вказати замовника (грантодавця), назву та строки дослідження, загальну суму отриманого гранту).

Грантові дослідження у звітному році не проводились.

Розділ 3. НАУКОВІ ВИСНОВКИ ДЛЯ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ

Загалом протягом 2016 року було підготовлено 8 наукових висновків для центральних органів державної влади.

На виконання доручень **Президії Національної академії правових наук України** підготовлено та надіслано:

- 1) Експертний висновок до проекту Закону України «Про розвиток галузевої науки»;
- 2) Експертний висновок до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України»;
- 3) Пропозиції Інституту щодо протоколу наради під головуванням Прем'єр-міністра України В. Гройсмана від 26.09.2016 р. «Про реформування наукової сфери, розвиток академічної науки»;
- 4) Пропозиції щодо внесення змін і доповнень до законодавчих актів про надання права державним науковим установам самостійно використовувати та розподіляти кошти, одержані за результатами досліджень;
- 5) Пропозиції Інституту щодо Стратегії інноваційного розвитку України;
- 6) Пропозиції Інституту з реформування наукової сфери та розвитку академічної науки до зустрічі Прем'єр-міністра України В. Гройсмана з вченими;
- 7) Пропозиції Інституту до розробки проекту рішення на тему: «Правові, медико-соціальна та психологічні проблеми тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб в Україні»;
- 8) Науково-правовий висновок щодо доктринального тлумачення окремих норм законодавства України у сфері діяльності вищих навчальних закладів.

Також були надані пропозиції щодо внесення змін та доповнень до проекту рішення Комітету ВРУ з питань європейської інтеграції, прийнятого на виїзdnих парламентських слуханнях 23 листопада 2016 року, м. Харків.

Розділ 4. УЧАСТЬ У НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ **НА ЗАМОВЛЕННЯ РЕГІОНІВ**

Наукові дослідження за замовленням регіонів не проводились.

Розділ 5. УЧАСТЬ НАУКОВЦІВ ІНСТИТУТУ В ЗАКОНОПРОЕКТНІЙ РОБОТІ

Одним із важливих завдань діяльності Інституту є правова експертиза законопроектів та інших правових актів, розробка рекомендацій і пропозицій, що є однією з форм впровадження основних результатів діяльності.

Значна увага приділялась розробці зауважень і пропозицій до чинного законодавства з метою його удосконалення та приведення у відповідність до міжнародних та європейських правових стандартів, проведенню правової експертизи проектів законів та інших нормативно-правових актів.

Результати наукових досліджень Інституту впроваджувалися в діяльність органів державної влади, правоохоронних і судових органів.

Найбільш вагомими результатами такого впровадження полягають в наступному:

5.1. Розробка законопроектів, проектів інших актів на замовлення органів державної влади, в тому числі на виконання бюджетної програми 6581040

1. У рамках виконання бюджетної програми 6581040 за фундаментальною темою «Правове регулювання відносин у мережі Інтернет» підготовлено проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо посилення відповідальності за неповагу до суду)».

Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів (щодо посилення відповідальності за неповагу до суду) розроблено у зв'язку із необхідністю забезпечення справедливого судового розгляду справ у розумні строки.

Відповідно до частини першої статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків

цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення.

Зміни, які пропонується внести до Кодексу України про адміністративні правопорушення і до Кримінального кодексу України повною мірою відповідають принципам Європейського права, статті 8 Конституції України та мають сприяти формуванню в Україні ефективного механізму неупередженого й об'єктивного судового захисту прав та законних інтересів фізичних та юридичних осіб на засадах верховенства права, сприяти реалізації право на судовий захист, попереджати випадки прояву неповаги до суду.

Судова влада в Україні покликана відігравати важливу роль у розбудові демократичної та правової держави, бути ефективним гарантом дієвого та своєчасного захисту прав, свобод та інтересів громадян.

Актуальність прийняття проекту Закону обумовлена потребою удосконалення положень чинного законодавства, які регулюють відповідальність за прояв неповаги до суду.

Метою і завданнями прийняття цього законопроекту є забезпечення реалізації гарантованого Конституцією України, статтею 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод права на судовий захист в розумні строки, попередження випадків прояву неповаги до суду.

Законопроектом пропонується внести зміни до статті 185³ Кодексу України про адміністративні правопорушення та підвищити розмір відповідальності за вчинення дій, що мають ознаки неповаги до суду, а саме: 1. Неявка до суду без поважних причин для участі у судовому засіданні осіб, присутність яких суд визнав обов'язковою, – тягне за собою попередження або накладення штрафу від двадцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

2. Повторна неявка до суду зазначених осіб, – тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

3. Непідкорення учасників судового процесу та інших присутніх розпорядженням головуєчого, що перешкоджає судовому розгляду, – тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів

доходів громадян.

4. Діяння передбачене частиною третьою цієї статті, вчинене повторно або вчинене посадовою чи службовою особою органу державної влади або місцевого самоврядування, – тягне за собою накладення штрафу у розмірі від ста до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

5. Порушення громадського порядку в судовому засіданні, що заважає його проведенню, – тягне за собою накладення штрафу від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арешт на строк від п'яти до десяти діб.

6. Діяння передбачене частиною п'ятою цієї статті, вчинене повторно або вчинене посадовою чи службовою особою органу державної влади або місцевого самоврядування, – тягне за собою накладення штрафу у розмірі від трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арешт на строк від десяти до п'ятнадцяти діб.

7. Невиконання вимоги суду про надання інформації або документів, необхідних для судового розгляду, – тягне за собою накладення штрафу від десяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

8. Діяння передбачене частиною сьомою цієї статті, вчинене повторно або вчинене посадовою чи службовою особою органу державної влади або місцевого самоврядування, – тягне за собою накладення штрафу від двадцяти до шістдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

9. Невиконання поручителем зобов'язань, покладених судом під час провадження у справах за адміністративними позовами з приводу затримання та видворення іноземців та осіб без громадянства, - тягне за собою накладення штрафу від ста п'ятдесяти до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

10. Вчинення інших дій, які свідчать про зневагу до суду, якщо вони не передбачені Кримінальним кодексом України - тягне за собою накладення штрафу від двадцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Законопроектом пропонується доповнити Кримінальний кодекс України статтею 377¹ «Образа судді», статтею 377² «Образа працівника суду», статтею 377³ «Зрив судового засідання» такого змісту:

«Стаття 377¹. Образа судді.

Образа судді, народного засідателя або присяжного у зв'язку з їх участю у розгляді судової справи, –

карається штрафом у розмірі від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до двох років.

Те саме діяння, вчинене повторно або вчинене посадовою чи службовою особою органу державної влади або місцевого самоврядування, - карається штрафом у розмірі від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк від двох до трьох років».

«Стаття 377². Образа працівника суду.

Образа судового розпорядника, помічника судді, секретаря судового засідання чи інших службовців суду, на яких покладено обов'язки, пов'язані з організацією судового процесу, – карається штрафом у розмірі від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Те саме діяння, вчинене повторно або вчинене посадовою чи службовою особою органу державної влади або місцевого самоврядування, - карається штрафом у розмірі від чотирьохсот до шестисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

«Стаття 377³. «Зрив судового засідання».

Зрив судового засідання, тобто неможливість його розпочати або відновити внаслідок порушення порядку з вини учасників процесу або інших присутніх, – карається штрафом від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до двох років.

Те саме діяння, вчинене повторно, – карається штрафом від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на

строк до двох років».

Прийняття Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо посилення відповідальності за неповагу до суду)» забезпечить судовий захист в розумні строки і попередження випадків прояву неповаги до суду.

2. У рамках виконання бюджетної програми 6581040 за фундаментальною темою «Правове та законодавче забезпечення економічної безпеки України» підготовлено Пояснювальну записку до проекту Стратегії економічної безпеки України та проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері національної безпеки».

У зв'язку із стрімкою зміною вектору розвитку України та прийняттям великої кількості якісно нових та актуальних нормативно-правових актів, зокрема, мова йде про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020», Коаліційну угоду та «План законодавчого забезпечення реформ в Україні», які покликані докорінно змінити напрями державної політики, виникла нагальна потреба в доповненні чинної законодавчої бази новим підзаконним нормативно-правовим актом, а саме Стратегією економічної безпеки України.

Перехід до нових форм державного управління відбувається в умовах постійного дефіциту і суперечливості правової бази, що регулює економічні відносини, відставання законодавства від реалій процесів, що відбуваються в суспільстві.

У міжнародних відносинах Україна стикається з прагненням промислово розвинених країн, великих іноземних корпорацій використовувати економічну ситуацію в Україні для своїх економічних і політичних інтересів.

Все це робить особливо актуальною цілеспрямовану діяльність щодо забезпечення економічної безпеки держави та її громадян на основі прийняття єдиної державної стратегії.

На сьогоднішній день законодавче регулювання забезпечення економічної безпеки в Україні не відповідає ні міжнародним стандартам, ні сучасним соціально-економічним тенденціям, що притаманні світовій економіці.

Економічна безпека держави є однією з найважливіших складових цілісної системи національної безпеки як комплексу захисту національних інтересів, а також і базовою, вирішальною умовою дотримання і реалізації національних інтересів.

Основною метою розробки цього підзаконного нормативно-правового акту є забезпечення такого розвитку та стану вітчизняної економіки, за якого буде створено сприятливі умови для життя та розвитку особистості, соціально-економічної та військово-політичної стабільності суспільства і збереження цілісності держави, успішного протистояння впливу внутрішнім і зовнішнім загрозам.

Загальна характеристика проекту Стратегії економічної безпеки України

Необхідність прийняття нового підзаконного акту полягає в потребі здійснення характеристики теоретичних засад економічної безпеки, її змісту та складових, визначенні основних загроз економічній безпеці, суспільних інтересів, що потребують захисту з боку держави.

Виявлення можливих загроз економічній безпеці та розробка заходів по їх запобіганню має першорядне значення у системі забезпечення економічної безпеки України.

Планується приділити основну увагу ролі і місцю економічної безпеки в економічній системі держави, виявленню загроз та шляхам досягнення належного рівня забезпечення економічної безпеки в трансформаційній економіці України.

Стратегія економічної безпеки України має стати складовою частиною законодавства у сфері забезпечення національної безпеки України і орієнтуватися на реалізацію запроваджуваних в державі економічних перетворень в найближчі п'ять-десять років.

Без забезпечення економічної безпеки держави практично неможливо вирішити жодне із завдань, що стоять перед Україною, як у внутрішньодержавному, так і в міжнародному плані.

Перебування економіки України протягом тривалого часу у кризовому стані із недостатнім фінансовим забезпеченням інноваційного розвитку її базових галузей, відсутність чіткої стратегії розвитку проривних технологій, вимагає докорінно нового підходу до модернізації правового забезпечення національної економічної та інноваційно-технологічної безпеки і механізмів їх втілення.

Реалізація Стратегії має створити необхідні умови для досягнення загальних цілей національної безпеки. Зокрема:

забезпечити захист прав, свобод та законних інтересів громадян, підвищення рівня та якості життя населення, закріпити гарантії соціального миру і спокою суспільства;

здійснити ефективне вирішення внутрішніх політичних, економічних і соціальних завдань, виходячи з потреб національних інтересів;

Зокрема, зміст проекту складають наступні положення:

Розділ I. Цілі, мета та сфера застосування

Розділ II. Загрози економічній безпеці України

Розділ III. Критерії і параметри стану економіки, що відповідають вимогам економічної безпеки держави

Розділ IV. Заходи і напрями економічної політики, спрямовані на забезпечення економічної безпеки

Відносини у сфері забезпечення економічної безпеки України врегульовані наступними нормативно-правовими актами: Законом України «Про основи національної безпеки України», Наказом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо розрахунку рівня економічної безпеки України», Стратегією національної безпеки України, Стратегією сталого розвитку «Україна – 2020».

Прийняття проекту Стратегії потребує внесення змін до інших законодавчих актів України.

Реалізація положень даного підзаконного нормативно-правового акту надасть можливість забезпечити реалізацію державою своїх стратегічних цілей в економічній сфері.

Результатом виконання положень проекту Стратегії економічної безпеки стане покращення якості правового забезпечення економічної безпеки, розширення можливостей моніторингу загроз економічній безпеці, надання переваг в оперативному реагуванні на зовнішні та внутрішні виклики (загрози економічній безпеці), нейтралізації таких загроз за допомогою запропонованих засобів.

3. На виконання бюджетної програми 6581040 за фундаментальною темою «Правове забезпечення адаптації інвестиційної моделі розвитку економіки України та ринків фінансових послуг до права Європейського Союзу» розроблено проект Закону України «Про ринок природного газу» (щодо здійснення інвестицій на ринку природного газу) та пояснювальну записку до проекту Закону України «Про ринок природного газу» (щодо здійснення інвестицій на ринку природного газу).

Проект Закону України «Про ринок природного газу» (щодо здійснення інвестицій на ринку природного газу) спрямований стимулювати та кардинально прискорити процеси інвестування на ринку природного газу. Це сприятиме його належному функціонуванню та розвитку.

Однією з найбільших проблем, що стоять сьогодні перед державою є розвиток паливно-енергетичного комплексу, який потребує здійснення значних інвестицій. Як було відмічено в Енергетичній Стратегії України до 2030 року, рівень інвестицій у розвиток енергетичного комплексу за останні 20 років, на превеликий жаль, є надзвичайно низьким. В зв'язку з цим, на даний час, стимулюванню інвестицій в розвиток паливно-енергетичного комплексу повинно приділятися більшої уваги. Також з урахуванням недостатніх вкладень у модернізацію та розвиток всіх національних енергетичних секторів наявна проблема зниження рівню конкурентоспроможності. Все це безпосередньо впливає на економічний розвиток та енергетичну безпеку України, тому

належить до числа першочергових питань, які має розглянути Верховна Рада України.

Низький рівень інвестування відмічається також щодо об'єктів газової інфраструктури, що має безпосередній вплив на стабільне функціонування ринку природного газу та нафтогазової галузі взагалі.

Враховуючи, що здійснення інвестування на ринку природного газу є необхідною умовою належного функціонування паливно-енергетичного комплексу країни в цілому, йдеться про енергетичну безпеку нашої держави.

Пропонується у Законі України «Про ринок природного газу» конкретизувати шляхи стимулювання інвестицій в об'єкти газової інфраструктури як одного з заходів, спрямованих на збільшення обсягів постачання природного газу та визначити можливі та найбільш доцільні види інвестування з врахуванням відповідних особливостей цих процесів на ринку природного газу.

Прийняття цього проекту дозволить змінити критичну ситуацію, що існує в зв'язку низьким рівнем інвестицій у розвиток важливої складової енергетичного комплексу України – ринку природного газу в бік поліпшення, що в свою чергу сприятиме підвищенню енергетичної безпеки країни.

1.2. Розробка законопроектів за власною ініціативою

1. проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про аграрні розписки» та пояснювальну записку до проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про аграрні розписки».

Відносини, що виникають під час оформлення, видачі, обігу, виконання аграрних розписок, порядку їх реєстрації регламентовано Законом України «Про аграрні розписки». Проте останній потребує вдосконалення з метою поширення механізму функціонування аграрних розписок на більш широке коло сільськогосподарських товаровиробників.

Законопроектом передбачається вдосконалити порядок видачі та обігу аграрних розписок.

З метою досягнення окресленої мети законопроектом пропонується:

- уточнити визначення поняття «аграрна розписка» вказівкою на обов'язковість її нотаріального посвідчення та реєстрації;
- поширити механізм обігу аграрних розписок на сільськогосподарських товаровиробників, що виробляють тваринницьку продукцію.

Прийняття законопроекту дозволить вдосконалити правовий механізм видачі та обігу аграрних розписок в Україні.

5.3. Участь у робочих групах по розробці законопроектів

Співробітники Інституту є членами:

- 1) робочої групи з питань інтеграції національної мережі трансферу технологій (Глібко С.В.), Наказ МОН від 19.12.2014 р. № 1489;
- 2) робочої групи з розроблення нової редакції Закону України «Про інноваційну діяльність» (Атаманова Ю. Є.) Наказ МОН від 17.01.2015 р. № 30;
- 3) робоча група Державної регуляторної служби України (Дмитрик О. О., Єфремова К. В., Вороніна І. С., Гармаш І. М.).

5.4. Правова експертиза законопроектів:

- 1) Експертний висновок до проекту Закону України «Про розвиток галузевої науки»;
- 2) Експертний висновок до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України»;
- 3) Пропозиції Інституту щодо Стратегії інноваційного розвитку України;
- 4) Науково-правовий висновок щодо доктринального тлумачення окремих норм законодавства України у сфері діяльності вищих навчальних закладів.

Також були надані пропозиції щодо внесення змін та доповнень до проекту рішення Комітету ВРУ з питань європейської інтеграції, прийнятого на виїзних парламентських слуханнях 23 листопада 2016 року, м. Харків.

5.5. Участь у розробці проектів інших нормативно-правових актів

Немає.

Розділ 6. ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Основними перспективними напрямками науково-дослідної діяльності Інституту є:

1. Тема: «Правове забезпечення гармонізації інвестиційної моделі розвитку економіки України та ринків фінансових послуг до права Європейського Союзу» (фундаментальна)

Керівник теми: кандидат юридичних наук **С.В. Глібко.**

Термін – 2015 - 2017 рр.

Мета теми – проведення комплексного дослідження складових ринків фінансових та інвестиційних послуг в рамках єдиної консолідованої правової моделі інвестиційного та інноваційного розвитку економіки України:

- гармонізація правового забезпечення інвестиційного розвитку економіки України на шляху до Європейського Союзу;

- удосконалення правового регулювання ринків фінансових послуг в умовах інтеграції до ЄС;

- уніфікація правового регулювання ринків фінансових та інвестиційних послуг з урахуванням публічних, приватних інтересів та норм і принципів міжнародного права.

Очікувані результати: науковий звіт, пропозиції до проектів нормативно-правових актів, монографія, проекти методичних рекомендацій, наукові статті, тези доповідей, проведення семінарів, конференцій.

2. Тема: «Правове та законодавче забезпечення відносин економічної безпеки» (фундаментальна)

Керівник теми: кандидат юридичних наук **Є. М. Білоусов**

Термін – 2016 – 2017 рр.

Мета теми – проведення комплексного дослідження сучасних проблем технологічної безпеки української держави та національної економіки, а також розробка на його підставі необхідних змістовних чинників відповідної правової

та законодавчої політики держави, систематизації норм та джерел законодавчого підтримання стану національної технологічної безпеки.

Очікувані результати: науковий звіт, пропозиції до проектів нормативно-правових актів, монографія, проекти методичних рекомендацій, наукові статті, тези доповідей, проведення семінарів, конференцій.

3. Тема: «Правове забезпечення функціонування Національної інноваційної системи в сучасних умовах» (фундаментальна)

Керівник теми: кандидат юридичних наук ***С. В. Глібко***

Термін – 2017 – 2020 рр.

Мета теми – дослідження особливостей та стану правового регулювання Національної інноваційної системи за законодавством України, ЄС та інших країн світу та вироблення ефективного механізму її функціонування в Україні.

Очікувані результати: науковий звіт, пропозиції до проектів нормативно-правових актів, монографія, проекти методичних рекомендацій, наукові статті, тези доповідей, проведення семінарів, конференцій.

4. Тема: «Правове забезпечення віртуалізації інфраструктури національної економіки України» (фундаментальна)

Керівник теми: кандидат юридичних наук ***К. В. Єфремова***

Термін – 2017 – 2019 рр.

Мета теми – дослідження особливостей та стану правового регулювання суспільних відносин, що виникають при віртуалізації інфраструктури національної економіки України, з'ясувати співвідношення приватних і публічних інтересів у ній з метою визначення оптимальних правових механізмів забезпечення та захисту.

Очікувані результати: науковий звіт, пропозиції до проектів нормативно-правових актів, монографія, проекти методичних рекомендацій, наукові статті, тези доповідей, проведення семінарів, конференцій.

Розділ 7. УЧАСТЬ В ОРГАНІЗАЦІЇ І ПРОВЕДЕННІ НАУКОВИХ ЗАХОДІВ: КОНФЕРЕНЦІЙ, СЕМІНАРІВ, «КРУГЛИХ СТОЛІВ» ТОЩО

7.1. Наукові заходи, що були організовані та проведені Інститутом

На виконання показників бюджетних програм Інститутом було проведено один «круглий стіл» та дві міжнародні науково-практичні Інтернет-конференції. У рамках роботи «круглого столу» від 27 квітня 2016 р. розглядались питання правового й законодавчого забезпечення основ інноваційного розвитку, а також проблеми правового забезпечення трансформації інформаційного суспільства в суспільство знань.

У ході міжнародної Інтернет-конференції від 25 травня 2016 р. отримано обмін практичними й теоретичними напрацюваннями та обговорено наступні питання: фундаментальні аспекти інформаційної безпеки в Україні, відкритий доступ до науки, правова освіта як частина процесу реформування системи освіти і науки.

Під час II міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції від 14 листопада 2016 р. відбулося обговорення актуальних питань правового регулювання підприємництва та інновацій як його основи в ЄС та Україні, концептуальних засад становлення інноваційного суспільства в ЄС та Україні, проблем трудового права та права соціального забезпечення, реформування систем освіти та підвищення професійного рівня людського капіталу, інноваційної інфраструктури та інвестиційного і фінансового забезпечення інноваційного розвитку економіки в Україні, Польщі та ЄС.

1. «Круглий стіл» «Правові питання трансформації інформаційного суспільства в суспільство знань як основи інноваційного розвитку України», м. Київ, 27 квітня 2016 року. Статус – всеукраїнський. Організатори: Навчально-науковий центр інформаційного права та правових питань інформаційних технологій ФСП НТУ України «Київський політехнічний інститут», Факультет соціології і права НТУ України «Київський політехнічний інститут», Науково-дослідний інститут правового забезпечення інноваційного розвитку

НАПрН України, Науково-дослідний інститут інформатики і права НАПрН України. Кількість учасників – 34 особи.

2. Міжнародна Інтернет-конференція «Безпекове інноваційне суспільство: взаємодія у сфері правової освіти та правового виховання», м. Харків, 25 травня 2016 року. Організатори: Науково-дослідний інститут правового забезпечення інноваційного розвитку НАПрН України, Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, Наукова бібліотека Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого. Кількість учасників – 70 осіб.

3. II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція «Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації», м. Харків, 14 листопада 2016 року. Організатори: Національна академія правових наук України, Науково-дослідний інститут правового забезпечення інноваційного розвитку НАПрН України, Науково-дослідний інститут трудових та соціальних відносин Міжнародного університету «МІТСО», Факультет права Вільнюського університету, Лодзинський університет, Благодійна організація «Благодійний фонд розвитку правової науки». Кількість учасників – 42 особи.

7.2. Наукові заходи, в яких брали участь науковці Інституту

Науковці Інституту брали активну участь в різноманітних наукових заходах, загалом – у 74, зокрема:

Найважливіші заходи були такі:

1. Круглий стіл «Правові питання трансформації інформаційного суспільства в суспільство знань, як основи інноваційного розвитку України», 27 квітня 2016 р., м. Київ;

2. Міжнародна інтернет-конференція «Безпекове інноваційне суспільство: взаємодія у сфері правової освіти та правового виховання» 25 травня 2016 р., м. Харків.;

3. II міжнародна науково-практична Інтернет-конференція «Правове забезпечення розвитку національної інноваційної системи в умовах

глобалізації», 14 листопада 2016 р., м. Харків.

4. Круглий стіл «Реформування господарського законодавства України» 31 березня 2016 р., м. Київ;

5. Перспективи запровадження інституту відповідальності інтернет-провайдерів в Україні // Судовий форум 29-30 вересня 2016 року, м. Київ.

6. Legal TMT Forum (Technology. Media. Telecommunications), 6 грудня 2016 року, організатори - газета «Юридическая практика», м. Київ.

7. Східноукраїнський судовий форум «Судова реформа. Нові можливості для юридичної спільноти», Асоціація правників України, м. Харків.

8. Всеукраїнська науково-практична конференція «25 років господарській юрисдикції в Україні: досвід та перспективи», Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, Харківський апеляційний господарський суд, господарський суд Харківської області, м. Харків, 20 травня 2016 р.;

9. Науково-практична конференція «Актуальні проблеми приватного права», присвячена 94-й річниці з дня народження д-ра юрид. наук, проф., чл.-кор. АН УРСР В. П. Маслової, Харків, 19 лютого 2016 р.

10. Міжнародна науково-практична конференція «Шості юридичні диспути з актуальних проблем приватного права», присвячені пам'яті Є. В. Васьковського: (до 150-річчя від дня його народження), Одеса, 20–21 травня 2016 р.

11. Науково-практична конференція «Проблеми цивільного права та процесу», присвячена світлій пам'яті О. А. Пушкіна, 27 трав. 2016 р., Харків.

12. Міжнародна науково-практична конференція «Адаптація корпоративного законодавства України до права Європейського Союзу», 30 вересня – 1 жовтня 2016 р., м. Івано-Франківськ.

13. Міжнародна науково-практична конференція «Юридичні особи публічного права: участь у цивільному обороті (Матвеевські цивілістичні читання)». Київ, 8 листопада 2016 року.

14. Круглий стіл «Проблеми вдосконалення приватноправових механізмів набуття, передачі, здійснення та захисту суб'єктивних цивільних», присвячений пам'яті проф. Ч.Н. Азімова (м. Харків, 16 грудня 2016 р.);
15. Міжнародна науково-практична інтернет-конференція ім. Ю.С.Червоного «Цивільне судочинство у світлі судової реформи в Україні» (м. Одеса, 9 грудня 2016 року).
16. Всеукраїнська конференція «Актуальні питання сучасного розвитку юридичної науки», м. Харків, 15 квітня 2016 р.
17. Круглий стіл «Міжнародні стандарти з кібербезпеки та їх застосування в Україні», м. Харків, 20 квітня 2016 р.
18. Регіональна науково-практична конференція «Конституційні права та соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», м. Харків, 25 квітня 2016 р.
19. Всеукраїнська наукова конференція «Європейська інтеграція в контексті сучасної геополітики», присвячена Дню Європи в Україні та X Всеукраїнському фестивалю науки, м. Харків, 27 травня 2016 р.
20. VII Всеукраїнська наукова конференція студентів і аспірантів «Актуальні питання кримінального процесу очима молодих дослідників», присвячена 85-річчю з дня народження академіка НАПрН України, доктора юридичних наук, професора, Заслуженого діяча науки і техніки Ю. М. Грошевого, м. Харків, 30 травня 2016 р.
21. Круглий стіл «Історія українського конституціоналізму» до 20-ої річниці Конституції України, м. Харків, 16 червня 2016 р.
22. Круглий стіл «Реформування місцевого самоврядування в Україні: сучасний стан, проблеми та перспективи», м. Харків, 25 серпня 2016 р.
23. XV Всеукраїнська студентська наукова конференція «Злочинність як суспільна проблема та шляхи її вирішення в Україні», м. Харків, 04 листопада 2016 р.

24. Теоретичні та практичні аспекти реалізації екологічного, земельного, аграрного права в умовах сталого розвитку України: круглий стіл, 2 грудня 2016 р., м. Харків.
25. Регіональна презентація та обговорення проекту Концепції розвитку юридичної освіти в Україні, 24 жовтня 2016 р., м. Харків.
26. Круглий стіл «Конституційні засади аграрного, земельного та екологічного права: 20 років розвитку», м. Київ, 27 травня 2016 року.
27. Національний форум «Всеукраїнське громадське обговорення реформи державної системи правової охорони інтелектуальної власності в Україні», м. Харків, 28 жовтня 2016, Національна академія правових наук України;
28. II Міжнародна науково-практична інтернет-конференція «Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації», 14 листопада 2016 р.;
29. Виставки наукових досягнень Національної академії наук України та національних галузевих академій наук, 14-15 червня 2016 року, Верховна Рада України;
30. Всеукраїнська науково-практична конференція «Фінансова політика України в умовах євроінтеграційних процесів», м. Київ, 25 березня 2016 р.;
31. III Міжнародна науково-практична конференція «Інноваційні напрямки розвитку страхового ринку України», м. Київ, 19-20 квітня 2016 р.;
32. 2 Міжнародна економічна конференція «Виклики та перспективи економічного розвитку в умовах міжнародного співробітництва : європейський досвід», м. Берегове, 6-7 травня 2016 р.;
33. Всеукраїнська науково-практична конференція молодих учених та студентів «Розвиток європейського простору очима молоді: економічні, соціальні та правові аспекти», м. Харків, 22 квітня 2016 р.;
34. XVI International finance forum, м. Одеса, 14-17 вересня 2016 р.;
35. Конференція «Стратегія розвитку фінансового сектору України», м. Одеса, 15 вересня 2016 р.;

36. Конференція "Міжнародні фінансові ринки: стан та тенденції розвитку", м. Одеса, 15 вересня 2016 р.;
37. Конференція «Страховання в Україні: тенденції, проблеми та перспективи», м. Одеса, 15 вересня 2016 р.;
38. Панельна дискусія «Децентралізація як ключовий чинник європейської інтеграції» у ході роботи VIII Міжнародного економічного форуму «Інновації. Харківські ініціативи», м. Харків, 23 вересня 2016 р.;
39. III Міжнародна науково-практична конференція «Механізми, стратегії, моделі та технології управління економічними системами за умов інтеграційних процесів: теорія, методологія, практика», м. Хмельницький, м. Кам'янець-Подільський, 6-8 жовтня 2016 р.;
40. Програма Комітетських слухань, м. Харків, 23 листопада 2016 р.;
41. XI Міжнародна науково-практична конференція «Грудневі читання «Європейський вектор розвитку страхового ринку України», м. Київ, 1-2 грудня 2016 р.;
42. V Всеукраїнська науково-практична конференція «Сучасні проблеми фінансового моніторингу», м. Харків, 8-9 грудня 2016 р.;
43. Міжнародна наукова конференція «Економічний розвиток і спадщина Семена Кузнеця», м. Харків, 26-27 травня 2016 р.;
44. Международная научно-практическая конференция «Инновационная экономика в условиях глобализации: современные тенденции и перспективы», г. Минск, 22 апреля 2016 р.;
45. IX Симпозіум «Соціально-економічний розвиток системи фінансів і управління в інноваційному середовищі: проблеми, ефективність, перспективи», м. Харків, 25 листопада 2016 р.;
46. Обласна науково-практична конференція педагогічних працівників ВМ (Ф)НЗ I-II р.а. Харківського регіону «Формування сучасної системи управління якістю освіти у ВМ (Ф) НЗ I-II рівнів акредитації. Проблеми та шляхи їх вирішення», м. Харків, 10 лютого 2016 р.;

47. Міжнародна науково-практична конференція «O nouă perspectivă a proceselor de integrare Europeană a Moldovei și Ucrainei: aspectul juridic» (м. Кишинів, Республіка Молдова, 25-26 березня 2016 р.,);

48. Перше зібрання фахівців споріднених кафедр з обговорення актуальних наукових проблем та методики викладання аграрного, земельного, екологічного та природоресурсного права у вищих навчальних закладах України (м. Одеса, 9-10 вересня 2016 р.);

49. Міжнародна наукова конференція «Актуальні проблеми юридичної науки. П'ятнадцяті осінні юридичні читання» (м. Хмельницький, 21-22 жовтня 2016 р.);

50. Всеукраїнський науково-практичний круглий стіл «Актуальні проблеми конвергенції екологічного законодавства України до законодавства Європейського Союзу» (м. Дніпро, 28 жовтня 2016 р.);

51. Міжнародна науково-практична конференція «Проблеми та перспективи розвитку європейської освіти» (м. Прага, Чеська Республіка, 20-27 листопада 2016 р.).

52. Причорноморська фундація права Міжнародна науково-практична конференція «Сучасне державотворення та правотворення» (9-10 грудня 2016 р. м. Одеса);

53. Всеукраїнська науково-практична конференція «Тенденції та пріоритети реформування законодавства України» (9-10 грудня 2016 р. м. Херсон);

54. VII Всеукраїнська наукова конференція «Теорія та практика сучасної юриспруденції» (Харків, 1 квітня 2016 р.);

55. Актуальні проблеми соціального права. Еволюція правового регулювання аграрних, земельних та екологічних відносин. Міжнародна науково-практична конференція (м. Львів, 18 листопада 2016 р.);

56. XIII Міжнародна науково-практична конференція Актуальні питання реформування правової системи (Луцьк, 24-25 червня 2016 р.);

57. Інвестиційна конференція «Free IT Zone в Україні», м. Харків, 20 травня 2016 р.;
58. Семінар «Регіональний офіс трансферу технологій: нові можливості для комерціалізації науки», м. Харків, 27 травня 2016 р. (НТК «Інститут монокристалів» НАН України);
59. Сертифікаційний семінар «Механізм врегулювання суперечок в рамках СОТ та засоби торговельного захисту», м. Харків, 4-5 жовтня 2016 р.;
60. Виїзні слухання Комітету Верховної Ради України з питань інтеграції за підтримки Програми USAID РАДА «Державна політика позиціонування України у європейському інформаційному та економічному просторі», м. Харків, 23 листопада 2016 р.;
61. Международная научно-практическая конференция «Кадровый потенциал современных образовательных систем: состояние и перспективы» (г. Харьков, 18.02.2016).
62. Науково-практична конференція «Правова та політична культура українського соціуму за умов його модернізації» (м. Харків, 20 квітня 2016);
63. Всеукраїнська науково-теоретична конференція «Національна безпека України» (XXIX Харківські політологічні читання) (м. Харків, 10 червня 2016);
64. Наукова конференція «Проблеми та перспективи конституційного розвитку в Україні (До 20-річчя прийняття Конституції України)», 22 червня, 2016 року, м. Харків.;
65. International scientific conference «Modern Transformation of Economics and Management in the Era of Globalization» (29 January 2016, Klaipeda, Lithuania) / Міжнародна науково-практична конференція «Економіка і менеджмент: сучасні трансформації в епоху глобалізації» (29 січня 2016 року, м. Клайпеда, Литва);
66. Міжнародна науково-практична конференція «Економіка в контексті інноваційного розвитку: стан та перспективи» (12-13 лютого 2016 р., м. Ужгород, Україна);

67. Міжнародна науково-практична конференція «Перспективи розвитку національної економіки» (12-13 лютого 2016 р., Східноукраїнський інститут економіки та управління, м. Запоріжжя, Україна);

68. Міжнародна науково-практична конференція «Розвиток соціально-економічних систем в умовах глобального конкурентного середовища» (29 лютого 2016 р., м. Кишинів, Республіка Молдова);

69. Круглий стіл «Досягнення та поразки України на шляху розбудови правової економіки» (10 березня 2016 р., НЮУ імені Ярослава Мудрого, м. Харків, Україна);

70. Міжнародна науково-практична конференція «От Балтики до Причерноморья: национальные модели экономических систем» (25 березня 2016 р., м. Рига, Латвія);

71. Міжнародна науково-практична конференція «Формирование современного экономического пространства: преимущества, риски, механизмы реализации» (29 квітня 2016 р., м. Тбілісі, Грузія);

72. XII Міжнародна конференція «Стратегия качества в промышленности и образовании» (30 травня - 2 червня 2016 р.; Технічний університет, м. Варна, Болгарія);

73. VI Всеукраїнська науково-практична Інтернет-конференція «Сучасна економічна наука: теорія і практика» (15 листопада 2016 р., ПолтНТУ імені Ю. Кондратюка, м. Полтава, Україна);

74. Міжвузівська науково-практична конференція викладачів, аспірантів і студентів «Науково-теоретичні проблеми формування та розвитку правової економіки» (15 грудня 2016 р., НЮУ імені Ярослава Мудрого, м. Харків, Україна).

Розділ 8. ХАРАКТЕРИСТИКА ВИДАВНИЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Співробітники Інституту активно працюють над підготовкою друкованої продукції у сфері інноваційного розвитку.

8.1. Наукові праці, що були видані в Інституті (монографії, журнали, збірки статей, законодавства тощо) – на виконання показників паспортів бюджетних програм:

1. Правове регулювання відносин у мережі Інтернет: колективна монографія / кол. авторів А. П. Гетьман, Ю. Є. Атаманова, В. С. Мілаш та ін.; за ред. С.В. Глібка, К.В. Єфремової. – Х.: Право, 2016. – 286 с.

2. Актуальні питання правового регулювання ринків фінансових послуг в Україні: монографія /С. В. Глібка, Г. М. Шовкопляс, І. О. Ониськів. – Х. : Право, 2016. – 186 с.

3. Правові питання трансформації інформаційного суспільства в суспільство знань, як основи інноваційного розвитку України: Матеріали науково-практичного «круглого» столу / 27 квітня 2016 р., м. Київ / Упорядн. : В.М, Фурашев, С.Ю. Петряєв. – К.: НДШП НАПрН України, Навчально-науковий центр інформатичного права та правових питань інформаційних технологій ФСП НТУУ «КПІ», 2016. – 182 с.

4. Безпекове інноваційне суспільство: взаємодія у сфері правової освіти та правового виховання: матеріали міжнар. інтернет-конф., 25 трав. 2016 р. / Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, НДІ прав. забезп. інновац. розвитку Нац. акад. прав. наук України, Наук. б-ка Нац. юрид. ун-ту ім. Ярослава Мудрого. – Х.: Право, 2016. – 250 с.

5. Право та інновації : наук. - практ. журн.// редкол.: Ю.Є. Атаманова та ін. – Х. : Право, 2016. – №1(13). – 278 с.

6. Право та інновації : наук. - практ. журн.// редкол.: Ю.Є. Атаманова та ін. – Х. : Право, 2015. – №2(14). – 114 с.

7. Право та інновації : наук.- практ. журн.// редкол.: Ю.Є. Атаманова та ін. – Х. : Право, 2015. – №3(15). – 136 с.

8. Право та інновації : наук. - практ. журн.// редкол.: Ю.Є. Атаманова та ін. – Х. : Право, 2015. – №4(16). – 152 с.

Наукові статті:

Не фахові

11. Атаманова Ю., Глухенька Я. Стан та перспективи судового захисту авторських прав, порушених у мережі Інтернет // Юридична газета // Режим доступу: <http://yur-gazeta.com/publications/practice/zahist-intelektualnoyi-vlasnosti-avtorske-pravo/realne-virishennya-virtualnih-problem.html>; (не фахова)

12. Внукова Н. М. Научно-образовательное обеспечение развития страхового рынка / Н.М.Внукова // Украинский страховой клуб. – 2016. – №2. – С. 82-83. (не фаховий)

Фахові:

1. Стріжкова А.В. Історичний розвиток Grid-технологій у мережі Інтернет / А.В. Стріжкова // Інформація і право, 2016. – № 1 (16). – С. 151 – 159; (фаховий)

2. Стріжкова А.В. Господарсько-правові ознаки віртуальних організацій Grid [Електронний ресурс] / А.В. Стріжкова // Порівняльно-аналітичне право: електронне наукове фахове видання, 2016. – № 1/2016. – Режим доступу: http://www.pap.in.ua/1_2016/39.pdf; (фахове)

3. Стріжкова А.В. Технічне регулювання Grid-технологій / А.В. Стріжкова // Право і суспільство, 2016. – № 3. – ч. 2. – С. 77 – 81; (фаховий, міжнародна наукометрична база Index Copernicus International)

4. Мілаш В.С. Договірні аспекти господарсько-виробничих відносин у сфері електронної комерції // Економічна теорія та право. – 2016. – № 1 (24). – С. 87-99 (0, 93 умов. друк. арк.). (фаховий)

5. Шевченко, Л. С. Контрактна політика університету в контексті управління якістю освітніх послуг [Текст] / Л. С. Шевченко // Международный журнал «Acta Universitatis Pontica Euxinus». Специальный выпуск. – Варна, 2016. – С. 480-485. (0,54 друк. арк.) (фаховий).

6. Петришина М.О. До проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо зупинення актів органів місцевого самоврядування» /М.О. Петришина // Актуальні питання публічного та приватного права. – № 1 (12). – 2016. – С. 12 – 18 (0, 5 д. а.). (фаховий).

7. Кузьміна М. М. Систематизація законодавства у сфері відновлювальної енергетики / М. М. Кузьміна // Вісник Національного Університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого. Серія : Економічна теорія та право / Редкол. А. П. Гетьман та інші. – Х.: Видавництво «ПРАВО», 2016. – С. 122-133. (фаховий)

8. Внукова Н. М. Національна рамка кваліфікацій в системі забезпечення якості вищої освіти у вищому навчальному закладі /Н.М. Внукова, С.А. Ачкасова // Новий колегіум. – 2016. – №1. – С. 17-20. (фаховий)

9. Палант О. Ю. Економічне управління ризиком технічних збоїв у трамвайному русі / О. Ю. Палант // Бізнес-інформ. – 2016. - № 7. - С. 79-84. (фаховий)

10. Глібко С. В. Вплив Базельського комітету по банківському нагляду на визначення банківського регулювання / С. В. Глібко // Прикарпатський юридичний вісник, 2016. – № 6 / в ред. (фаховий)

11. Бринцев О.В. До питання про критерії розмежування юрисдикцій // Вісник господарського судочинства – 2016 – №5. – С. 23-26. (фаховий)

Фахові та внесені до міжнародних наукометричних баз:

1. Черкашин С.В., Мілаш В.С. Окремі аспекти укладення електронного договору // Право і суспільство. – 2016. – № 3 (частина 2). – С.87- 90 (0, 35 умов. друк. арк.). (фаховий, міжнародна наукометрична база Index Copernicus International)

2. Давидюк О. М. Господарсько-правове регулювання обігу експериментального конструювання технології [Електронний ресурс] / О. М. Давидюк // Право та інноваційне суспільство : електрон. наук. вид. – 2016. – № 1 (6). – Режим доступу: <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2016/06/Davydyuk6.pdf>. (фаховий, міжнародна наукометрична

база Hein online, Index Copernicus, MIAR, Information Matrix for the Analysis of Journals, Research Bible, UlrichsWeb, PBN, Scientific Indexing Services (SIS))

3. Жорнокуй Ю. М. Доктрина «проникнення за корпоративну вуаль» : основи вчень / Ю. М. Жорнокуй // Форум права. – 2016. – № 3. – С. 75–81 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2016_3_15.pdf ; (фаховий, міжнародна наукометрична база Index Copernicus, Scientific Indexing Services (SIS))

4. Жорнокуй Ю. М. Окремі питання договорів по реорганізації юридичної особи / Ю. М. Жорнокуй // Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. – 2016. - № 3 (74). – С. 195–204. (фаховий, міжнародна наукометрична база Index Copernicus, Research Bible, PBN,)

5. Білоусов Є.М. Актуальні проблеми функціонування механізму господарсько-правового забезпечення економічної безпеки держави / Є.М. Білоусов // Право і суспільство : наук. журн. / Дніпропетр. держ. ун-т внутр. справ, Всеукр. фонд юрид. науки акад. права В. В. Сташиса, Київ. нац. ун-т внутр. справ. – Дніпропетровськ, 2016. – №6. – С. 86-91 (фаховий, міжнародна наукометрична база Index Copernicus International)

6. Білоусов Є.М. Щодо принципів забезпечення економічної безпеки держави / Є.М. Білоусов // Підприємництво, господарство і право : щоміс. наук.-практ. госп.-прав. журн. / НДІ приват. права і підприємництва України НАПрН України. – Київ, 2016. - №12. – С. 69-74 (фаховий, міжнародна наукометрична база Index Copernicus International)

7. *Shevchenko, L. S. Mergers and Acquisitions in Higher Education* [Текст] / L. S. Shevchenko // Актуальні проблеми економіки. – 2016. – № 11. – С. 60-67 (фаховий, SciVerse Scopus by Elsevier, EBSCOhost, EconLit, ABI/Inform (by ProQuest))

8. Petryshyna M. O. The right on local self-government in the context of ensuring of national innovative security in Ukraine (0, 5 д. а., у ред. «Visegrad Journal on Human Rights», № 5, 2016.). (фаховий, міжнародна наукометрична база Index Copernicus, Research Bible)

9. Ярошенко О. М. Особливості припинення трудового договору у зв'язку з укладенням трудового договору (контракті), всупереч вимогам Закону України «Про запобігання корупції» / О.М. Ярошенко // Публічне право. – 2016. – №1(21). – С. 215-220. (фаховий, міжнародна наукометрична база Index Copernicus International)

10. Ярошенко О. М. Укладення трудового договору, всупереч вимогам Закону України «Про запобігання корупції», як самостійна підстава припинення трудового договору/ О.М. Ярошенко // Вісник Національної академії правових наук України: зб. наук. пр. / редкол.: О. В. Петришин та ін. – Х.: Право, 2016. – №1 (84). – С. 100-108. (фаховий, міжнародна наукометрична база Index Copernicus International)

11. Калініченко А. І. Інструменти торговельного захисту в контексті забезпечення економічної безпеки України [Електронний ресурс]. / А. І. Калініченко // Право та інноваційне суспільство : електронне видання. – 2016. – № 2. – С. 115-118 – Режим доступу : http://lsej.org.ua/1_2016/30.pdf (фаховий, міжнародна наукометрична база Hein online, Index Copernicus, MIAR, Information Matrix for the Analysis of Journals, Research Bible, UlrichsWeb, PBN, Scientific Indexing Services (SIS))

12. Вапнярчук Н. М. Дистанційна зайнятість: проблеми правового регулювання / Н. М. Вапнярчук // Право та інновації. – 2016. – № 1. – С. 101-106 (фаховий, міжнародна наукометрична база Index Copernicus, MIAR, Information Matrix for the Analysis of Journals, Research Bible, PBN, Scientific Indexing Services (SIS))

13. Кузьміна М. М. Реформа ринку електроенергії в Україні / М. М. Кузьміна // Право та інновації: наук.- практ. журн. / редкол.: Глібко С. В. та ін. – Х.: Право, 2016. – №2. – С. 16-22. (фаховий, міжнародна наукометрична база Index Copernicus, MIAR, Information Matrix for the Analysis of Journals, Research Bible, PBN, Scientific Indexing Services (SIS))

14. Бистрова Ю. В. Сучасні проблеми соціально-правової комунікації через призму викликів часу [Електронний ресурс] / Ю. В. Бистрова // Право та

інноваційне суспільство : електрон. наук. вид. – 2016. – Вип. 1. – С. 33–39.
Режим доступу: <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2016/07/Bystrova6.pdf>.
(фаховий, міжнародна наукометрична база Hein online, Index Copernicus, MIAR, Information Matrix for the Analysis of Journals, Research Bible, UlrichsWeb, PBN, Scientific Indexing Services (SIS))

15. Klimova G.P. The Concept of Innovative Society: Social and Philosophical Discourse [Electronic resource] / G.P. Klimova // Law and Innovative Society: Electr. Scient.Edition. – 2016. – № 1 (6). – Retrieved from : <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2016/06/Klimova6.pdf>. (фаховий, міжнародна наукометрична база Hein online, Index Copernicus, MIAR, Information Matrix for the Analysis of Journals, Research Bible, UlrichsWeb, PBN, Scientific Indexing Services (SIS))

16. Борисов І. В. Організаційно-правова форма фінансових установ як правовий механізм узгодження економіко-правових інтересів основних учасників ринку фінансових послуг / І. В. Борисов // Право та інновації : наук. – практ. журн.// редкол.: Глібко та ін. – Х. : Право, 2016. – №4(16). – С. 45-51. (фаховий, міжнародна наукометрична база Index Copernicus, MIAR, Information Matrix for the Analysis of Journals, Research Bible, PBN, Scientific Indexing Services (SIS))

17. Вороніна І. С. Фармацевтична безпека як складова економічної безпеки держави в умовах інноваційної моделі соціально-економічного розвитку / І. С. Вороніна // Право та інноваційне суспільство : електронне видання. – 2016. – № 2. – С. 32-40 – Режим доступу : http://lsej.org.ua/1_2016/30.pdf (фаховий, міжнародна наукометрична база Hein online, Index Copernicus, MIAR, Information Matrix for the Analysis of Journals, Research Bible, UlrichsWeb, PBN, Scientific Indexing Services (SIS))

18. Matvieieva A. V. The National Transport Policy as a Condition of Economic Safety of the State //Право та інновації. – 2016. – № 2 (14). – С. 9-15. (фаховий, міжнародна наукометрична база Index Copernicus, MIAR, Information

Matrix for the Analysis of Journals, Research Bible, PBN, Scientific Indexing Services (SIS))

19. Матвєєва А. В. Національна транспортна безпека: правова природа та ознаки //Право та інновації. – 2016. – № 4 (16). – С. 6-13. (фаховий, міжнародна наукометрична база Index Copernicus, MIAR, Information Matrix for the Analysis of Journals, Research Bible, PBN, Scientific Indexing Services (SIS))

20. Бойчук Р. П. Окремі проблеми становлення інвестиційного права України [Електронний ресурс] / Р. П. Бойчук // Право та інноваційне суспільство : електрон. наук. вид. – 2016. – № 1 (6). – Режим доступу: <http://apir.org.ua/wpcontent/uploads/2016/06/Voichuk6.pdf>., (0,6 друк. арк.) (фаховий, міжнародна наукометрична база Hein online, Index Copernicus, MIAR, Information Matrix for the Analysis of Journals, Research Bible, UlrichsWeb, PBN, Scientific Indexing Services (SIS))

21. Бойчук Р. П. Методи, форми та засоби державного регулювання інвестиційної діяльності в Україні / Р. П. Бойчук // Право та інноваційне суспільство : електрон. наук. вид. – 2016. – № 2 (7). <http://apir.org.ua/wpcontent/uploads/2016/06/Voichuk6.pdf>, (0,6 друк. арк.) (фаховий, міжнародна наукометрична база Hein online, Index Copernicus, MIAR, Information Matrix for the Analysis of Journals, Research Bible, UlrichsWeb, PBN, Scientific Indexing Services (SIS))

22. Глібко С. В. Операції банків з консолідованим боргом: господарсько-правовий аспект / С. В. Глібко // Право та суспільство. - ВНПЗ «Дніпропетровський гуманітарний університет», 2016. – № 2(3). – С.61-67. (фаховий, міжнародна наукометрична база Index Copernicus International)

23. Glibko Sergiy. Problems of Legal Provision of Innovative Banking / Sergiy Glibko // Evropský politický a právní diskurz. – BEROSTAV DRUŽSTVO, 2016.- № 3(3). – S. 168-173. (фаховий, міжнародна наукометрична база Index Copernicus International, International Scientific Indexing)

24. Дмитрик О. О. Проблеми використання власних коштів бюджетних установ /О. О. Дмитрик // Право та інновації : наук. – практ. журн.// редкол.: С.В.

Глібко та ін. – Х. : Право, 2016. – №4(16). – С. (фаховий, міжнародна наукометрична база Index Copernicus, MIAR, Information Matrix for the Analysis of Journals, Research Bible, PBN, Scientific Indexing Services (SIS))

25. Podrez-Ryapolova I. V. Features of investment in the market for natural gas (Особливості здійснення інвестування на ринку природного газу) / Podrez-Ryapolova I. V. // «Evropský politický a právní diskurz». – №2 (2016) / в ред. (фаховий, міжнародна наукометрична база Index Copernicus International, International Scientific Indexing)

26. Савчук О. О. Адаптація правового регулювання лісової промисловості до інвестиційної моделі України з урахуванням норм законодавства Європейського Союзу / О. О. Савчук // Право та інновації: наук-практ. журн. / редкол.: С. В. Глібко та ін.. – Х. : Право, 2016. – № 3(15). – С. 73-79. (фаховий, міжнародна наукометрична база Index Copernicus, MIAR, Information Matrix for the Analysis of Journals, Research Bible, PBN, Scientific Indexing Services (SIS))

27. Шовкопляс Г. М. Щодо визначення ліцензійних умов провадження професійної діяльності на фондовому ринку / Г. М. Шовкопляс // Підприємництво, господарство і право. – 2016 (в редакції). (фаховий, міжнародна наукометрична база Index Copernicus International)

28. Urkevych V. Yu. Agrarian Receipts Circulation in Ukraine: Current Issues of Legal Framework [Electronic resource] / V. Yu. Urkevych // Law and Innovative Society: Electr. Scient. Edition – 2016. – № 1 (6). – Mode of access : <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2016/06/Urkevych6.pdf> (фаховий, міжнародна наукометрична база Hein online, Index Copernicus, MIAR, Information Matrix for the Analysis of Journals, Research Bible, UlrichsWeb, PBN, Scientific Indexing Services (SIS))

29. Уркевич В. Ю. Правові аспекти створення та функціонування сімейних фермерських господарств / В. Ю. Уркевич // Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія «Право» / редкол.: С. М. Ніколаєнко (відп. ред.) та ін. – К., 2016. – Вип. 243. – С.

67-75. (фаховий, міжнародна наукометрична база USJ, BASE, MIAR Information Matrix for the Analysis of Journals, Research Bible, UlrichsWeb, Scientific Indexing Services (SIS), eLIBRARY.ru)

Тези наукових доповідей:

7. Бринцев О.В. Процесуальна революція – єдиний шлях електронного судочинства // Безпекове інноваційне суспільство: взаємодія у сфері правової освіти та правового виховання : матеріали міжнар. Інтернет-конф., 25 трав. 2016 р. / Над. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, НДІ прав, забезп. інновац. розвитку Нац. акад. прав, наук України, Наук. б-ка Нац. юрид. ун-ту ім. Ярослава Мудрого. – Х.: Право, 2016. – С.24-26.

8. Єфремова К.В. Інформаційне суспільство та основи правового регулювання і розвитку інформаційно-телекомунікаційної індустрії в Японії / К. В. Єфремова // Правові питання трансформації інформаційного суспільства в суспільство знань, як основи інноваційного розвитку України: матеріали наук.-практ. «круглого» столу / 27 квітня 2016 р., м. Київ / Упорядн. : В.М.Фурашев, С.Ю.Петряєв. – К. : НДІП НАПрН України, Навчально-науковий центр інформаційного права та правових питань інформаційних технологій ФСП НТУУ «КП», 2016. – С. 66-70.

9. Єфремова К. В. Відкритий доступ до науки в інформаційному суспільстві / К. В. Єфремова // Безпекове інноваційне суспільство: взаємодія у сфері правової освіти та правового виховання : матеріали міжнар. інтернет-конф., 25 трав. 2016 р. / Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, НДІ прав. забезп. інновац. розвитку Нац. акад. прав. наук України, Наук. б-ка. – Харків, 2016. – С. 50–53.

10. Єфремова К. В. Щодо визначення об'єктів інтернет-правовідносин / К. В. Єфремова // Правове забезпечення розвитку національної інноваційної системи в умовах глобалізації: матеріали II міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., 14 листопада 2016 р. / НДІ прав. забезп. інновац. розвитку Нац. акад. прав. наук України. – Харків, 2016. – С. 45-47.

11. Спасибо І. А. Дещо про історію виникнення глобальної мережі Інтернет // Безпекове інноваційне суспільство: взаємодія у сфері правової освіти та правового виховання: матеріали міжнар. інтернет-конф., 25 трав. 2016. / Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, НДІ прав. забезп. інновац. розвитку нац. акад. прав. наук України, Наук. б-ка Нац. юрид ун-ту ім. Ярослава Мудрого. – Х.: Право, 2016. – 250 с. – С. 115-120.

12. Стріжкова А.В. Застосування Grid-технологій в правовій сфері [Текст] / А.В. Стріжкова // Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації: II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція 14 листопада 2016 р. / НДІ прав. забезп. інновац. розвитку Нац. акад. прав. наук України. – Харків, 2016. – С. 58-60.

13. Матвєєва А. В. Національна транспортна безпека: поняття та зміст // II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція «Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації» : збірник матер.конф. (НАПрН України, НДІ правового забезпечення інноваційного розвитку НАПрН України, Лодзинський Університет, Благодійна організація «Благодійний фонд розвитку правової науки», 14.11.2016 р., м. Харків). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ndipzir.org.ua/14-10-2016>

14. Матвєєва А. В. Національна транспортна політика як умова економічної безпеки держави //Правові питання трансформації інформаційного суспільства в суспільство знань, як основи інноваційного розвитку України: матеріали науково-практичного «круглого» столу (27 квітня 2016 р., м. Київ) упорядн.: В. М.Фурашев, С. Ю.Петряєв. – К. : НДІП НАПрН України, Навчально-науковий центр інформаційного права та правових питань інформаційних технологій ФСП НТУУ «КП», 2016. – с. 154-159. (182 с.).

15. Білоусов Є.М. Завдання господарського законодавства в контексті забезпечення економічної безпеки держави / Є.М. Білоусов // Всеукраїнська науково-практична конференція «Тенденції та пріоритети реформування законодавства України» (9-10 грудня 2016 р. м. Херсон). С. 65-68

16. Білоусов Є.М. Методи господарського права і економічна безпека держави (постановка проблеми) / Є.М. Білоусов // Причорноморська фундація права Міжнародна науково-практична конференція «Сучасне державотворення та правотворення» (9-10 грудня 2016 р. м. Одеса). С. 25-29

17. Шевченко, Л. С. Стратегічний Форсайт в системі управління вищою освітою [Текст] / Л. С. Шевченко // International Scientific-Practical Conference From Baltic to Black Sea: National Models of Economic Systems: Conference Proceedings, Part I, March 25, 2016. Riga: Baltija Publishing. – 356 pages. – P. 91-94. (0,25 друк. арк.).

18. Шевченко, Л. С. Освітня безпека суспільства: загроза обмеженої доступності вищої освіти [Текст] / Л. С. Шевченко // Правові питання трансформації інформаційного суспільства в суспільство знань, як основи інноваційного розвитку України : Матеріали науково-практичного «круглого» столу / 27 квітня 2016 р., м. Київ / Упорядн. : В. М.Фурашев, С. Ю. Петряєв. – К. : НДІП НАПрН України, Навчально-науковий центр інформаційного права та правових питань інформаційних технологій ФСП НТУУ «КПІ», 2016. – 182 с. – с. 117-123. (0,25 друк. арк.).

19. Шевченко, Л. С. Університети в новітній інноваційній моделі розвитку суспільства / Л. С. Шевченко // Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації : Матеріали II Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції / 14 листопада 2016 р., м. Харків / Упорядн. : (0,25 друк. арк.).

20. Шевченко Л. С. Фінансування наукових і науково-технічних робіт університетських учених [Текст] / Л. С. Шевченко // Сучасна економічна наука: теорія і практика : Матеріали VI-ої Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції, 15 листопада 2016 року. – Полтава : ПолтНТУ, 2016. – 207 с. - С. 172-174 (0,25 друк. арк.).

21. Новіков Є. А. Елементи сучасної мережі трансферу технологій: правовий елемент /Є. А. Новіков // II Міжнародна науково-практичної Інтернет-конференція «Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем

в умовах глобалізації», 14 листопада 2016 р. (у редакції)

22. Калініченко А. І. Інструменти торговельного захисту в Україні /А. І. Калініченко// II Міжнародна науково-практичної Інтернет-конференція «Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації», 14 листопада 2016 р. (у редакції)

23. Семенишин, А.В. Правове забезпечення економічної політики держави: економічне підґрунтя / А.Семенишин // Правові питання трансформації інформаційного суспільства знань як основа інновацій України: Матеріали круглого столу, м. Київ, 27 квітня 2016 р.

24. Курашова І. М. Організаційно-правова форма саморегульованих організацій в будівельній сфері / І. М. Курашова // II Міжнародна науково-практичної Інтернет-конференція «Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації», 14 листопада 2016 р. (у редакції)

25. Черняєва Д.О. Проблеми розвитку наукової та науково-технічної сфер в Україні /Д. О. Черняєва// II Міжнародна науково-практичної Інтернет-конференція «Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації», 14 листопада 2016 р. (у редакції)

26. Борисов І. В. Правовий статус фонду гарантування вкладів фізичних осіб /І. В. Борисов // Матеріали науково-практичної конференції, присвяченої 94-й річниці з дня народження доктора юридичних наук, професора В.П. Маслова: «Актуальні проблеми приватного права» (Харків, 19 лютого 2016 р.). – Х. : Право, 2016. – С. 240-244. – 364 с.

27. Борисов І. В. Правовий статус Бюро кредитних історій /І. В. Борисов // Матеріали науково-практичного «круглого» столу: «Правові питання трансформації інформаційного суспільства в суспільство знань, як основи інноваційного розвитку України», / 27 квітня 2016 р., м. Київ / Упорядн. : В.М. Фурашев, С.Ю. Петряєв. – К. : НДІП НАПрН України, Навчально-науковий центр інформаційного права та правових питань інформаційних технологій ФСП НТУУ «КПІ», 2016. – С. 165-169. – 182 с.

28. Борисов І. В. Інститути спільного інвестування як суб'єкти

фінансування інноваційної діяльності /І. В. Борисов // II Міжнародна науково-практичної Інтернет-конференція «Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації», 14 листопада 2016 р. (у редакції)

29. Вапнярчук Н. М. Соціальні пільги: невирішені питання / Н. М. Вапнярчук// Сфера дії трудового права та права соціального забезпечення : матеріали V Всеукраїнської наук.-практ. Конф. (м. Харків, 28 жовтня 2016 р.); за заг. ред. К.Ю. Мельника / МВС України, Харк. Нац. ун-т внутр. справ. – Х. : ХНУВС, 2016. – С. 359-361.

30. Золотарьова Д. М. Співвідношення права користування надрами та земельними ділянками для проведення геологорозвідувальних робіт / Д. М. Золотарьова // Актуальні питання реформування правової системи: зб. матеріалів XIII Міжнар. наук.-практ. конф. (Луцьк, 24-25 червня 2016 р.) / уклад. Л.М. Джурак. – Луцьк : Вежа-Друк, 2016. – С. 192-194.

31. Золотарьова Д. М. Право користування землями для проведення розвідувальних робіт як окремий титул права землекористування / Д. М. Золотарьова // Актуальні проблеми конвергенції екологічного законодавства України до законодавства Європейського Союзу : матеріали Всеукр. наук.-практ. Круглого столу, 28 жовт. 2016 р., м. Дніпро / ред. кол.: В. І. Андрейцев та ін. ; М-во освіти і науки України, Нац. гірн. ун-т; Євраз. асоц. правничих шкіл і правників. – Дніпро: НГУ, 2016. – С. 215- 217.

32. Золотарьова Д.М. Особливості виникнення права користування землями для проведення розвідувальних робіт / Д. М. Золотарьова // Актуальні проблеми соціального права. Еволюція правового регулювання аграрних, земельних та екологічних відносин. Матеріали міжнар. наук.-практ. конференції (м. Львів, 18 листопада 2016 р.) за заг. ред. П. Д. Пилипенка – Львів, 2016. – С. 95-96

33. Золотарьова Д. М. Щодо проблеми інвестиційного та фінансового забезпечення розвитку мінерально-сировинної бази України / Д. М. Золотарьова / II Міжнародна науково-практичної Інтернет-конференція «Правове

забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації», 14 листопада 2016 р. (у редакції)

34. Клімова Г.П. Інноваційна діяльність викладача вищої школи в процесі його професійного становлення / Г. П. Клімова // Международная научно-практическая конференция «Кадровый потенциал современных образовательных систем: состояние и перспективы». – Х.: ХГУ НУА, 2016. – с. 141-144

35. Клімова Г.П. Правове виховання у вищій школі: сутність та етапи здійснення / Г. П. Клімова // [Електронний ресурс] : Міжнародна інтернет-конференція «Безпекове інноваційне суспільство: взаємодія у сфері правової освіти та правового виховання». – Х.: Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, НДІ ПЗІР НАПрН України, Наукова бібліотека. – 2016 (25 травня 2016 р.). – Режим доступу: <http://conf.nlu.edu.ua/bis-2016/index>. Назва з екрана.

36. Клімова Г.П. Сутність і структурні особливості правосвідомості / Г. П. Клімова // Науково-практична конференція «Правова та політична культура українського соціуму за умов його модернізації». - Х.: НЮУ імені Ярослава Мудрого . – 2016 (20 квітня 2016). – с.232-234.

37. Клімова Г. П. Подолання правового нігілізму як найважливіша умова трансформації інформаційного суспільств / Г. П. Клімова // круглий стіл «Правові питання трансформації інформаційного суспільства знань як основа інновацій України». – К.: НДІ інформатики і права НАПрН України, НДІ ПЗІР НАПрН України. -2016. С. 115-118

38. Клімова Г.П. Економічна безпека у системі забезпечення національної безпеки держави / Г. П. Клімова // Всеукраїнська науково-теоретична конференція «Національна безпека України» (XXIX Харківські політологічні читання). – Х., НЮУ імені Ярослава Мудрого. – 2016. С. 102-105

39. Клімова Г.П. Атрибутивний аналіз інноваційного суспільства / Г. П. Клімова // II Міжнародна науково-практичної Інтернет-конференція

«Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації», 14 листопада 2016 р. (у редакції)

40. Кузьміна М. М. Реформа ринку електроенергії як фундамент для розвитку відновлювальної енергетики: матеріали науково-практичної конференції / М. М. Кузьміна // НТУУ КПІ.- Київ: ІВЕ НАНУ, 2016.- С. 57-62.

41. Бойчук Р. П. Інвестиційна складова як основна компонента інноваційної моделі розвитку економіки України / Р. П. Бойчук // Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації: матеріали II Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Харків, 14 листопада 2016. / в ред.

42. Бойчук Р. П. Роль адміністративних засобів державного регулювання інвестиційної діяльності / Р. П. Бойчук // Круглий стіл «Проблеми реформування господарсько-правового механізму розвитку національної економіки», присвячений 25-річчю кафедри господарського права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого 19 грудня 2016 р., Харків / в ред.

43. Внукова Н.М. Адаптація регулювання ринку страхових послуг до норм законодавства ЄС/ Н.М.Внукова // Фінансова політика України в умовах євроінтеграційних процесів: Збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції / за редакцією професора В.М. Фурмана (м. Київ, 25 березня 2016 р.). – К. : КІБС, 2016. – С. 134-139.

44. Внукова Н.М. Механізм застосування страхових послуг в умовах інтеграції до ринку ЄС / Н.М.Внукова // Інноваційні напрямки розвитку страхового ринку України : збірник матеріалів III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 19-20 квітня 2016 р.). – К. : КТ «Збаєліна-Фільковська Т. С. і компанія Київська нотна фабрика», 2016. – С. 55-57.

45. Внукова Н.Н. Современные аспекты осуществления депозитарной деятельности в Украине/ Н.Н.Внукова, О.В.Петруновская // Инновационная экономика в условиях глобализации: современные тенденции и перспективы : материалы Междунар. науч.-практ. конф., г. Минск, 22 апр. 2016 г. / Междунар.

ун-т «МИТСО»; редкол.: В. И. Ярошевич (гл. ред.) и [др.]. – Минск : Междунар. ун-т «МИТСО», 2016. – 1 електрон. опт. диск. – С. 37-43.

46. Vnukova N. S. Kuznets, M. Kalecki, E. Liberman in the economy of development / N.Vnukova // Електронний додаток до матеріалів Міжнародної наукової конференції «Економічний розвиток і спадщина Семена Кузнеця» (м. Харків, 26–28 травня 2016 р.). – CD-R (електронний диск) . – С. 96-99.

47. Внукова Н.М. Європейський вектор формування ефективної моделі державного регулювання страхової діяльності в Україні / Н.М.Внукова , С.А.Ачкасова // Грудневі читання «Європейський вектор розвитку страхового ринку України : збірник матеріалів XI Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 1-2 грудня 2016 р.). – К. : КНУ ім. Т. Шевченка, 2016. – Т.1.- С.21-23.

48. Внукова Н.М. Значення знань, як дескриптора Національної рамки кваліфікацій, для розвитку інформаційного суспільства / Н.М.Внукова // Правові питання трансформації інформаційного суспільства в суспільство знань, як основи інноваційного розвитку України: Матеріали науково-практичного «круглого» столу / 27 квітня 2016 р., м.Київ / Упорядн. : В.М.Фурашев, С.Ю.Петряєв. – К. : НДІП НАПрН України, Навчально-науковий центр інформаційного права та правових питань інформаційних технологій ФСП НТУУ «КП», 2016. – С.126-131.

49. Внукова Н.М.«Еразмус+» — інтеграційна європейська програма академічної мобільності /Н.М.Внукова // Безпекове інноваційне суспільство: взаємодія у сфері правової освіти та правового виховання : збірник матеріалів Міжнародної інтернет-конференції (м. Харків, 25 травня 2016 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://conf.nlu.edu.ua/bis-2016/schedConf/presentations?searchInitial=%D0%92&track=>

50. Внукова Н.М. Національна рамка кваліфікацій у контексті нового Закону «Про вищу освіту» : загальноуправлінський аспект / Н.М. Внукова // Виклики та перспективи економічного розвитку в умовах міжнародного співробітництва : європейський досвід : абстракти 2 міжнародної наукової

економічної конференції у м. Берегове, 6-7 травня 2016 р. – Ужгород : ТОВ «РІК-У», 2016. – С. 12-14

51. Внукова Н. М. Тренінгове навчання у забезпеченні якості освіти у навчальних закладах I-II рівня методичного напрямку підготовки за національною рамкою кваліфікацій / Внукова Н.М. // Формування сучасної системи управління якістю освіти у ВМ(Ф)НЗ I-II рівнів акредитації. Проблеми та шляхи їх вирішення : зб. матеріалів обласної наук.-практич. конф. (м. Харків, 10 лютого 2016 р.) / ХОДА ДОЗ. КЗОЗ Харк. мед. коледж №1; за заг. ред. Т. Г. Парафейник. – Х. : ХМК №1, 2016. – С. 24-29.

52. Глібко С. В. Інформаційні обов'язки інвестиційних фірм та банків в правовідносинах з клієнтами в ЄС / С. В. Глібко // Безпекове інноваційне суспільство: взаємодія у сфері правової освіти та правового виховання : матеріали міжнар. інтернет-конф., 25 трав. 2016 р. / Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, НДІ прав. забезп. інновац. розвитку Нац. акад. прав. наук України, Наук. б-ка. – Харків, 2016. – С. 36–39.

53. Глібко С. В. Проблеми правового забезпечення інноваційного банкінгу / С. В. Глібко // Матеріали науково-практичного «круглого» столу: Правові питання трансформації інформаційного суспільства в суспільство знань, як основи інноваційного розвитку України / 27 квітня 2016 р., м.Київ / Упорядн. : В.М.Фурашев, С.Ю.Петряєв. – К. : НДІП НАПрН України, Навчально-науковий центр інформаційного права та правових питань інформаційних технологій ФСП НТУУ «КПІ», 2016. – С. 17-21.

54. Глібко С. В. Діяльність та функції наукових парків в Україні: правовий аспект / С. В. Глібко // Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації: матеріали II Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Харків, 14 листопада 2016. / в ред.

55. Дмитрик О.О. Деякі проблеми фінансового права в сучасних умовах // Фінансове право : сучасний стан та перспективи : матеріали міжнар. наук.-практ. конф, м. Київ, 5 жовтня 2016 р. / Редкол.: А. П. Гетьман, М. П. Кучерявенко, Н. Ю. Пришва та ін. – Київ, 2016. – 304 с.

56. Карбовська К. А. Проблеми законодавчого забезпечення інноваційної діяльності в вищій школі / К. А. Карбовська // Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації: матеріали II Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Харків, 14 листопада 2016. / в ред.

57. Мозальова М. В. Удосконалення правового регулювання ринку землі на прикладі досвіду європейських країн / М. В. Мозальова // Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації: матеріали II Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Харків, 14 листопада 2016. / в ред.

58. Подрез-Ряполова І. В. Правове забезпечення процесів інвестування на національному ринку природного газу / І. В. Подрез-Ряполова // Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації: матеріали II Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Харків, 14 листопада 2016. / в ред.

59. Подрез-Ряполова І. В. Інформаційна прозорість процесів тарифоутворення в сфері постачання природного газу в Україні / І. В. Подрез-Ряполова // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Тенденції та пріоритети реформування законодавства України», м. Херсон, 9 грудня 2016 р. \ в ред.

60. Савчук О. О. Інвестування лісів: аналіз наукових досліджень / О. О. Савчук // Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації: матеріали II Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Харків, 14 листопада 2016 р. / в ред.

61. Савчук О. О. Інвестування лісів: аналіз чинного законодавства / О. О. Савчук // Круглий стіл "Теоретичні та практичні аспекти реалізації екологічного, земельного, аграрного права в умовах сталого розвитку України/ Нац. юр. ун-т ім. Я. Мудрого, м. Харків, 2 грудня 2016 р. / в ред.

62. Савчук О. О. Інвестиційна модель економіки Європейського Союзу у сфері лісових відносин / О. О. Савчук // Матеріали X Всеукраїнської науково-

практичної конференції «Теорія та практика сучасної юриспруденції» м. Харків, 10 грудня 2016 р. / в ред.

63. Шаповалова О. В. Методологические аспекты исследования экономических отношений с учётом правовых традиций Украины / О. В. Шаповалова // Проблемы правопонимания и правоприменения в прошлом, настоящем и будущем цивилизации : сб. ст. Междунар. науч.-практ. конф., Минск, 27 апр. 2016 г. : в 2 ч. / Междунар. ун-т «МИТСО» ; редкол. : И. А. Маньковский (гл. ред.) [и др.]. – Минск : Междунар. ун-т «МИТСО», 2016. – Ч. 2. – С.54-58.

64. Шаповалова О. В. Інноваційний підхід до розробки навчальної дисципліни «Адаптація національного законодавства до вимог сталого розвитку» / О. В. Шаповалова // Правові засоби забезпечення та захисту прав людини: вітчизняний та зарубіжний досвід : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. науковців, юристів-практиків, молодих вчених, аспірантів, здобувачів, студентів. м. Северодонецьк, 14-15 квітня 2016 р. / за ред. проф. Розовського Б.Г. — Северодонецьк, Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля, 2016. – С. 34 - 37.

65. Шаповалова О. В. Методологічна забезпеченість адаптації вимог сталого розвитку України до права ЕС / О. В. Шаповалова // Круглий стіл «Правові питання трансформації інформаційного суспільства знань як основа інновацій України» 27 квітня 2016 року, м. Київ.- 2016.- С. 67-69.

66. Шаповалова О. В. «Адаптація національного законодавства до вимог сталого розвитку» як навчальна дисципліна / О. В. Шаповалова // Міжнародна інтернет-конференція «Безпекове інноваційне суспільство: взаємодія у сфері вищої правової освіти та правового виховання» 25 травня 2016 р., м.Харків.- 2016.- 112 с.

67. Шовкопляс Г. М. Законодавчі засади щодо компетенції Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку в системі господарського законодавства / Г. М. Шовкопляс // 25 років господарській юрисдикції в Україні:

досвід та перспективи: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Харків, 20 трав. 2016 р.) С.188-189.

68. Шовкопляс Г. М. Щодо прозорості та доступності інформації на ринках фінансових послуг / Г. М. Шовкопляс // Правові питання трансформації інформаційного суспільства в суспільство знань, як основи інноваційного розвитку України: матеріали науково-практичного круглого столу, м. Київ , 27 квітня 2016 р. С. 147-150.

69. Шовкопляс Г. М. Щодо визначення ліцензійних умов провадження діяльності із залучення коштів установників управління майном для здійснення операцій з нерухомістю / Г. М. Шовкопляс // Правове забезпечення розвитку національних інноваційних систем в умовах глобалізації: матеріали II Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції, м. Харків, 14 листопада 2016 р. / в ред.

70. Уркевич В.Ю. Застава як спосіб забезпечення зобов'язань за аграрною розпискою / В.Ю. Уркевич // Збірник матеріалів Першого зібрання фахівців споріднених кафедр з обговорення актуальних наукових проблем та методики викладання аграрного, земельного, екологічного та природоресурсного права у вищих навчальних закладах України (м. Одеса, 9-10 вересня 2016 р.) / відп. ред. І.І. Каракаш. – Одеса: Юридична література, 2016. – С. 59-61.

71. Уркевич В.Ю. Правові питання реєстрації аграрних розписок / В.Ю. Уркевич // Правові питання трансформації інноваційного суспільства в суспільство знань, як основи інноваційного розвитку України: матер. наук.-практ. «круглого столу» (м. Київ, 27 квітня 2016 р.) / упор.: В.М. Фурашев, С.Ю. Петряєв. – К.: НДІП НАПрН України, Науково-навчальний центр інформаційного права та правових питань інформаційних технологій ФСП НТУУ «КПІ», 2016. – С. 169-172.

72. Уркевич В.Ю. Організаційно-правові питання розвитку сільськогосподарського дорадництва у світлі угоди про асоціацію між Україною та ЄС / В.Ю. Уркевич // O nouă perspectivă a proceselor de integrare Europeană a Moldovei și Ucrainei: aspectul juridic : Materialele conferinței internaționale

științifico-practice, 25-26 martie 2016 / com. org.: V. Vujor. – Chișinău : S. n., 2016. – P. 76-79.

73. Уркевич В.Ю. Про розвиток науки аграрного права в Національному юридичному університеті імені Ярослава Мудрого / В.Ю. Уркевич // Конституційні засади аграрного, земельного та екологічного права: 20 років розвитку: матеріали «круглого столу» (м. Київ, 27 травня 2016 р.) / за ред. М.В. Краснової та Т.О. Коваленко; Київський національний університет імені Тараса Шевченка. – Чернівці: Кондратьєв А.В., 2016. – С. 31-35.

74. Уркевич В.Ю. Про розвиток науки аграрного права в Національному юридичному університеті імені Ярослава Мудрого / В.Ю. Уркевич // Конституційні засади аграрного, земельного та екологічного права: 20 років розвитку: матеріали «круглого столу» (м. Київ, 27 травня 2016 р.) / за ред. М.В. Краснової та Т.О. Коваленко; Київський національний університет імені Тараса Шевченка. – Чернівці: Кондратьєв А.В., 2016. – С. 31-35.

75. Уркевич В.Ю. Актуальні правові проблеми використання земельних ділянок у сільськогосподарському виробництві / В.Ю. Уркевич // Актуальні проблеми юридичної науки: зб. тез Міжнар. наук. конф. «П'ятнадцяті осінні юридичні читання» (м. Хмельницький, 21-22 жовтня 2016 р.): у 2-х част. – Частина друга. – Хмельницький: Хмельницький університет управління та права, 2016. – С. 57-58.

76. Уркевич В.Ю. Про принципи виробництва органічної сільськогосподарської продукції в Україні й ЄС / В.Ю. Уркевич // Актуальні проблеми конвергенції екологічного законодавства України до законодавства Європейського Союзу: матер. Всеукр. наук.-практ. круглого столу (м. Дніпро, 28 жовтня 2016 р.) / ред. кол. В.І. Андрейцев та ін.; М-во освіти і науки України, Нац. гірн. ун-т; Євраз. асоц. правничих шкіл і правників. – Дніпро: НГУ, 2016. – С. 88-91.

8.2. Виконано поза темою фундаментального дослідження

Монографії:

3. Бринцев О.В. «Електронний суд» в Україні. Досвід та перспективи: монографія / О.В. Бринцев. – Х.: Право, 2016. – 72с. – (серія «Інноваційне суспільство і розвиток законодавства»).
4. Шевченко, Л. С. Університетська освіта: економічні пріоритети та управління розвитком : монографія / Л. С. Шевченко. – Харків : Право, 2016. – 188 с. (10,98 друк. арк.)
5. Sustainable Development: Social and Economic Changes. Monograph. Opole: The Academy of Management and Administration in Opole, 2016; ISBN 978 – 83 – 62683 – 85 – 7 (Paper); pp. 436, illus., tabs., bibls.
6. Міжнародно-правові стандарти у сфері місцевого самоврядування (у співавторстві). – 2016. – Х.: Право. – 40 с.
7. Звільнення працівника у випадку порушення обмежень, спрямованих на запобігання корупційним і пов'язаним із корупцією правопорушенням: проблеми теорії та практики: моногр. / за наук. ред. проф. О.М. Ярошенка. – Х.: Монолит, 2016. – 188 с.
8. Економічна теорія : навч. посіб. / Л. С. Шевченко, О. А. Гриценко, О. С. Марченко ; за заг. ред. Л. С. Шевченко. – Харків : Право, 2016. – 268 с.
9. Внукова Н. М. Порівняльний аналіз базових положень регулювання діяльності інституційних інвесторів України та Європейського союзу // Реформування ринків фінансових послуг в умовах інтеграції до Європейського простору : монографія / наук. ред. канд. екон. наук Р.Пукала і докт. екон. наук, проф. Н. М. Внукова. – Харків : ТО Ексклюзив, 2016. – С. 10-18.
10. Внукова Н. М. Пруденційний нагляд у сфері страхування / Н. М. Внукова, О. В. Корват, Н. С. Опешко. - Монографія, Х.: Видавництво ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2016. - 260 с.
11. Дмитрик О. О. Фінансове право: підручник / М.П. Кучерявенко, О.О. Дмитрик, О.А. Лукашев та ін.; за ред. М.П. Кучерявенка. – Х.: Право, 2016. –§ 4 розд. 2; § 3, 4, 5 розд. 3; § 2, 3 розд. 7 (у співавт.); § 1, 4–6 розд. 7; розд. 8 (у співавт).

12. Дмитрик О. О. Навчально-методичний посібник для самостійної роботи та практичних занять з фінансового права для студентів III курсу денних факультетів / уклад.: М. П. Кучерявенко, О. О. Дмитрик; О.А. Лукашев та ін. – Х. : Нац. юрид. ун-т України ім. Ярослава Мудрого, 2016. – 64 с.
13. Палант О. Ю. Стратегія системної модернізації міського електричного транспорту: [монографія] / О. Ю. Палант. – Х. : Золоті сторінки, 2016. - 360 с.
14. Савчук О. О. Процедурні правовідносини у лісовому законодавстві України: монографія / О. О. Савчук, під заг. ред. проф. А. П. Гетьмана. – Харків, Видавництво «Фінарт», 2016. – 242 с
15. Уркевич В. Ю. Поняття та юридичні ознаки органічного виробництва сільськогосподарської продукції та сировини як складової сталого розвитку сільських територій / В. Ю. Уркевич // Проблеми правового забезпечення сталого розвитку сільських територій в Україні: моногр. / А.П. Гетьман, І.В. Ігнатенко, В.М. Корнієнко та ін.; за ред. А.П. Гетьмана та М.В. Шульги. – Х.: Право, 2016. – С. 55-70.
16. Уркевич В. Ю. Принципи правового регулювання виробництва органічної сільськогосподарської продукції та сировини в Україні в аспекті сталого розвитку сільських територій / В. Ю. Уркевич, В.М. Корнієнко // Проблеми правового забезпечення сталого розвитку сільських територій в Україні: моногр. / А.П. Гетьман, І.В. Ігнатенко, В.М. Корнієнко та ін.; за ред. А.П. Гетьмана та М.В. Шульги. – Х.: Право, 2016. – С. 70-78.
17. Уркевич В. Ю. Правове становище суб'єктів, що здійснюють виробництво органічної сільськогосподарської продукції і сировини, та особливості їх виробничо-господарської діяльності / В. Ю. Уркевич // Проблеми правового забезпечення сталого розвитку сільських територій в Україні: моногр. / А.П. Гетьман, І.В. Ігнатенко, В.М. Корнієнко та ін.; за ред. А.П. Гетьмана та М.В. Шульги. – Х.: Право, 2016. – С. 78-89.

Посібники, підручники та методична література:

1. Мілаш В.С. Господарське право: навч. посіб. для підготовки до іспитів / В.С. Мілаш. – 3-е вид., змін. – Х. : Право, 2016. – 332 с. (19, 30 умов. друк. арк.).

2. Мілаш В.С. Науково-практичний коментар судової практики з питань позовної давності // Господарське судочинство. Судова практика у господарських справах. – 2016. – № 2. – С. 138-143 (0, 34 умов. друк. арк.)

Наукові статті:

1. Шевченко, Л.С. Конкурентна діагностика юридичної фірми: світовий досвід та його запровадження в Україні [Текст] / Л. С. Шевченко // Економічна теорія та право. – 2016. – № 1. – С. 76-86 (0,5 друк. арк.)
2. Шевченко, Л. С. Юридичний маркетинг: від теорії до практики [Текст] / Л. С. Шевченко // Економічна теорія та право. – 2016. – № 2. – С. 67-79 (0,5 друк. арк.).
3. Шевченко, Л.С. Конкурентне управління юридичною фірмою [Текст] / Л. С. Шевченко // Економічна теорія та право. – 2016. – № 3. – С. (0,5 друк. арк.).

Наукові тези:

1. *Shevchenko, L. S. Legal Marketing in Ukraine* [Текст] / L. S. Shevchenko // International Scientific-Practical Conference «Modern Transformation of Economics and Management in the Era of Globalization» : Conference Proceeding. January 29, 2016. Klaipeda: Baltija Publishing. 356 p. – P. 187-190. (0,25 друк. арк.).
2. *Шевченко, Л. С. Конкурентне управління в сучасній концепції менеджменту* [Текст] / Л. С. Шевченко // Економіка в контексті інноваційного розвитку: стан та перспективи : матеріали доповідей Міжнародної науково-практичної конференції (м. Ужгород, 12-13 лютого 2016 р.) / За заг. ред. : М. М. Палінчак, В. П. Приходько, А. Krynski. – У 2-х частинах. – Ужгород : Видавничий дім «Гельветика», 2016. – Ч. 2. – С. 168-170. (0,25 друк. арк.).
3. *Шевченко, Л.С. Конкурентоспроможність юридичної фірми: інструментарій оцінювання* [Текст] / Л. С. Шевченко // Перспективи розвитку національної економіки: збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції

- (Запоріжжя, 12-13 лютого 2016 року) / Східноукраїнський інститут економіки та управління. У 2-х частинах. – Запоріжжя : ГО «СІЕУ», 2016. – Ч. 2. – С. 62-65. (0,25 друк. арк.).
4. *Шевченко, Л. С.* Конкурентна безпека юридичної фірми [Текст] / Л. С. Шевченко // “Dezvoltarea sistemelor sociale si economice intr-un mediu competitive la nivel global”, conferinta internationala stiintifico-practica (2016 ; Chisinau). Conferinta internationala stiintifico-practica “Dezvoltarea sistemelor sociale si economice intr-un mediu competitive la nivel global”, 26 februar. 2016, Chisinau / com org.: O. Ticu (presedinte) [et. al.]. – Chisinau : S. N., 2016 (Editura Universitate de stat din Moldova). – 312 p. – P. 98-100. (0,25 друк. арк.).
 5. *Shevchenko, L. S.* Unfair competition in the legal services business: challenges to the legal economy [Текст] / L. S. Shevchenko // Економічна теорія та право. – 2016. – № 2. – С. 97-99 (0,2 друк. арк.).
 6. *Шевченко, Л. С.* Юридична фірма як організація, що навчається [Текст] / Л. С. Шевченко // International Scientific Conference Formation of Modern Economic Area: Benefits, Risks, Implementation Mechanisms: Conference Proceeding, Part III, April 29, 2016. Tbilisi: SSOTU. 316 pages. – P. 150-153 (0,25 друк. арк.).
 7. *Шевченко, Л. С.* Соціальна відповідальність бізнесу як інститут правової економіки [Текст] / Л. С. Шевченко // Науково-теоретичні проблеми формування та розвитку правової економіки : матеріали наук.-практ. конференції викладачів, аспірантів і студентів Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого Харків, 15 грудня 2016 р. / за заг. ред. А. П. Гетьмана. – Х. : Право, 2016. (0,25 друк. арк.).

Розділ 9. МІЖНАРОДНЕ НАУКОВЕ ТА НАУКОВО-ТЕХНІЧНЕ
СПІВРОБІТНИЦТВО

Інститут здійснювати міжнародне співробітництво з низкою наукових установ іноземних країн, що працюють у сфері інноваційної діяльності. Зокрема, Інститут є уповноваженою особою по Договору про співробітництво, укладеним між Національною академією правових наук України та Лодзинським університетом (Польща, м. Лодзь). На сьогодні ведуться перемовини щодо умов наукового співробітництва з юридичним факультетом Вільнюського університету (Литва, м. Вільнюс) та низки інших інституцій.

**Розділ 10. КООРДИНАЦІЙНА ТА ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНА
ДІЯЛЬНІСТЬ**

Координаційна діяльність не здійснювалась.

Інформаційно-аналітична діяльність не здійснювалась.

Міжгалузеве співробітництво. Відсутнє.

Розділ 11. СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПІДГОТОВКИ НАУКОВИХ КАДРІВ

Відповідно до п. 2.1.4. Статуту НДІ ПЗІР НАПрН України одним із основних напрямків діяльності Інституту є підготовка наукових кадрів через аспірантуру за профілем своєї діяльності.

11.1. Аспірантура Інституту (бюджетна програма 6581040), у тому числі за контрактом

В Інституті відповідно до Наказу Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України № 1047 від 26.09.2012 р. відкрита аспірантура зі спеціальностей: 12.00.04 – господарське право, господарсько-процесуальне право й 12.00.05 – трудове право; право соціального забезпечення.

Станом на грудень 2016 року в Інституті дисертаційні дослідження зі спеціальності 12.00.04 – господарське право, господарсько-процесуальне право здійснюють 2 аспіранти другого року навчання Шульжук Т.Р., Ніколенко М.О. та 2 аспіранти третього року навчання Куценко Я.О. і Тетерятник Б.С.; зі спеціальності 12.00.05 – трудове право; право соціального забезпечення підготовку дисертаційних досліджень здійснюють 3 аспіранти другого року навчання Кононенко О.Ю., Лавренко Б.В., Момот Є.О., 6 аспірантів другого року навчання: Бережна К.І., Богомолів В.В., Клименко А.Л., Мостицька Т.І., Честа Д.О., Шевердіна В.І. та 1 аспірантка четвертого року навчання без відриву від виробництва Іванова Ю.І.

11.2. Підготовка здобувачів в Інституті

Станом на грудень 2016 року в Інституті в якості здобувачів прикріплені 17 осіб, з яких:

- 1 здобувач контрактної форми навчання без відриву від виробництва 5-го року навчання зі спеціальності 12.00.05 – трудове право; право соціального забезпечення для підготовки і складання кандидатських іспитів та одержання

консультацій по роботі над кандидатською дисертацією терміном на 5 років (наказ № 90 від 30.11.2012 р.) Трофименко Максим Сергійович;

- 2 здобувача контрактної форми навчання без відриву від виробництва 4-го року навчання зі спеціальності 12.00.05 – трудове право; право соціального забезпечення для підготовки і складання кандидатських іспитів та одержання консультацій по роботі над кандидатською дисертацією терміном на 5 років (наказ № 22 від 01.04.2013 р.; наказ № 69 від 30.09.2013 р.) Божко Д.В., Герман К.Ю.

- 2 здобувача контрактної форми навчання без відриву від виробництва 3-го року навчання зі спеціальності 12.00.05 – трудове право; право соціального забезпечення для підготовки і складання кандидатських іспитів та одержання консультацій по роботі над кандидатською дисертацією терміном на 5 років (наказ № 2 від 08.01.2014 р.; наказ № 57 від 27.06.2014 р.) Зінченко С.Г., Марченко В.М.

- 1 здобувач контрактної форми навчання без відриву від виробництва 5-го року навчання зі спеціальності 12.00.04 – господарське право, господарсько-процесуальне право для підготовки і складання кандидатських іспитів та одержання консультацій по роботі над кандидатською дисертацією терміном на 5 років Булижин Ігор Володимирович (наказ № 90 від 30.11.2012 р.);

- 4 здобувачів контрактної форми навчання без відриву від виробництва 4-го року навчання зі спеціальності 12.00.04 – господарське право, господарсько-процесуальне право для підготовки і складання кандидатських іспитів та одержання консультацій по роботі над кандидатською дисертацією терміном на 5 років (наказ № 22 від 01.04.2013 р., наказ № 69 від 30.09.2013 р.) Гармаш Інна Миколаївна, Кириченко Ігор Олегович, Курносова Карина Олександрівна, Сарибекян Маруся Самвеловна.

- 7 здобувачів контрактної форми навчання без відриву від виробництва 3-го року навчання зі спеціальності 12.00.04 – господарське право, господарсько-процесуальне право для підготовки і складання кандидатських іспитів та одержання консультацій по роботі над кандидатською дисертацією терміном на

5 років (наказ наказ № 57 від 27.06.2014 р.) Кролевецький Кирило Ігорович, Савчук Олександра Олександрівна, Чубенко Віра Анатоліївна, Ониськів Ірина Осипівна, Бойчук Наталія Романівна, Білоусова Ярослава Олексіївна, Коритін Денис Сергійович, Новіков Євген Андрійович.

Відраховано у 2016 році:

Стріжкова А.В. Наказ № 54 (1) від 17.06.2016 р.

12. КАДРОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Протягом звітнього періоду відбулася подальша позитивна зміна якісного складу працюючих, збільшилась кількість кандидатів наук серед наукових працівників, працюючих на постійній основі.

На сьогодні у складі Інституту функціонують п'ять структурних підрозділів, три із них – наукові.

Загальна кількість співробітників, працюючих в Інституті станом на 31.12.2016 р. становить **67** чол., з них 33 чол. працюють за сумісництвом.

Чисельність наукових співробітників становить **54** чол.

Серед наукових співробітників:

академіків – 1 чол., членів-кореспондентів – 1 чол., Заслужених діячів науки і техніки України – 1 чол., Заслужений юрист України – 1 чол.

Чисельність основних наукових співробітників становить 24 чол., з них: кандидатів наук – 12 чол., без ступеня – 12 чол., мають вчене звання доцента – 1 чол., старшого наукового співробітника – 2 чол.

Чисельність наукових співробітників, працюючих за сумісництвом, становить 30 чол., з них:

докторів наук – 11 чол., кандидатів наук – 17 чол., без ступеня – 2 чол., мають вчене звання професора – 9 чол., доцента – 11 чол., старшого наукового співробітника – 1 чол.

Протягом року було присуджено науковий ступінь доктора наук – 1 чол., кандидата наук – 3 чол. Захистили дисертації на здобуття наукового ступеня доктора наук – 1 чол., кандидата наук – 2 чол.

Середній вік наукових співробітників складає 38 років, з них працівників до 35 років 29 чол.

За вагомих особистий внесок у розвиток вітчизняної юридичної науки, значні успіхи у проведенні наукових досліджень, багаторічну плідну працю, високий професіоналізм співробітники Інституту були нагороджені нагородами та почесними відзнаками:

- завідувач наукового відділу правового забезпечення галузевого інноваційного розвитку **Уркевич В.Ю.** став переможцем (у складі авторського колективу) *Конкурсу імені Святого Володимира на краще науково-правниче видання в Україні у 2016 році* у номінації «Господарське право; господарсько-процесуальне право; аграрне право»;

- завідувач наукового відділу загальних проблем формування та реалізації інноваційної політики **Дмитрик О.О.** визнана лауреатом *Премії імені Ярослава Мудрого у 2016 році* у номінації «За підготовку і видання підручників для студентів юридичних спеціальностей вищих закладів освіти»;

- провідний науковий співробітник **Гетьман А.П.** нагороджений *медаллю Всеукраїнського об'єднання громадян «КРАЇНА» «25 років незалежності України»*, отримав *Сертифікат Майстерності Оксфордського клубу ректорів провідних університетів Європи* в категорії «Суспільні науки»;

- провідний науковий співробітник **Мілаш В.С.** отримала *Подяку Харківського міського голови* «За багаторічну добросовісну і плідну працю, високий професіоналізм, вагомий вклад у розвиток науки міста Харкова»;

- старший науковий співробітник **Калініченко А.І.** отримує *стипендію Кабінету Міністрів України для молодих учених*;

- старший науковий співробітник **Давидюк О.М.** отримав *Подяку Харківської обласної організації Союзу Юристів України* та нагороджений *Почесною грамотою Харківської міської ради*.

**Розділ 13. ФІНАНСОВЕ ТА МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ**

Розділ 13. ФІНАНСОВЕ ТА МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Фінансування Інституту у 2016 року здійснювалось за рахунок коштів Державного бюджету та за рахунок коштів спеціального фонду – власних надходжень. Кошторисом затверджено на 2016 рік фінансування за рахунок Держбюджету у сумі – 2231,7 тис. грн.

Станом на 1 січня 2017 р. до Інституту надійшло коштів з Державного бюджету – 2231,7 тис. грн.

Фактичні видатки складають 2231,3 тис. грн., у тому числі:

- заробітна плата та нарахування на заробітну плату – 2230,8 тис.грн
- предмети, матеріальні витрати – 0,5 тис. грн.

У 2016 р. Інститут отримав власних надходжень на суму – 457,2 тис. грн., в тому числі за надання інформаційно-аналітичних послуг – 27,9тис.грн., сплата за навчання від здобувачів та аспірантів – 423,0 тис. грн., інші надходження – 6,3 тис.грн.

Надійшло стипендії КМУ на суму – 13,1 тис.грн.

Фактичні видатки спеціального фонду складають 463,5 тис.грн. на заробітну плату, нарахування на з/плату, сплату комунальних послуг та податків (ПДВ).

Кошториси доходів і видатків інституту складено на підставі вимог Порядку складання, розгляду, затвердження та основних вимог до виконання кошторисів бюджетних установ, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28.02.2002 № 228 із змінами і доповненнями.

Бухгалтерські документи відповідають встановленому порядку бухгалтерського обліку і звітності Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.99 р. № 996-XIV.

Фактів псування майна не виявлено.

Діючі посадові оклади працівників встановлені відповідно до Постанови Президії Національної Академії правових наук України від 30 червня 2011 року № 78/13 «Про умови оплати праці працівників наукових установ Національної

Академії правових наук України» зі змінами та доповненнями від 13 червня 2014р. №88/11, від 22 вересня 2015р №103/2-Б, від 14 грудня 2015р.№105/2-Б, від 19 квітня 2016р.№110/3-Б, від 02 грудня 2016р.№99/18.

Нарахування премій здійснюється за рахунок економії фонду оплати праці. Нарахування та відрахування до бюджету здійснюються у повному обсязі і своєчасно.

Складання обліку фактичних витрат по тематиці в цілому повністю відповідає Постанові Кабінету Міністрів України від 20 липня 1996 року № 830 (із змінами) «Про затвердження Типового положення з планування, обліку і калькулювання собівартості науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт».

Матеріально-технічне забезпечення Інституту станом на 1 січня 2017 року складається з:

1) ноутбук	– 1 шт.
2) комп'ютер з процесором R-line	– 1 шт.
3) комп'ютер Intel	– 3 шт.
4) комп'ютер Pentium dual-core E 5300	– 5 шт.
5) комп'ютер Pentium dual-core E 5500	– 14 шт.
6) принтер HP LaserJet 1100	– 1 шт.
7) принтер	– 6 шт.
8) БФП	– 3 шт.
9) факс Panasonic	– 2 шт.
10) Системний блок	– 1 шт.
11) Системний блок серверний	- 1 шт.
12) Копірувальний апарат Canon	- 1 шт.
13) Обладнання локальної мережі	- 1 шт.

Розділ 14. ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО УДОСКОНАЛЕННЯ РОБОТИ **ІНСТИТУТУ**

Перед Інститутом та його структурними підрозділами поставлено досить важливе та складне завдання – правове забезпечення становлення та розвитку інноваційного суспільства в Україні.

Пропонуємо активізувати роботу з міжнародного співробітництва та взаємодії з органами держаної влади та місцевого самоврядування з питань інноваційного розвитку.

На виконання цього пропонуємо вступити НДІ правового забезпечення інноваційного розвитку НАПрН України та набути членства у такій міжнародній неурядовій організації, яка об'єднує наукові установи, в тому числі з питань дослідження правових проблем, як Федерація Європейських Академій наук (ALLEA), одним з напрямків діяльності якої є Наукова політика європейських академій, у рамках якого вивчаються проблеми інноваційного розвитку та утворення єдиного наукового й інноваційного простору у Європі.

Розділ 15. ІНША ДІЯЛЬНІСТЬ ІНСТИТУТУ

Інститут активно працює у напрямку видання спільних монографій із зарубіжними партнерами, а також у напрямку співробітництва з громадськими організаціями, зокрема, ХГО «Євро регіон Слобожанщина» над спільними проектами щодо вдосконалення чинного законодавства у цій сфері. За результати роботи надано пропозиції до проекту Закону України «Пронесення змін до Закону України «Про транскордонне співробітництво»» (щодо заснування об'єднання євро регіонального співробітництва)».

**Учений секретар Інституту,
к.ю.н., с.н.с.**

А. В. Матвєєва